

HAKİKAT'te Bu Ay:

TAKDİM

BAŞYAZI

"Hiçbir Memleket Hariç Olmamak Üzere, Biz Onu Kıyamet Gününden Önce Ya Helâk Ederiz Veya Onu Şiddetli Bir Azapla Cezalandırırız."
(İsrâ: 58)

"Gelecek Her Zaman, Sizin İçin Bir Öncekinden Daha Kötüdür." (Hadis-i Şerif)

"Bütün Dünya Harbe Hazırlanmış. Herkes Savaş Hazırlığı Yapıyor, Her Şey Hazır, Emr-i İlâhi'ye Bakıyor. Ateş Patladığı Zaman Dünyayı Sarar. Harpler Bir Çıktığı Zaman Dünyayı Süpürecek!" (Ömer Öngüt -kuddise sirruh-)

"ÜÇÜNCÜ CİHAN HARBİ"NE DOĞRU!..

Âhir Zamandayız Kıyamete Yakın Anarşi ve Kargaşa Günleri
Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sirruh- Hazretleri Bu Günleri
Haber Vermişlerdi
Bazı İfşaatları
Hâtem-i Veli Bir Direkti
Hatemi Veli'nin Gitmesi ile Her Şey Başlayacak
Meyus Olmayın, Ümitsizliğe Kapılmayın
Tedbir ve Tevekkül
Bu Yapılanlar Yanlarına Kalmayacak
Arap Memleketleri

[İktidar Kuvvette Değil Ruhsattadır](#)
[İman ve Cihad](#)
[Mekkei Mükerreme, Medinei Münevvere](#)

[HAZRETİ ALLAH MUZAFFERİYETİ İSLÂM'A VERECEK; ZULÜMLE](#)
[DOLAN YERYÜZÜ TEKRAR ADALETLE DOLACAK.](#)
[Hazret-i Mehdi Çıkışından Ümitlerin Kesildiği Bir Sırada Gelecek](#)
[İslâm Yeryüzüne Tam Manasıyla Yerleşecek](#)
[Bereketli Devirler Gelecek](#)
[İsa Aleyhisselâm Yeryüzüne İnecek, Hazreti Mehdi'ye Yardım](#)
[Edecek](#)
[Hazret-i Mehdi'ye Rûhânî Yardım](#)

/ İsmail Yavuz

Kur'an-ı Kerim Tefsiri

[İhlâs Sûre-i Şerif'inin Tefsiri \(17\)](#) [İlm-i Billâh \(2\)](#)

"Eğer yeryüzündeki bütün ağaçlar kalem, denizler de mürekkep olsa ve hatta buna yedi deniz daha eklense, yine de Allah'ın kelimeleri tükenmez.
Şüphesiz ki Allah Azîz'dir, hikmet sahibidir." (Lokman: 27)

Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm

[Hicretin Altıncı Yılı](#) [Seferden Geri Kalanlar](#)

Resulullah Aleyhisselâm Umre için Mekke-i mükerreme'ye gitmek istediği zaman Medine çevresindeki Müzeyne, Cüheyne gibi kabilelere haber göndermişti. Fakat onlar bu çok şerefli sefere katılmamışlar ve silâhsız olarak Mekke'ye gidenlerin Kureyş kabilesi tarafından imha edileceklerini sanmak suretiyle Resulullah Aleyhisselâm'ı kötü zan altında tutmuşlardı.

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler (61)

[İhlâs Tertemiz Bir Pınar Gibidir](#)

*İhlâs tertemiz pınar gibidir. Hazret-i Allah ve Resul'ünden ve zamanın kutbundan aldığı feyizle kalp coşar-taşar.
O feyiz ve nurdan mahrum olanlar nefisle icraatını yürütürler. Onların gidişleri nefisle olduğu için âkıbetleri helâk olur.*

[EVLYÂ-İ KİRÂM -kaddesallahu Esrârehüm- Hazerâtı'nın "Hâtemü'l-Evliyâ" Hakkındaki Beyan ve İfşaatları \(184\)](#)

[Seyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- \(32\)](#)

Allah-u Teâlâ'nın Sevgililerinin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (117)

[Müeyyedüddîn Mahmûd el-Cendî -kuddise sirruh- \(10\)](#)

Tasavvuf'un Aslı Hakikat ve Marifetullah İncileri

[En Ağır Mesuliyet \(2\)](#)

Hakiki müşidlerle sahte müşidlerin temsili:
Bal arısı hep bal yapar. Can tehlikesi olmadıkça iğnesini sokmaz. Bir de eşek arısı vardır, o hep sokar. Kendisini sıksan bir damla balı yoktur. Kamış da iki çeşittir. Birisi şeker kamışı, diğeri süpürge kamışı. Birinden hep tad akar, diğeri ne kadar sıkılsa hiçbir şey akmaz.

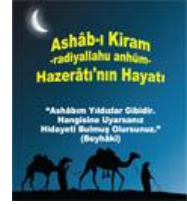
İSLÂM İLMİHALİ

[Hacc \(14\)](#)

[Hacc ve Umre İle İlgili Yasak Fiiller ve Cezaları \(2\)](#)

ASHÂB-I KİRAM -Radiyahallahu anhüm- HAZERÂTI'NIN HAYATI

[HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDİK -Radiyahallahu Anh- \(30\)](#)

Hazret-i Ebu Bekir -Radiyahallahu anh- bir defasında Resulullah Aleyhisselâm'la yemek yiyorlardı. O esnâda bu âyet-i kerime nâzil oldu. Yemekten hemen el çekti ve: **"Yâ Resulallah! Ben, benden sâdır olan zerre kadar kötülüğün de karşılığını göreceğim miyim?"** diye sordu.

GÜNDEM

[Büyük Devletler Tepişiyor, Türkiye Milli Menfaatlerini Korumaya Çalışıyor! / Uğur Kara](#)

Büyük devletler birbiri ile çekişirken ve büyük bir savaşa hazırlanırken, Türkiye Kuzey Irak ve Suriye'ye yerleşen, yerleştirilen terör tehdidine karşı kendisini korumaya çalışıyor. Türkiye bu tehdiye karşı hem Amerika'dan hem de Rusya'dan köstek görüyor.

TARİHTEN SAYFALAR

[Orhan Gâzî'nin Oğulları ve 749/1348 Târihli Berati
Üzerine Yeni Tespitler \(2\)](#)
/ Hakan Yılmaz

Eğitim

[Ya Zafer, Ya Bozgun!..](#) / Canan Büşra Kara

| [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Bismillahirrahmanirrahim

"Allah-u zül-celâl vel-kemâl Hazretleri'ne; O'nun sevdiği ve beğendiği şekilde bitmez-tükenmez hamd-ü senâlar olsun.

Peygamberimiz Efendimiz'e, onun diğer peygamber kardeşlerine, hepsinin Âl ve Ashâb-ı kiram'ına, etbâına, ihsan duygusuyla kıyamete kadar onlara tâbi olup izinden gidenlere; sonsuzların sonsuzuna kadar salât-ü selâmlar olsun."

Muhterem Okuyucularımız;

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri İsrâ Sûre-i şerif'inin 58. Âyet-i kerime'sini bizlere sık sık hatırlatırlar, dünyanın içten içe kaydığını, taşıdığı zaman dünyayı ateş alacağını; dünyanın Üçüncü Cihan Harbi'ne doğru gittiğini, korkunç harplerin olacağını, bütün silahların patlayacağını haber verirlerdi. Hususiyetle kendilerinden sonra her türlü hadisata hazırlıklı olmamızı nasihat ederlerdi.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, biz onu kıyamet gününden önce ya helâk ederiz veya onu şiddetli bir azapla cezalandırırız." (İsrâ: 58)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de kıyamete yakın zuhur edecek öyle harplerden haber veriyorlar ki; bir Hadis-i şerif'lerinde; **"Elli kadına bir erkek düşecek kadar erkeklerin azalacağını..."** beyan buyuruyorlar. (Buhârî)

Dikkat ederseniz Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri'nin ahirete irtihallerinden sonra, son beş yıldır dünya iyice kaydıyor. Her tarafta bir karışıklık, bir ateş var. Diğer taraftan doğal afetler, seller, zelzeleler çoğaldı.

Kıyamete çok yakın bir devirde, seyyiat zamanında yaşıyoruz.

Âyet-i kerime'de:

"Kıyamet yaklaştıkça yaklaşmıştır." buyuruluyor. (Necm: 57)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de bir defasında şehâdet parmağı ile orta parmağını yanyana göstererek:

"Ben, kıyamet şöyle yakın olduğu halde gönderildim." buyurmuşlardır. (Buhârî - Müslim)

Gerek Hadis-i şeriflere, gerekse Allah dostlarının ifşaatlarına baktığımızda artık dünyanın son devirlerine yaklaştığımızı görüyoruz. Dünyanın içinde bulunduğu durum ve gidişat da bu hakikatleri tasdik ediyor. Bu devir; Hatem-i veli, Hazret-i Mehdi ve İsa Aleyhisselâm'ın çıktığı zamanlardır.

Ancak onun zuhuruna kadar çok büyük harpler çok büyük afetler, çok büyük kargaşalıklar var.

Bu felâketler müslümanlara dünya cezasını çektirir. Ahirette isterse kurtarır amma kâfirin hiç kurtuluşu yok.

Bundan sonra ne olacak, yaratan bilir! Hele büyük şehirlerde yıkım başladığı zaman... Kullar O'nun, mülk O'nun, hepsi O'nun...

"Göklerin ve yerin mülkü (hükümrânlığı) Allah'ındır." (Fetih: 14)

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri'nin bugünleri ve olacak hadisatı haber veren bazı beyanları şöyleydi:

•

Ömrü olan kısa zamanda çok şey görecek, "Yevmü'l-beter" denmiş, bitmiş.

Bu gelecek dalga Allah'u-âlem çok büyük dalga, O dilediğini korur, tabi ki size de her şey anlatılmıyor. Allah'ım korusun, Allah'ım korusun, Rabb'im korusun. Allah'a emanet... Takdir ne ise o olur. Hazret-i Allah'a yönelik olmak lâzım, bakalım bu afet bu dalga kimi alır, kimi bırakır, onu Yaratan bilir.

Çok vahim hadiseler olabilir, fakat bir arada dilediğini korur. Memleketimizde olalım, memleketimizde ölelim, Allah'u-âlem çok büyük dalga geliyor.

•

Önümüzdeki felâketleri bir Allah bilir. Bu isyan cezasız kalmaz. Bu haşerat gidecek, haşeratla beraber sağlamlı da gidecek. Durum çok nazik, Hadis-i şeriflere bakıldığı zaman vakit gelmiş.

•

Bu büyük hadisatlardan sonra, kıyâmetin kopmasına çok az bir zaman kala Allah-u Teâlâ'nın mHazret-i Mehdî'yi gönderecek ve muzafferiyeti tekrar müslümanlara verecek. Kıyametten önce bereketli bir devir yaşanacak. Fakat çok az insan kalacak.

"Onun hilâfetine yer ve gök ehli, yabani hayvanlar, kuşlar, hatta denizdeki balıklar bile sevinir. Zamanı bereketli olur, nehirlere suyunu, yer verimini artırır, hazineler çıkarılıp Şam'a getirilir." (İmam-ı Süyûtî)

•

Bâki esselamü aleyküm ve rahmetullah...

**"Hiçbir Memleket Hariç Olmamak Üzere,
Biz Onu Kıyamet Gününden Önce Ya Helâk Ederiz
Veya Onu Şiddetli Bir Azapla Cezalandırırız."
(İsrâ: 58)**

**"Gelecek Her Zaman, Sizin İçin Bir Öncekinden Daha
Kötüdür."
(Hadis-i Şerif)**

**Bütün Dünya Harbe Hazırlanmış. Herkes Savaş Hazırlığı
Yapıyor, Her Şey Hazır, Emr-i İlâhi'ye Bakıyor.
Ateş Patladığı Zaman Dünyayı Sarar. Harpler Bir Çıktığı
Zaman Dünyayı Süpürecek!"
(Ömer Öngüt -kuddise sırruh-)**

"ÜÇÜNCÜ CİHAN HARBİ"NE DOĞRU!..

İsmail Yavuz - Kasım 2015
Başyazı - Hakikat Aylık İslâm Dergisi

"Gün bugün, yarını O bilir, ve demiştim: "Allah'ım! Bana o günleri gösterme!" Çok karanlık günler var, seyirci kalacağız, takdir ne ise onu seyredeceğiz. Bizden sonra Allah'u-âlem ortalık çok karışacak, karışınca halk bunalacak, herkes can ve gıda peşinde koşacak, gittikçe iş fesada gidecek, umumi harbe gidecek. Hâtem-i veli'nin gelmesiyle artık ondan sonrasını bekleyin. Bizden hemen sonra olabilir. Önümüzde ateş var, felâket var. Beni çekinceye kadar siz bir saadet içindesiniz amma sonrasını O bilir. Beni çektikten sonra çok şey görebilirsiniz. Beni tutarken rahat edersiniz, beni çekerse bilmiyorum durumunuzu. Ben hayatta iken Cenâb-ı Hakk sizi korur. Fakat beni aldıkları an, bütün tedbirlerinizi alın, sonrasını bilmiyorum." (Ömer Öngüt -kuddise sırruh-)

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri İsrâ Sûre-i şerifinin 58. Âyet-i kerime'sini bizlere sık sık hatırlatırlar, dünyanın içten içe kaynadığını, taşıdığı zaman dünyayı ateş alacağını; dünyanın Üçüncü Cihan Harbi'ne doğru gittiğini, korkunç harplerin olacağını, bütün silahların patlayacağını

haber verirlerdi. Hususiyetle kendilerinden sonra her türlü hadisata hazırlıklı olmamızı nasihat ederlerdi.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, biz onu kıyamet gününden önce ya helâk ederiz veya onu şiddetli bir azapla cezalandırırız." (İsrâ: 58)

Bu helâk edilme, cezalandırılma; afatla olur, açlıkla olur, savaşla olur.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de kıyamete yakın zuhur edecek öyle harplerden haber veriyorlar ki; bir Hadis-i şeriflerinde; **"Elli kadına bir erkek düşecek kadar erkeklerin azalacağını..."** beyan buyuruyorlar. (Buhârî)

Dikkat ederseniz Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri'nin ahirete irtihallerinden sonra, son beş yıldır dünya iyice kaynadı. Her tarafta bir karışıklık, bir ateş var. Diğer taraftan doğal afetler, seller, zelzeleler çoğaldı.

Suriye, Irak, Yemen, Libya parçalandı, iç savaş çıktı. Arabistan, Mısır huzursuz. Sudan ikiye bölündü. İran kendi hükmünü yürütmeye çalışıyor. İsrail bölgeyi karıştırmak için, müslümanlara eziyet etmek için hiçbir fırsatı kaçırmıyor. İsrail ve Amerika İran'ı vurmak istiyordu, Rusya engel oldu. Suriye'nin karışık olması İsrail'in işine geliyordu, Rusya Esed yıkılmasını diye verdiği desteği alenileştirdi, bizzat kendisi devreye girdi. İsrail yanında devlet istemiyordu, Rusya ile komşu oldu. Yine Rusya Ukrayna'da kimseyi dinlemedi, Kırım'ı işgal ve ilhak etti.

Rusya-ABD, Çin-ABD, Hindistan-Çin, Hindistan-Pakistan, İran-Arabistan, Polonya-Ukrayna, Japonya-Çin, Japonya-Rusya, Kuzey Kore-ABD, Kuzey Kore-Güney Kore, Tayvan-Çin, Filipinler-Çin, Türkiye-Yunanistan, Azerbaycan-Ermenistan, Kosova-Sırbistan, Arnavutluk-Sırbistan, Bosna-Sırbistan, Yunanistan-Makedonya, Fransa-Almanya dünyanın daha birçok yerinde huzursuzluk var. Birçok ülke de terör ve iç karışıklık belâsı ile uğraşılıyor.

Herkesin bir plânı var. Amerika'nın var, Rusya'nın var, İsrail'in var, İran'ın var, Çin'in var, Kuzey Kore'nin var, Yunanistan'ın var, Hindistan'ın var.... Hepsi **"Atacağım"** diyor. **"Atacağım, vuracağım!"** diyor ama hem vuracak, hem vurulacak. İsrâ Sûre-i şerif'inin 58. Âyet-i kerime'sinde buyurulan emr-i ilâhi böyle tahakkuk edecek!

Herkes bir ateş yakmaya, karşısındakini ateşe atmaya çalışıyor. Ancak kendisine dokunacak ateşi hesap etmiyor.

Allah-u âlem önümüzde çok büyük harpler var. Vaktini, saatini Hazret-i Allah bilir.

Herkeste atom var, füze var, yakıcı silahlar var. Herkes **"Atacağım!"** diyor, ama kendine atılacağını hesaba katmıyor.

Dünya savaşı çıktığı zaman atom bombaları, nükleer bombalar atılmaya başlandığı zaman sonunun nereye varacağını Hazret-i Allah bilir.

Amerika füze savunma sistemini, radar istasyonlarını Rusya'nın en dibine kurmaya çalışıyor, kuruyor. Rusya da buna karşılık olarak gerekirse füzelerini, atomunu, nükleerini kullanmaktan çekinmeyeceğini söylüyor. Savaş doktrinini "Nükleer caydırıcılık" üzerine bina ediyor. İsrail Almanya'dan nükleer füze taşıma kapasitesi olan denizaltılar alıyor, Diğer taraftan İran füzelerini sergileyerek gözdağı vermeye çalışıyor. İran'ı vurmak isteyen İsrail ve Amerika'nın karşısına ise yine Rusya dikiliyor. Suriye'de de Rusya kendisini ortaya atıyor.

Durum gerçekten çok nazik.

Alttan alta kaynayan kazan iyice fokurdamaya başladı. Gizliden gizliye yapılan nüfuz savaşlarının yerini silahlı savaşlar almaya başladı. Diğer yandan Amerika ekonomiyi, petrolü silah gibi kullanmaya çalışıyor.

En büyük karmaşa İslâm dünyasında yaşanıyor. Türkiye de bir taraftan terör belâsı ile uğraşüyor, diğer taraftan etrafını saran, sınırlarını yakan ateşle boğuşuyor. Yunanistan öte yanda fırsat kolluyor.

Etrafımızı ve dünyayı saran ateş her geçen gün daha da büyüyor. Büyük savaşlar çıkmasından, bugüne kadar hazırlanan büyük bombaların patlamasından korkulur.

Bütün bunlara bakıldığı zaman Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in haber verdiği kıyamete yakın yaşanacak hadisatın an be an cereyan ettiği görülüyor. Öyle bir devir ki; fitne, afat, harp ve harabiyat devri.

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri bizlere daima bu harp ve harabiyat devrinin yaklaştığını beyan buyurlar, tedbirli olmamızı, dünyaya bel bağlamamak gerektiğini nasihat ederlerdi. **"Onun için akıllı olan Hazret-i Allah'a yönelir orada kalır, takdir ne ise o olur."** buyurlardı.

Binaenaleyh o günler yaklaştı. Tedbirimizi ve tedarikimizi ona göre yapalım.

Hülâsa-i kelâm herkes harbe hazırlanmış, sulh için konuşan yok. İsrâ Sûre-i şerifinin 58. Âyet-i kerime'sinin tecelliyatının zamanı geliyor.

Her vesile ile bu hakikatleri dergimizde yeri geldikçe duyurmaya gayret ediyoruz.

Durumun iyice nazikleştiği şu günlerde, hususiyetle harplerle ilgili beyanlarını **"Kıyamet ve Alâmetleri"** isimli eserinden ve sohbetlerinden arz etmeye çalışacağız.

Âhir Zamandayız:

Kıyamete çok yakın bir devirde, seyyiat zamanında yaşıyoruz.

Âyet-i kerime'de:

"Kıyamet yaklaştıkça yaklaşmıştır." buyruluyor. (Necm: 57)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de bir defasında şehâdet parmağı ile orta parmağını yanyana göstererek:

"Ben, kıyamet şöyle yakın olduğu halde gönderildim." buyurmuşlardır. (Buhârî - Müslim)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz kıyametten haber verdikleri gibi kıyametten evvel vuku bulacak hadiseleri, kıyamet alâmetlerini de Ümmet-i muhtereme'sine haber vermişlerdir.

Hadis-i şerif'lerde haber verilen küçük kıyamet alâmetlerinin hemen hemen hepsi zuhur etti. Büyük kıyamet alâmetlerinin yaşanması an meselesi.

Resulullah Aleyhisselâm'ın bu yaşanacak hadiseleri haber vermesi, onun zaman geçtikçe ortaya çıkan büyük bir mucizesidir. Zira onun 1400 yıl evvel haber verdiği hadiseler günagün cereyan etmektedir.

Huzeyfe -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre şöyle demiştir:

"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- aramızda iken doğrulup, o günden kıyamete kadar olacak her şeyden bahsetti, kıyamete kadar olacak şeylerden söylemedik bir şey bırakmadı. Bunları belleyen belledi, unutan da unuttu. Şu arkadaşlarım da bunu bilirler. Unutmuş olduğum o şeylerden biri ortaya çıkıp görünce öylesine canlı hatırlıyorum ki, tıpkı kişinin gördüğü bir şahsın yüzünü o şahıs kaybolunca hatırlamadığı halde, daha sonra karşılaşıncaya hemen tanıyivermesi gibi." (Buhârî - Müslim)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz kıyamete yakın zuhur edecek bütün hadiseleri Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Efendilerimiz'e haber vermişlerdi. Onlardan da bize intikal etti.

Huzeyfe -radiyallahu anh-in bir diğer beyanları da şöyledir:

"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bir gün bize sabah namazını kıldırdı ve minbere çıkarak tâ öğle vakti girinceye kadar bize hitap etti. Sonra minberden inip namaz kıldırdı. Tekrar minbere çıkıp ikindi vakti girinceye kadar bize hitap etti. Sonra inerek namaz kıldırdı. Sonra tekrar minbere çıktı ve bize güneş batıncaya kadar konuştu. Olmuş ve olacak her şeyi bize haber verdi. Bunları en iyi bilenimiz, en belleyişli olanımızdır." (Müslim: 2892)

Resulullah Aleyhisselâm Allah-u Teâlâ'nın bildirmesi ve göstermesi ile bilerek görerek konuşuyordu.

Nitekim Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Her şeyden haberdar olan Allah gibi sana hiç kimse haber veremez." (Fâtır: 14)

O, Allah-u Teâlâ'nın buyurduğunu ve gösterdiğini ümmetine duyurdu. Biz de Allah ve Resul'ünün duyurduğunu size hatırlatıyoruz.

Gerek bu haberlere, gerekse Allah dostlarının ifşaatlarına baktığımızda artık dünyanın son devirlerine yaklaştığımızı görüyoruz. Dünyanın içinde bulunduğu durum ve gidişat da bu hakikatleri tasdik ediyor. Bu devir; Hatem-i veli, Hazret-i Mehdi ve İsa Aleyhisselâm'ın çıktığı zamanlardır.

Ancak onun zuhuruna kadar çok büyük harpler çok büyük afetler, çok büyük kargaşalıklar var.

Bu felâketler müslümanlara dünya cezasını çektirir. Ahirette isterse kurtarır amma kâfirin hiç kurtuluşu yok.

Bundan sonra ne olacak, yaratan bilir! Hele büyük şehirlerde yıkım başladığı zaman... Kullar O'nun, mülk O'nun, hepsi O'nun...

"Göklerin ve yerin mülkü (hükümrânlığı) Allah'ındır." (Fetih: 14)

Kıyamete Yakın Anarşi ve Kargaşa Günleri:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyuruyorlar:

"Kıyametin hemen yakınında anarşi ve kargaşa günleri vardır." (Müsned, C. Sağır)

Durum bu kadar nazik. Yavaş yavaş kaynıyor, karışıyor ve harbe götürüyor.

Bundan sonra çok çetin harpler olacağını, kapıda olduğunu haber veriyoruz. Amma nasıl harpler olacak? Tasavvurun haricinde! Bu harplerde çok az insan kalacak, büyük bir felâket olacak. Bu felâket gadâb-ı İlâhî'ye olur, açlık olur, harp olur. O bilir.

Hazret-i Allah ile meşgul olan kalp altının içine girse bir şey olmaz. Gaye bu hâle gelmek. Çünkü O'nu buldun mu her şeyi buldun. O'nu buldun mu, O'nunla berabersin.

Yerin hükmü yok, yerler bomboş kalacak. Niçin? Çünkü insan yok, yerler satılmayacak. Niçin? Çünkü alan yok.

Öyle şiddetli harpler olacak ki, bu harplerde çok erkek zayi olacak. Sayı itibari ile elli kadın bir erkeğin himayesine girecek. Önümüzdeki harpler Allah'u-âlem bunu gösteriyor. Artık bundan sonra harabiyet durumu başlıyor.

Dünya kaynıyor, kaynaya kaynaya taşacak ve bu halk gidecek, yavaş yavaş bir zaman imar ediyordu, şimdi harap ediyor. Hazret-i Allah'tan hakikaten korkmak lâzım. Bu isyan cezasız kalmaz.

Allah-u Teâlâ İsrâ sûre-i şerif'inin 58. Âyet-i kerime'sinde, kıyamet günü gelmeden önce helâk olmaktan yahut da şiddetli azabın gelip çatmasından kurtulabilecek hiçbir memleket halkının bulunmadığını beyan buyurmaktadır:

"Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, biz onu kıyamet gününden önce ya helâk ederiz veya onu şiddetli bir azapla cezalandırırız." (İsrâ: 58)

Burada; **"Ben yıkacağım!"** buyuruyor, iş oraya doğru gidiyor.

Bu helâk etme ya tamamen yok etmek veya halkına şiddetli azap etmek suretiyle olur. Nitekim küfür ve fâsıklık sebebiyle yeryüzünde zaman zaman nice felâketler baş göstermektedir.

"Bu, kitapta (Levh-i mahfuz'da) yazılıdır." (İsrâ: 58)

Ne zaman olacağı, onu gerektiren sebepler ve nasıl olacağı gibi hususlar açıklanmamış, hiçbir şey bırakmamak kaydıyla Levh-i mahfuz'da yazılmıştır. Bu hüküm kesin olarak yerine getirilecektir.

Allah-u Teâlâ kıyamet gününden önce istisnâsız bütün beldeleri harap edeceğini beyan buyuruyor, **"Biz buna karar verdik!"** buyuruyor. Ya harple, ya zelzele ile, ya âfâtle. Onu ona, onu ona, onu ona musallat ede ede, ede ede yıkacak. Yani dünyayı doldurduğu gibi boşaltacak. Onun için artık bugünlere yaklaştık. Hüküm O'nundur, O'nun emri ve izni olduğu zaman dünya mahvolur. Ne zaman? O bilir. O'nun emri ve izni olmadan bir tek yaprak bile düşmez, bir insan düşer mi?

Binaenaleyh dünya şimdi yıkıma doğru gidiyor. "Hazır olun!" denilmek isteniyor. Şu kadar var ki dalâlet ehli fâsıklar hâlâ eğlencede, hâlâ zevk-ü sefada, önündeki karanlığı görmüyor. Fâiz, içki, kumar, zina hepsi mevcut, nereden gelecek diye bakıyorum, müstehak olduk. Sonra "Allah'ım bizi bağışla!" diyorum. Utana utana. Yüzümüz yok çünkü, durum çok perişan... Fakat Hakk'a yakın olanlar, yıkım olsa da yapım olsa da, ibadet ve taatında. Bize Allah gerek, O'na yönelmemiz gerek, O ister yapar ister yıkar.

Allah-u Teâlâ'nın açık bir ferman-ı ilâhî'si var. Küffar ne kadar İslâm'ı söndürmeye çalışırsa çalışsın, o bir fırkayı kıyamete kadar payidar edeceğine ve nihayet muzafferiyeti de İslâm'a bahşedeceğine vaad-i sübhânî'si var.

Meselâ memleketimiz bir krizden geçti. Fakat O bizi korudu. Niçin? Çünkü biz Hakk'a bağlıyız, halka bağlı değiliz. Halk sıkıntı çektii, biz hiçbir şey görmedik. Bize kat kat lütuflarda bulundu. Dilerse o günler gelince de korur. Sen yeter ki tedbirini al!

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri Bu Günleri Haber Vermişlerdi:

Önümüzde öyle harpler vardır ki tarif edemem. İki gün evvel ufak bir sahne seyrediyorum. Korkunç! Çünkü düşman atom bombasını bir atar, insanlar yok olur. Öylece o şehre girer. Karşı taraf da ona atar. Herkes yapacağını düşünüyor. Bu filmi gördükten sonra kalktım İsrâ Sûre-i şerifinin 58. Âyet-i kerimesine baktım: "**Harap edeceğim!**" buyuruyor. Yalnız şu kadar var ki; O harap edecek. Ona o intikamı aldırarak, ona o intikamı aldırarak, birbirine vurduracak. Böyle böyle halk yok olacak ve eriyecek. Bu uzak değil. Fakat ben tedbir alıyorum, bu uzak değil. Bugün böyle, yarını O bilir. Yalnız günümüz çok korkunç! Bir bomba bir memleketi yok ediyor. Atom herkeste var.

Çok az insan kalacak bu pazarda. Büyük felâket olacak. Bu felâket gadâb-ı İlâhi'ye olur, açlık olur, harp olur. Üç yerde var; deprem, açlık, harp.

Ölene ne mutlu. Halk yaşıyor, uyuyor. Bu isyan cezasız kalmaz. Hazret-i Allah hiç kimsenin umurunda değil. Akla bile gelmiyor. Halk dalmış, ama uyanacak.

Doğana sevinmeyin, ölene üzülmeyin. Doğana sevinilecek gün değil. Millet uyuyor, Hazret-i Allah'a karşı gelmek için ne lâzımsa yapıyor. İsyân, isyân!

Sükûnetin ne olacak ona bakılıyor. Dünya harbe hazırlanıyor. Ama vakit saat O'na ait. Çünkü bir yaprak emirsiz düşmüyor.

•

Bu dünya savaşı çıkınca her taraf alev olacak. O ona, o ona derken Allah'ımız sonumuzu hayırlı etsin. Ruhsat Hazret-i Allah'ın vergisiyledir. Yoksa kumandanla, şunla bunla değil. O Osmanlı yıkılacak bir devlet mi? Fakat âhir zaman geldi yıkılması lâzım!

Efkâr yanıyor. Birbirine bakarak tutuşuyor. Efkârı görüyorsun herkes harbe hazırlanmış, sulh için konuşan yok. İsrâ Sûre-i şerifinin 58. Âyet-i kerime'sinin tecelliyatının zamanı geliyor.

Amma harp ile, amma zelzele ile, amma âfât ile.

Cenâb-ı Hakk "**Ya helâk ederiz veya şiddetli bir azapla cezalandırırız.**" buyuruyor kesin olarak. Bunu bilin. Hüküm O'nundur.

Moğolların başındaki Hülagü İslâm ülkelerini yaka yaka gelirken halktan biri; "*Zamanın kutbu nerede?*" deyince bir tanesi; "*Sus! O Hülagü'nün bindiği atın yularını tutuyor!*" demiş.

Çünkü Hazret-i Allah yıkmayı murat ettiği zaman bir sebep halk eder.

Onun için memleketler böylece perişan olup gidecek.

Allah-u Teâlâ beldeleri harap edecek.

Bakıyorum, Almanya şimdiden at yetiştiriyor. Yani bu ateşli silâhlar durduğu zaman kılıçla harp yapacak, onun hazırlığını yapıyor.

Çünkü bu harp bir âfâttır, atom harbi, nükleer harbi. Ve dolayısıyla birbirine ata ata dünya dümdüz olacak, dünya yıkılacak.

Akıllı insan Hazret-i Allah'a yönelecek, o kadar. Bugünkü durumunu düşünecek, yarını O bilir. Durumlar o kadar nazik ki, Hazret-i Mehdi çıkıncaya kadar neler olacağını bir Allah bilir. Çok hadiseler olacak, çok büyük harpler olacak, zelzeleler olacak, âfâtlar olacak, insan azalacak. Otuz sene dediğin ne ki, ömür bereketsizdir, hemen geçer. İnsan şöyle düşünse; insan ölüyor, on sene yirmi sene geçiyor, sanki dünkü gibi.

Bu harpler görünüyor yani. Tasavvura sığmayan, akla hayâle gelmeyen harpler olacak." (17 Eylül 2002)

"Harpler Allah'u âlem o kadar yakın, o kadar korkunç ki! Bu önümüzdeki harpler tasavvura sığmıyor. Bu harpler insanları yok etme harbi olacak.

Zaten Allah'u âlem Hazret-i Mehdi'nin çıkmasına daha var. Bu büyük Herc-ü Merç otuz seneye kadar.

Allah-u Teâlâ en sonunda hükmü İslâmiyet'e verecek.

•

Geçen gün bir film seyrediyorum. Atom bombasının, füzelerini atıyorlar, oradaki askerler kabir haline geliyor ve rahat yürümeyi yapıyor. Fakat herkes atacağını ve yapacağını düşünüyor, başına geleceğini kimse düşünmüyor.

Bu harabiyetten sonra, Çinliler'i de mahvettikten sonra Hazret-i Mehdi ile İsa Aleyhisselâm'ın topladığı bir takım insanlarla ve iman edecek insanlarla bu muzafferiyet husule gelecek. Yani onlara verecek. Onlardan sonra iki kumandana daha ondan sonra verecek.

Dünya öyle kaynıyor, öyle kaynıyor ki bir gün patlayacak. Önümüz kötü. Allah-u Teâlâ'nın hükmüne kalmış. İşler Amerika'nın direktifi ile yürüyor. Zaman onların bugün için. Daha ne kadar sürer Allah bilir. İleride büyük harpler var. Yakın zamanda her şey değişecek.

"Hakk kulundan intikamını yine kul ile alır,

İlm-i ledün bilmeyen onu kul etti sanır."

Karşılıklı kuvvetler ile Cenâb-ı Hakk dengeliyor. Onu ona, onu ona, yok edecek. Böylece dünyayı yok edecek; o onunla, o onunla! Hüküm Allah'ındır. O icraatı Cenâb-ı Hakk yaptırır. Birbirine vurdurur. Yok eder, dünyayı perişan eder.

Bazı İfşaatları:

"Dünya harbe doğru öyle bir hırsla gidiyor ki, yalnız emr-i İlâhî'yi bekliyor. Amerika katiyetle harp açmak azminde. Rusya da hazırlığa gidiyor.

İlk olarak bu büyük devletler çatışacak ve çok çok hasar görecekler.

Allahu âlem Rusya ortadan yok olacak. Amerika da yerinde kalmayacak. Dünya bir hallaç pamuğu gibi sarsılacak. Mühim tehlikeler var." (23 Kasım 1979)

•

"Şimdi insanlar zaten girdapta, Hazret-i Allah'tan kopan girdaptadır. Bu harpler bu girdapları böyle söküp atacak. Amma çok acı. Yalnız bu arada ne var ki belâ umuma gelir, kurunun yanında yaş da yanacak. Girdaptayız şimdi, Allah'ım kurtardığını kurtarıyor." (27 Eylül 2002)

•

"Hazret-i Allah cidden gadap etmiş. *'Biz onları suç üstü yakalayacağız.'* denildi. Anlıyorum ki Hazret-i Allah'ın gadabı çok büyük. İtimat edin yalvarmaya bile korkuyorum. Ancak hususi bir yalvarmayı Cenâb-ı Hakk lütfetmiş.

Nükleer demek felâket demek. Her an için büyük bir hadise beklenebilir. Yalnız hiç şüphe yok ki biz zamanını sormayız. Aslâ! Aklımızdan hayâlimizden bile geçmez. Bize sadece rumuz verilir. Ne zaman kopacağını Sahib'im bilir.

Allah'ımız muhafaza buyursun, râzı olmadığı her şeyden."

•

Dikkat ederseniz bütün dünya sallanıyor, huzursuz. Ama sel, ama rüzgâr, ama afat, ama zelzele, Allah-u Teâlâ beterinden korusun.

•

Hadiseler büyüyor, kazan kaynıyor. Cenâb-ı Hakk bizi sığınağa almış. Sessiz sedasız olanları seyrediyoruz, bir taşınca dünyayı ateş alır, ilâhi emre bakar. Bir kibrit...

•

Kullanılacak çok kuvvetli silâhlar var, biri diğerini mahvetmek için. Bunlar birdenbire olacak. Çünkü kim evvel atarsa o kazanacak. Onun için çok büyük zayıat birden olacak. Hüküm Hazret-i Allah'ındır, boşaltacağını beyan buyuruyor.

•

Bir harp çıkarsa çok büyük insan zayıatı olacak.

•

"Yarın bir harp kopsa maaş bile veremez devlet. Ben hayatımda kaç sene sonra buzdolabı aldım, kaç sene sonra gardolabı alabildim, belki otuz sene sonra. Yarın mazallah bir harp kopsa bu milletin durumu ne olur? Zaten bu zihniyet, bu refah bizi mahvediyor. Borç harç günü değil. Siz önümüzü bomboş görüyorsunuz, çıkacak fırtınayı nazar-ı itibara almıyorsunuz? Peki yarın çocuk askere gitti, borçlu olarak öldü, eşyanın ne kıymeti var? Çünkü harplerin sanki ucundayız gibi o kadar yakın görülüyor. İsyân son haddini bulmuş, Siz önünüzü uzun vâdeli görüyorsunuz. En küçük bir harpte nasıl maaş verecek? Askeri mi besleyecek, sivil mi besleyecek? Borçlu ölürse ne olur halimiz, onu bir düşünün. Cennet-i alâ'ya girmek mümkün değil. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz borçlunun cenaze namazını bile kılmadı. Bunu hiç düşündün mü?

Amma bu ebedî bir hayata taalluk ediyor. Siz zevki düşünüyorsunuz, refah düşünüyorsunuz.

Amerika, Irak'a her an vurmaya sanki azimli. İran, Mısır, Suudi Arabistan petrolerini eline geçirmeye çalışıyor." (2 Ekim 2002)

•

Harp anında ilk evvela yollar kapanır. Yarın ne olacağını farkında değilsiniz. Hâlâ havai işlerle uğraşıyorsunuz, tuhaf tuhaf akıllarınız var. Bunlar uzun ömür düşünüyorlar. Yarını düşünen hiç yok. Büyük masraf yapıyorsunuz, netice gelmiyor. Büyük şehirlerde hayat tehlikeli.

•

Onun için akıllı olan Hazret-i Allah'a yönelir orada kalır, takdir ne ise o olur. İnsanın azıcık bir parası, altını olacak, çoluk-çocuğu aç kalmasın diye.

Bunu ihvana söyleyin tedbir alsınlar. Az yesin artırsın, çoluk-çocuğuna birkaç kuruş bırakıversin. Küçük küçük çeyrek altın alsa yine yeter. Bunu kardeşlere yavaş yavaş duyurun. Çeyrek altın amma, çeyrek altınla ekmecek olacak. Zengin olmak için değil.

•

İktisatlı yaşa, senin ne yediğini kimse görmez. Önümüzde Allah-u alem karanlık günler var. O karanlık günlerde yaşayabilmek için şimdiden tedbir almak lâzım. Bunu unutma. Çocuklarını ona göre idare et, sakın ellerine fazla para verme. Çocuk israfa alışır, ne lazımsa ver, para verme.

•

Şimdiki harp mazallah yalnız askere değil, sivile de dokunur, onun için yiyecek içecek için çok tedarikli olmak lâzım. Allah-u Teâlâ'nın dediği olur amma önümüzdeki harpler şiddetli.

•

Amerika Irak'tan çıktığı zaman Irak da birbirlerine girerler. Şu anda hükümrânlığı o yürütüyor, eziyor, vuruyor, yıkıyor, kırıyor. Bir gün gelip Suudi Arabistan da Irak gibi olacak. Mazallah Türkiye de böyle olabilir, başsız kaldığı zaman böyle olabilir. PKK var, çeşitli milletler var. Vakit geldi kaynıyor dünya. Çok insan ölecek.

"Emrolunduğun gibi dosdoğru ol!" (Hûd: 112)

Böyle olursa Rabb'imiz bize yardım eder. Önümüzdeki fırtınaları rahat geçiririz. Amma eğri olursak azabını, cezasını çekeriz.

•

Dinden ayrılınca perişanlık başlar, dinde birleşince asıl olur. Daha vakit gelmedi, Hazret-i Mehdi'nin çıkmasıyla olacak. Nasıl ki Cenâb-ı Hakk fakiri sürüp bölücülerini yok ettiyse o da hem bölücülerini hem din düşmanlarını yok edecek.

•

İran'da büyük tahribat yapacaklar. Suudi Arabistan'da zaten hiçbir kuvvet yok, yabancı asker tutuyor, paralı asker tutuyor, hiçbir kuvvet yok.

İran'da kuvvet var, silâh var amma asker yok. Çünkü o harpte (İran-İrak Savaşı) birbirini bitirdiler. Hep yahudinin prensibi. Yahudi, Saddam Hüseyin'i kışkırttı, o da İran'ın üstüne gitti. Büyük silâhlar patladı mı boşalacak, dünya boşalacak. Ona ona derken büyük silâhlar patladı mı bitti. Ne hadiseler, ne hadiseler...

Allah'ım iman ile göçmeyi cümlemize nasip etsin, âkıbetimizi hayırlı etsin. İlâhi takdir ne ise o olur.

Âyet-i kerime'de:

"O'nun ilmi dışında bir yaprak dahi düşmez." (En'am: 59) buyuruluyor.

O'nun takdiri, O'nun hükmü olmadıkça hiçbir şey olmaz.

•

Harp; büyük silâhlarla patlayacak. En şiddetli silâhlar en evvel patlayacak, dünya birden bire alev alacak. Bu kâfirler çok zulmetti. Onlar da Allah'u-âlem çok büyük kahra uğrayacak. Amerika'daki yahudiden başka dünyada yahudi de kalmayacak. Onun için yahudinin daha ruhsatı var, İran, Arabistan, Mısır'ın üstüne gidecekler. Bu ruhsat epey devam eder. Hazret-i Mehdi'den sonraya kadar devam eder, sonra İsa Aleyhisselâm çıkar işleri biter. O zamana kadar ruhsatları var.

Allah-u Teâlâ şimdi ruhsat veriyor, gün gelecek müslümanlara ruhsat verecek...

•

Ömrü olan kısa zamanda çok şey görecek, "Yevmü'l-beter" denmiş, bitmiş.

Bu gelecek dalga Allah'u-âlem çok büyük dalga, O dilediğini korur, tabi ki size de her şey anlatılmıyor. Allah'ım korusun, Allah'ım korusun, Rabb'im korusun. Allah'a emanet... Takdir ne ise o olur. Hazret-i Allah'a yönelik olmak lâzım, bakalım bu afet bu dalga kimi alır, kimi bırakır, onu Yaratan bilir.

Çok vahim hadiseler olabilir, fakat bir arada dilediğini korur. Memleketimizde olalım, memleketimizde ölelim, Allah'u-âlem çok büyük dalga geliyor.

•

Suudi Arabistan ve Vehhâbîler'den mevzu açılması üzerine;

Onların da ömrü kısa efendim. Yemani çıkacak oraya hücum edecek, Süfyani var oraya hücum edecek, yahudiler oraya hücum edecek, Amerika oraya hücum edecek. Bu sebeple orası büyük tehdit altında, kısa zamanda orada hükümet diye bir şey kalmayacak. Büyük tehlikeler atlatılacak, dört büyük istilanın karşısında, memleket başıboş olacak, insanlar perişan olacak, yine kavgalar başlayacak. Bundan sonra Hazret-i Mehdi çıkacak. Bütün bunlar Allah'u-âlem önümüzdeki otuz sene içinde olacak.

•

– "İsrail çekiliyormuş, o çekilme nedir?"

"İsrail çekilecek sonra Irak'la Şam arasında bir yol tutacak. Suudi Arabistan'ın üstüne gidecek. Bunun kimse farkında değil. Onun için bir kere ateş aldı mı her taraf birden olacak. Fakat onun plânı bu. Bunu Amerikayla beraber yapacak." (2006)

•

İran'da çok çetin harp olacak, çok çetin. İran bayâ eziyet görecek.

•

"Amerika harbe doğru gidiyor. İsrail azgınlığına devam ediyor ve dünya bunları seyrediyor. Fakat bu seyrin sonunda harp patlak verebilir. Bu imha harbi olacak." (02.04.2004)

•

Balinaların toplu intihar etmeleri üzerine şöyle buyurdular:

"Bunda büyük hikmet, büyük alâmet var. Allah-u alem büyük devletlerin birbirini vurma durumunun, harp tehlikesinin işaretidir. Büyük ölüme sebebiyet veren bir büyük afet beklenir. Allah-u alem."

•

Önümüzdeki felâketleri bir Allah bilir. Bu isyan cezasız kalmaz. Bu haşerat gidecek, haşeratla beraber sağlamı da gidecek. Durum çok nazik, Hadis-i şeriflere bakıldığı zaman vakit gelmiş.

•

Gün bugündür, yarın bu silâhlar patladığı zaman dünya alt üst olup bitecek. Fakat hiç kimse bunu görmüyor, böyle gelmiş böyle gidecek zannediyor. Nereye gidecek? "**Hatem**" dendi, "Sondur" dendi, "Onunla bitiyor" dendi. Ondan sonra Hazret-i Mehdi ve Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın devri başlayacak. Bu merdivenden sonra iş bitti artık, zaten insan kalmayacak. "**Hatem**" dendi, bitti artık. Amma kimse bunun farkında değil.

•

Binaenaleyh artık ahir son zamanda yaşıyoruz. Hazret-i Mehdi'nin zuhuruna çok az kaldı. Allah'u-âlem daha 25-26 yıl gibi bir zaman var. (2006)

Hâtem-i Veli Bir Direkti:

"Allah bu ümmetten bir âlimi alırsa, bu İslâm'da açılan bir gedik olur ve kıyamete kadar onun boşluğu kapanmaz." (Deylemî)

Niçin o boşluk kapanmıyor? Allah-u Teâlâ her gönderdiği kuluna ayrı ayrı vazifeler veriyor. Vazifeler verdiği gibi tecelliyâtları da ayrı ayrıdır. Birine verdiğini diğerine vermediği için ve aldığı için yeri boş kalıyor.

Bunlar İnsan-ı kâmil olanlardır. Hazret-i Allah'ın huzur-u ilâhî'sine kabul ettiği kimselerdir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in buyruğuna bir bak:

"Ehl-i beyt'im ümmetim için bir emniyettir, onlar yokolup gittiklerinde kendilerine vaadedilenler gelir." (Tirmizî, Ahmed bin Hanbel, Müsned, Taberânî, "el-Mu'cemü'l-Kebîr", Heysemî, "Mecmâu'z-Zevâid")

"Onlar vefât ettikleri zaman artık kendilerine vaadolanlar gelir. Şayet onun nesep yönünden olan ehl-i beyt'i kastedilmiş olsaydı, diğerlerinin ölümüyle onların yok olması imkânsız olurdu. Çünkü Allah, onların sayısını hesaba sığmayacak kadar çok kılmıştır." (Hatm'ül-Evliyâ kitabı)

Hakîm-i Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Nevâdirü'l-Usûl fi Ma'rifeti Ehâdisü'r-Resul**" adlı eserinin "**Yüz Yirmi Sekizinci Aslı**"nda Resulullah Aleyhisselâm'dan sonra ashâbının önde gelenlerinin dini bid'at ve fitnelerden temizleyip aslını koruduklarını misallerle anlattıktan sonra, Hâtem-i velî'nin de dini ve onun ehlini buna benzer fitnelerden koruyacağını haber vererek şöyle buyurmuştur:

"O öyle bir kimsedir ki, bunun benzeri şeyleri (dinden) uzaklaştırıp defeder. Ondan temizleyip, kovup uzaklaştırması sâyesinde de artık onu giderir. O'nunla düşündüğü, O'nunla konuştuğu için O'nunla defeder. İşte o Allah'ın halk üzerindeki hücceti, O'nun sürüsünün çobanı ve kullarının mânevî tabibidir. O'nu engellemeye kalkışan kimse farkına bile varmadan helâk olur." (c. 2, s. 225)

Niçin helâk olur? Onu Allah-u Teâlâ ileriye sürdüğü için, ona karşı gelen Allah-u Teâlâ'ya karşı gelmiş ve helâk olmuş olur.

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin bir başka beyanları da şöyledir:

"Âhir zamanda Mehdi yokken, henüz yaklaştırılıp seçilmemişken; aradaki boşlukta, Hâtemü'l-velâye'den başka adâleti (hakkâniyeti) ayakta tutacak kimse olmaz. Ve o, bütün veliler üzerine o devirde, Allah'ın hücceti olmaya muvaffak olur." ("Hatmü'l-velâye"; Fâtih no.: 5322, 168^b yaprağı)

Bu zât-ı muhterem'lerin beyanlarına bakın, bir de bu ortadaki icraatlara bakın.

Allah-u Teâlâ bu zâtlara asırlarca evvel bu durumu göstermiş, size açıklıyorum. Siz bunu gördünüz mü?

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri şöyle buyuruyorlar:

"Bu öyle güzel bir vatan ki, Osmanlılar harbe giderken "Allah'ım bu vatan sana emanet!" diyerek giderlermiş. Bu vatanın içten, dıştan yıkılmayışı emanet oluşundandır."

"Benim ümidim Allah-u Teâlâ bu gemiyi batırmayacak. Bunun sebebi; Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'i iki defa Türk kıyafetiyle gördüm. Anladım ki Allah-u Teâlâ'nın Türkiye'ye bir nazarı, bir lütfu var; onun hürmetine Allah-u Teâlâ bu gemiyi batırmayacak. Her ne kadar batırmak istedilerse de Allah-u Teâlâ bu gemiyi batırmayacak, yüzdürecek. Deniz altı batıyor amma dilediği zaman su yüzeyine çıkıyor. Biz bunlarla çok meşgul olmak zorundayız."

Ebu Saîd-i Hudrî -radiyallahu anh-in rivayet ettiği bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyururlar ki:

"Ümmetim üzerine öyle bir zaman gelir ki, insanlardan bir topluluk savaşır. Onlara: 'İçinizde Peygamber Aleyhisselâm'ı gören kişi var mıdır?' diye sorulunca: 'Evet vardır!' diye cevap verilir. Nihayet ordu içindeki Sâhâbî'ye hürmeten zafer verilir.

Sonra bir zaman daha gelir. Onlara da: 'İçinizde Resulullah Aleyhisselâm'ın Ashâb'ını gören kişi var mıdır?' diye sorulur. 'Evet vardır!' diye cevap verilir ve zafer müyesser olur.

Sonra bir zaman daha gelir, yine harp edilir. Onlara da: 'İçinizde Resulullah'ın Ashâb'ını görenleri gören var mı?' diye sorulur. Bu defa da: 'Evet vardır!' denilir. Yine fetih müyesser olur." (Buharî. Tecrid-i sarîh. 1223)

İşte bütün sır bu Hadis-i şerif'te gizlidir.

Bu Hadis-i şerif onun en açık mucizelerinden birisidir, buyurduğu gibi öylece tahakkuk etmiştir ve tecelliyatı devam etmektedir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in bu ifşaatı bugün için de geçerlidir. Bu beyanın izahı şu Hadis-i şerif'tedir:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir defasında Ebu Hüreyre -radiyallahu anh- Hazretleri'ne öğüt ve nasihatte bulunurken, kurtuluşa erişebilmesi için ona âhir zamanda gelecek olan bu topluluğa uymasını tavsiye etmiş Hadis-i şerif'in sonunda şöyle buyurmuşlardır:

"Allah yer ehline azap etmeyi murad ettiğinde onlara nazar eder de, azâbı derhâl onlardan geri çevirir. Onun için ey Ebu Hüreyre, sen onların yolu üzerinde bulun! Onların yoluna karşı gelen, vereceği hesâbın şiddetinden tir tir titreyecektir!" ("el-Vesâyâ li-İbnü'l-Arâbî"; Hâlet Ef. no.: 198/2 486^a yaprağı)

Kâdı Muhammed bin Mehmed -kuddise sirruh- Hazretleri "**en-Nâberât fî Beyânu Hatmü'l-Velâyeti'l-Muhammediyye**" adlı risâlesinde, Hâtemü'l-evliyâ'nın âhir zamanda şer'î hudutları yeniden yerine oturtacağını haber vererek şöyle buyurmuştur:

"Allah-u Teâlâ âhir zamana kadar, tâ ki Hâtem'ül evliyâ ile birleşinceye dek, onu (şer'i hudutları) devam ettirecek ve onunla tekrar yerine oturtacaktır. Ki Allah, nübüvvet duvarını nasıl ki Hâtemür-resul'ün nübüvvetiyle hatmetmişse, sonra da Hatem'ül evliyâ ile onun duvarının her iki tuğlasını tamamlamış olsun. Buna göre de umarım ki güneşin batıdan doğma saati artık iyice yaklaşacaktır." ("Risaletü fî'l-Beyânu Hatm'ül-Velâye"; Düğümlü Baba, no: 283'de mahfuz. 26^b yaprağı)

Bu zât-ı muhterem Allah-u Teâlâ'nın şer'î hudutları Hâtem-i veli ile tekrar yerine oturtacağını beyan buyuruyor. Oturmadı mı kardeşler?

Demek ki o saat yaklaşmış. Çünkü hâtem deniliyor, artık iş bitiyor. Bundan sonra artık her an beklenebilir

Kıyametin büyük alâmetlerinden birisi de, güneş Hazret-i Allah'ın izni ve emriyle bir defaya mahsus olmak üzere bir cuma günü battığı yerden doğacaktır.

Bir Hadis-i şerifte şöyle buyuruluyor:

"Güneş battığı yerden doğmadıkça kıyamet kopmayacaktır. O battığı yerden doğduğu zaman bütün insanlar iman edecek, fakat o gün daha evvelden iman etmeyen, yahut imanında bir hayır kazanamayan hiç kimseye imanı fayda vermeyecektir." (Müslim)

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir gün güneşin battığı bir sırada Ebu Zerr -radiyallahu anh-e: "**Güneş nereye gider bilir misin?**" Diye sordu. "**Allah ve Resul'ü bilir!**" demesi üzerine şöyle buyurdu:

"Güneş gider, arşın altında secde eder ve tekrar doğmak için izin ister, izin verilir. Bir gün gelir secde edip izin ister, fakat secdesi kabul edilmeyip izin verilmez. Ona: 'Geldiğin yere git, battığın yerden doğ!' denilir. O da battığı yerden doğar." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 1321)

Güneşin batıdan doğması, herhalde büyük alâmetlerin başlangıcıdır.

Güneşin batıdan doğması kıyametin büyük alâmetlerinden olduğu gibi; büyük bir dumanın yeryüzünü kaplaması, Deccâl'in türeyip ilâhlık dâvâsında bulunup bir süre insanları saptırması, İsa Aleyhissâm'ın yeryüzüne inerek icraatlarını gerçekleştirmesi, Ye'cüc ve Me'cüc adında aslı ve nesebi belirsiz iki kabilenin yeryüzüne yayılması, Dabbetü'l-arz adında bir hayvanın ortaya çıkması, Hicaz tarafından büyük bir ateşin çıkması, üç büyük yer çöküntüsü olması da büyük alâmetlerdendir. Güneş batıdan doğduktan sonra, bunlar da onun arkasından beklenir.

Hatem-i Veli'nin Gitmesi ile Her Şey Başlayacak:

Hiç şüphe yok ki önümüzde çok büyük hadiseler, çok büyük sıkıntılar olsa gerek. Bu otuz sene zarfında Allah-u-âlem öyle hadiseler olacak ki; öyle şiddetli, öyle büyük harpler, öyle felâketler, öyle zelzeleler olacak ki tasavvurun haricinde olacak!

Bunun özünü İsrâ sûre-i şerifinin 58. Âyet-i kerime'sinde görürsünüz. Allah-u Teâlâ kıyametten önce dünyayı yıkacağını beyan buyuruyor.

Dünya milletleri harbe hazır durumda. Ha patladı ha patlayacak, ha patladı ha patlayacak! Emr-i ilâhî'yi bekliyor.

Savaşların çıkması ilâhî hükme bakar. Cenâb-ı Hakk'ın izni olmadıkça bir yaprak dahi düşmez. Hep O'nun takdiri ile oluyor. Amma Allah'u-âlem bu otuz sene içinde çok mühim şeyler olacak. Dünya düzelecek, dümdüz olacak.

Kişi istese de istemese de mukadderat ne ise o olacak.

Dünya bidayete dönüyor, dünya o nispette bitecek ve insanlar gidecek.

Allah-u Teâlâ şimdiye kadar yapma, yaşatma izni verdi; şimdi yıkma, öldürme günü geldi. Dünya böyle boşalacak. Artık gemiyi boşaltma vakti; harp boşaltacak, Hazret-i Mehdi boşaltacak, Deccâl boşaltacak, İsa Aleyhisselâm boşaltacak. Boşaltma... Bir yiyelim, bin şükür edelim.

Harp afattır; açlık, susuzluk, perişanlık, ölüm hepsi harpte. Amma takdir olan şey olacak. Harpte galip çıkan yok, herkes mağlup. Kimisi az zarar etmiştir, kimisi çok zarar etmiştir.

Her gün ne çıkacak diye bakılıyor, tutuşacak efendim tutuşacak. Bundan sonra havadisleri takip etmek lâzım. Çünkü her an her şey olabilir. Artık hareket hemen hemen başladı. Gün bugün, yarın ne olacağı belli değil, takdir ne ise o olur.

Bunları size hatırlatıyorum, şimdiden Hazret-i Allah'a ve Resul'üne yönelmeye ve sığınmaya bakın. Bu felâketler geldiği zaman şaşırmayın. Artık kendinize gelin, dünyanın sonundayız, ona göre kendinizi ayarlayın!

Onun içindir ki bugün dünyaya dalmak günü değil. Helâlden rızık kazanmak, tedbirli olmak ve Hazret-i Allah'a yönelip gönül vermek günüdür. Böyle bir zamanda ne lâzımsa onu temine çalışması, bir müminin çok uyanık olması gerek.

Gün bugündür, yarın ne olacağını Yaratan bilir. Akıllı insan her an Hazret-i Allah'a yönelik olmalı, sonraya kalanlar dona kalır. O zaman herkes görecek, inanacak amma iş işten geçmiş olacak.

Binaenaleyh bu destek ahirete çekilinceye kadar devam edecek. İşin nezaketi daha sonra başlayacak. Nasıl ki her çadırın bir direği olur, çadırı ayakta tutar, direk yıkılınca çadır da yıkılır.

Allah-u Teâlâ bu direği çekince bu millet büyük bir perişanlık içine düşecek, bu perişanlık bütün İslâm âlemine sirayet edecek. İslâm âlemi bir müddet büyük bir çalkantı içinde bulunacak. Fitnenin en çok yayıldığı bir anda Allah-u Teâlâ çığır açmak için, bayrağı kaldırmak için Hazret-i Mehdi'yi gönderecek ve ona ruhsat verecek. O kendisine bahşedilen ruhsatla, mânevî destekle murad edilen noktaya kadar yürüyecek, vazifesini ifâ edecek. Sonra onun elindeki iradeyi de çekecek. Deccal'e salâhiyet vermeyi murad edince, onun kuvvetine karşı çok zayıf düşecek. Bunun sebebi, Hazret-i Mehdi uzağa açılacak, o ise istilâya başlayacak. Ortalık büsbütün karışacak. Hazret-i Mehdi çok zayıf düşünce, onun maiyetini kurtarmak ve İslâm'ı galebe çaldırmak için Allah-u Teâlâ üçüncü olarak da Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ı gönderecek. Deccal ve yahudiler o şekilde temizlenecek. İslâm âlemi küffârdan, yahudinin zulmünden kurtarılmış olacak. Fakat bununla kalmayacak. Bu hâlâtı gören Çin harekete geçecek, o zamana kadar harplerle boşalan dünyayı istilâ edeyim diyecek. Üzerlerine tank gibi yürüyecek, fakat Allah-u Teâlâ onları da bir gecede helâk edecek. Onların helâk oluşu harple değil, duâ ile. Ve böylece dünyayı boşaltmış olacak.

Meyus Olmayın, Ümitsizliğe Kapılmayın:

Sakin meyüs olmayın, ümitsizliğe kapılmayın! Zira Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bu günlerin geleceğini çok evvel haber vermiştir. Bu gariplerin çıkacağını ve nihyeti de haber vermiştir. Kitabın tamamı tetkik edildiğinde bu husus açık olarak görülecektir.

Allah-u Teâlâ bu dini yeniden tazeleyeceğine göre, -bu da üç merdivenle başlıyor ve başlamıştır.- Karamsar olmayın, yalnız önünüzdeki çok şiddetli harpleri ve sıkıntıları da gözden uzak etmeyin! Telâşa kapılmayın, takdire râzı olun.

Kıyametin küçük alâmetlerinden çıkmayan kalmadı, hepsi çıktı, iş büyüklere kaldı.

Allah-u Teâlâ bizi kalemle cihad için, bölücü din düşmanlarını kalemle biçmek için ve bu kitapları yazmakla vazifelendirdi. Bu kitaplar bizden sonraki boşluğu Hazret-i Mehdi'ye ulaştıracak, ona köprü olacak, bunu böyle bilin.

Mehdi Hazretleri'ni ise kılıçla cihad etmek için gönderecek. Ömrü sırf cihadla geçecek. O bir şey yazmayacak, çünkü yazmaya vakti olmayacak. Bu kitapları okumakla aydınlanacak.

Nitekim Bediüzzaman Hazretleri:

"O zât, o tâifenin uzun tasdikâtı ile yazdıkları eseri kendine hazır bir program yapacak." buyurmuşlardır. (Emirdağ Lâhikası. s: 259)

Hâtem'likle ıslahat başladı. Birinci ıslahat nurla, Hatem'likle olacak. Mehdi Hazretleri kılıçla ıslahat yapacağı gibi, İsa Aleyhisselâm da müslümanlarla hıristiyanlar arasında hakemlik yapacak ve Deccal'i öldürecek.

Bu üç vazife merdiven gibidir.

Rabbü'l-âlemîn bizi çektikten sonra Hazret-i Mehdi gelecek, bundan sonra o var. Kısa bir boşluktan sonra Hazret-i Mehdi ile Hazret-i İsa Aleyhisselâm iç içe gelecekler. Bu hayatı yaşayanlar bu hayat ile yaşıyor, bu hayatla meşgul oluyor. Onlar bu hayatta olacaklar ve bu hayatta ölecekler. Kavuşan kavuşacak, kavuşmayan kavuşmuş gibi olacak. Çünkü o hayatı yaşıyor. Gaye Allah!..

Binaenaleyh artık dünyanın şâşâsına dalmayın, nefsânî arzulara kapılmayın. Helâl lokma kazanmayı ve yemeyi, günlük geçinmeyi düşünün! Uzun bir ömür hayâline kapılmayın! Ebedî saadetinizi hazırlayın. Gün bugün, yarın ne olacağı belli değil, bunu size tavsiye ediyorum.

Bu nur çığır açıyor, karanlıkları deliyor. Bu çığır Mehdi Hazretleri'nin zamanına kadar gidecek. Nur da yayılacak, türemeler de türeyecek. Bunlar daima birbirine karşı olacaklar.

Bizim bu bölücülerle cihadımız, sanmayın ki küçük bir çarpışmadır. Bütün bölücülerle karşı karşıya gelmiş durumdayız. Nasıpdar olan tenvir oluyor, nasibini alıyor. Nasibi olmayan görmüyor.

Bu devir müslümanların paramparça olduğu, bölücülerin her yeri işgal ettiği, saptırıcı imamların, ahir zaman âlimlerinin insanları Hakk yoldan uzaklaştırdığı ve imansızlık girdabına düşürdüğü bir devirdir. Dünya kurulduğundan beri böyle bir devir gelmiş değildir.

Maddecilik, dünyaya aşırı muhabbet gönülleri tutuşturmuş, medya insanların zihinlerini bulandırmış, felsefe fikirlerde kararsızlık husule getirmiş ve nice insanları imandan, İslâm'dan uzaklaştırmıştır.

Binaenaleyh ilk iman kurtarma cihadını Hatem-i veli başlatacak, onun ardından Hazret-i Mehdi ve Hazret-i İsa Aleyhisselâm gelecek ve bu cihadı tamamlayacaklar, birbirleriyle mütemmim olacaklar. Bu noktada üçü de birbirine bağlanıyor. Bu merdiven üçtür, üçü birdir.

Çünkü bu iman kurtarma cihadı, bu birinci merdivenden başladı. Hatem-i veli, Hazret-i Mehdi ve İsa Aleyhisselâm üçü de birbiri ardından geliyor. Birisi kalemle, birisi kılıçla, birisi ıslahatla vazifeli olacak. Her birinin vazifesi ayrı olacak.

Bundan sonra zaman daha da güçleşecek. İyi ve kötü âmirler gelecek. Hazret-i Mehdi ve Hazret-i İsa Aleyhisselâm zamanına kadar bir iyi bir kötü, bir iyi bir kötü gelecek. Ve bu bozukluk, en sonuncu olan Deccal'e kadar devam edecek. O çıktığı zaman ortalık büsbütün bozulacak.

Dünya kuruldu kurulalı böyle bir zaman gelmedi. Bundan daha beteri otuzuncu deccâl çıktığı zaman. Biz şimdi devr-i Deccâl'de yaşıyoruz.

"Hepsi de Allah'ın peygamberi olduğunu iddiâ eden otuza yakın yalancı deccaller türemedikçe kıyamet kopmaz." (Tirmizî)

Lâkin otuzuncu deccâl çıktığı zaman daha beter olacak. Bu da Hazret-i Mehdi, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın zamanına rast gelecek.

Harpler, zelzeleler, afatlar ile insanları yok edecek Cenâb-ı Hakk. İnsanlar birbirlerini yok edecek, memleketler harap olacak. Bitecek yani. Dünya ne yahudiye ne de Çinlilere kalacak. İslâm'a verecek amma insan kalmamış olacak. Fakir Elhamdülillâh bunu çok evvel söylemiştir.

Hakiki Deccal Amerika'dan çıkacak.

Hadis-i şerif'te Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyuruyorlar:

"Allah yahudileri de hezimete uğratacaktır. Artık Allah'ın yarattığı yaratıklardan arkasında bir yahudinin saklanıp da Allah'ın konuşmuyacağı hiçbir şey kalmayacaktır. 'Ey Allah'ın müslüman kulu! İşte bu bir yahudidir. Gel de onu öldür!' demeyen ne bir taş, ne bir ağaç, ne bir duvar, ne de bir hayvan olacaktır. (Yalnız Gargad ağacı bu hükmün dışındadır. Çünkü bu ağaç onların ağaçlarındandır, konuşmayacaktır.)" (İbn-i Mâce: 4077)

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen diğer bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Müslümanlarla yahudiler harbetmedikçe kıyamet kopmaz. Müslümanlar onları öyle bir öldürecekler ki, hatta yahudi taşın ve ağacın arkasına saklanacak, taş veya ağaç da: 'Ey müslüman, ey Allah'ın kulu! Şu arkamdaki yahudidir, hemen gel de onu öldür!' diyecektir. Yalnız Ğargad ağacı bunu demeyecek, çünkü o yahudilerin ağacıdır." (Müslim: 2922)

Allah-u âlem yahudiler Mekke-i mükerreme'ye ve Medine-i münevvere'ye giremeyecek, Medine-i münevvere'ye nötron bombası atsalar gerek. Amma onlar, amma Çinliler. Bütün halk ölecek. Bundan değil müslümanlar, bütün küffar halkı da rahatsız olacak.

Sonra Allah-u Teâlâ onların öldürülmesini murad ettiği zaman, küffar memleketine sığınmış bir yahudiyi dahi ikrah ettikleri için haber verecekler. Yalnız Amerika haber vermeyecek, çünkü Amerika onlardandır.

Ve bugünler çok yakın, çok yakın. Ben 80 yaşında olduğuma kendim inanmıyorum. Bütün bu hadiselerin oluşu, bitişi 40 sene sürecek. Demek istiyoruz ki, bundan sonra harpler var, darpler var, üzüntüler var, sıkıntılar var, hüzünlü seneler var.

Mühim hadiseler olacak, mühim hadiseler doğacak ve büyük kanamalar olacak. Vakit bekleniyor. Ne zaman? O bilir. Allah-u-âlem doğacak hadiseler çok kan dökülmesine vesile olur.

Ben dünyayı harap olmuş bir ev olarak görüyorum. Ne zaman çöktürecek, onu O bilir.

Bu isyan cezasız kalmaz, vakit geldi. Allah'ım beterinden korusun. Bakalım Allah-u Teâlâ ne gösterecek.

İsrail demek, Amerika demek, Amerika demek, hıristiyan âlemi demek.

Amerika demek yahudi demek, yahudi demek Amerika demek.

Bütün dünya bunlardan ikrah etti. Müslümanların cezaları var, cezalarını çekiyorlar. Müslümanların cezası bitince onların cezası başlayacak.

Amerika'nın daha bu bölgede işi var. Irak'tan sonra sırada; İran, Suudi Arabistan, Mısır var. İşte dünya böyle tutuşacak.

Amerika dört devleti gözüne kestirdi; Irak, İran, Suudi Arabistan ve Mısır.

Amerika'nın bütün gayesi petrolü elde etmek, dünyayı elde tutmak. Ondandır sonra büyük bir patlak verecek, dünya kaynayacak.

Allah'ımız sonumuzu hayırlı etsin.

Tedbir ve Tevekkül:

Her şey tezahür ediyor artık, belki gitme vaktim yaklaşırsa tezahür ediyor ve bunlar böyle çıkıyor, her şey bilinsin isteniyor.

Gün bugün yarını O bilir, ve demiştim, "Allah'ım! bana o günleri gösterme!" Çok karanlık günler var, seyirci kalacağız, takdir ne ise onu seyredeceğiz.

Hazret-i Allah'a sınıksız sığınmamız lâzım. Önümüzdeki hadisatı beklememiz lâzım. Önümüzde çok sert günler var, çok karanlık günler var.

Tedbirli olmalı, Hazret-i Allah'a yönelik olmalı, kelime-i Tevhid'le çok meşgul olmamız lâzım. Kelime-i Tevhid üzerinde olalım ve orada ölelim.

Yavaş yavaş fitne çıkıyor, harp patlayıncaya kadar, patladımı artık gider.

Patlayıncaya kadar bu münakaşa devam edecek...

Patlayınca bu ateş nereye sirayet eder?

Allah-u Teâlâ bizi ayakta tuttukça sizi de tutacak amma bizi alırsa halinizi bilmiyorum. Dünyanın hiçbir memleketinde huzur yok, huzur kalktı dünyadan...

İmanlı olalım, imanlı ölelim. Biz kendi yolumuza bakalım, rızâ yolunu turalım. Kimseye söz söylemeyelim amma istikametten de ayrılmayalım.

Eğer ömrün otuz-kırk sene olursa, bu otuz sene içinde görecekle rin tasavvur dahi edilemez. O kadar şiddetli harpler var.

Dünya kaynıyor, bana; **"Yalnız seyret, hiçbir zaman karışma ve dalgalara girme"** diye emir verirler. Allah'ım sonumuzu hayırlı eylesin. Bir ruhsat veriyor, dilediği güne kadar imtihatdayız. Dünya vehamete doğru gidiyor, hep harbe hazırlanıyor.

Biz hakikaten Hazret-i Allah'a dönersek Allah-u Teâlâ belâları başımızdan atacak, gelecek felâketlerden de koruyacak. İnsan kendine gelirse O murat ettiği gibi olur. Onun için gerçek manada tevbe etmemiz lâzım. Kendimize gelmemiz lâzım. Yabanda gezdiğimizizin farkında değiliz.

"Gezme yabanda, bul Hakk'ı sende!" Hakk ile ol, halk ile olma!

Kâr burada. Hakk ile olmak kârdır, halk ile değil.

O ne ki takdir ettiyse o olacak.

Şu halde hüküm O'nun, mülk O'nun. Bize düşen O'nun takdirine rızâ göstermek. Mahlûka düşen budur.

Hüküm O'nun, takdir O'nun. Ama bu kadar isyan da cezasız kalmaz!

Cenâb-ı Hakk murat ettiği zaman birbirine karşı çarptırır. Dünyayı dümdüz eder. Doldurduğu gibi boşaltır. Allah'ım şu hazırladıkları ateşi birbirine çarptır da ümmet-i Muhammed'i affet, muhafaza et, muzaffer et. Her gün söylüyoruz, Cenâb-ı Hakk'a yalvarıyorum. Şu hazırladıkları büyük ateşleri birbirine yak.

Onun için kardeşlere diyoruz ki:

'Kardeşler! Uzun vadeli düşünmeyin, Hazret-i Allah'a yönelin, huzuruza bakın, helâl lokma yemeye bakın, dünya çıkarına dalmayın, ebedî hayatı düşünün, yarın ne olacağımız belli değil. Harpler bir patladı mı dünya karışır.'

Fakirin kanaatına göre Hazret-i Mehdi'nin çıkmasına daha var, amma bu arada çok şeyler olacak. Ben bir film seyrediyorum, bin film değil."

Hiç şüphe yok ki önümüzde çok büyük hadiseler, çok büyük sıkıntılar var; şiddetli, tasavvura sığmayacak kadar büyük harpler var. Bunları size hatırlatıyorum, şimdiden Hazret-i Allah'a ve Resul'üne yönelmeye ve sığınmaya bakın. Bu felâketler geldiği zaman şaşırmayın. Artık kendinize gelin, dünyanın sonundayız, ona göre kendinizi ayarlayın. Gün bugündür, yarın ne olacağını Yaratan bilir. Akıllı insan her an Hazret-i Allah'a yönelik olmalı, sonraya kalanlar donakalır. O zaman herkes inanacak amma, iş işten geçmiş olacak.

Bir Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

"Dünyanın geniş vakitlerinde, yani sıhhat ve servet, asayiş ve emniyet gibi istirahat sebepleri mükemmel olduğu bir zamanda Cenâb-ı Hakk'a ibadet ve taat ile kendini takdim et ki, muzayakalı bir zamanda seni lütfu ile yad buyursun." (Ahmed bin Hanbel)

Allah-u Teâlâ'ya yönelmekten daha güzel bir kale olmaz, O'nun kalesinin harici boşluktur. O kalesine kimi aldıysa hayat vardır, hem de hayat-ı ebediye vardır. Bu bir ikazdır, hatırlatmadır, yönetmedir. O dilediğine hidayet verir. Dilerse O her felâketten kurtarır.

•

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri:

"O bir çiçek misali baharda açar, meyveleri güzün toplanır." buyuruyorlar. (Nevâdirü'l-Usûl fi Ma'rifeti Ehâdîsü'r-Resul c. 1)

Şimdiki zaman açma zamanı, bizden sonra halk sıkıştığında meyveler o zaman toplanacak. Zaman geçtikçe iş kıymete değere binecek, nasibi olan nasibini alacak. Beşeriyet bir gün ayılacak, bu eserlerden istifade edecek. Bizden sonra halk bu kitaplara sarılacak. Şimdi çiçek açma zamanı, Allah-u Teâlâ'nın ihsanı ile her şey açılıyor. Halk zamanla ayılacak, meyveyi yiyecek, bunlara sarılacak ve istifade edecek.

•

"Önümüzü göremiyorum çok dikkatli ol. Ortalık karışıyor, vakit geldi daha doğrusu. Dünyayı doldurduğu gibi boşaltacak. Bu insanlar yok olacak, bu insanlar yok olacak. Ortalık karışıyor, gerek Türkiye, gerek dünya karışıyor. Daha evvel demiştim Allah'ım bu hadisatı bana gösterme çok vahim, vahşi hadisat var önümüzde Allah'ım bu hadisatı bana gösterme.

İhvanlar zarar görecek fakat ruhen bağlı olanlar zarar görmeyecek. Bütün samimiyetle bağlı olanlar görmeyecek. Cenâb-ı Hakk onları, tam bağlı olanları o şekilde kurtaracak. Fakat çadırın direği yıkıldığı zaman bir esinti olacak. Çünkü çok büyük hadiseler var. Onun için aklınızı başınıza alın, dünyaya değil, ahirete yönelin ve bunu yakınlarınıza da tavsiye edin."

•

Allah'ım sonumuzu hayırlı etsin, kâmil imanla aldığı kullarından etsin. Onun için tedbir şart. Tedbir nedir? Hazret-i Allah'a yönelmek. En büyük tedbir bu.

Sonra da verdiği akli kullanmak. Bu da çoluk-çocuk aç kalmasın... Kimseye kötü günde muhtaç olmamak. Gıda, yiyecek, içecek için her zaman tedbirli olmak.

Bu Yapılanlar Yanlarına Kalmayacak:

Bugün Amerika ve İngiltere kendilerinde büyük bir kuvvet olduğunu kabul ediyorlar. Ve fakat asıl kuvvet Hazret-i Allah'tadır. Onlar dünyayı tutuşturmaya çalışıyorlar, amma dünya tutuşursa onlar rahat kalacaklarını mı sanıyorlar? Binaenaleyh, vaktaki bu nötron bombaları olsun, atom bombaları olsun, bu silâhlar patladığı zaman dünya tutuşur. Tek kelime ile şöyle arzedelim: İsrâ sûre-i şerifinin 58. Âyet-i kerime'sinde Allah-u Teâlâ kıyamet gününden önce istisnâsız bütün beldeleri helâk edeceğini beyan buyuruyor:

"Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, biz onu kıyamet gününden önce ya helâk ederiz veya onu şiddetli bir azapla cezalandırırız. Bu, Kitap'ta (Levh-i mahfuz'da) yazılıdır." (İsrâ: 58)

Hüküm Allah-u Teâlâ'nındır. O'nun emri ve izni olduğu zaman dünya mahvolur. Ne zaman? O bilir. O'nun emri ve izni olmadan bir tek yaprak bile düşmez, bir insan düşer mi? Nükleer harbi, atom harbi, nötron harbi...

Ateşi tutuşturmak için sahaya bunlar çıktılar, ondan sonrasını Allah bilir.

Dünyadaki zulüm ve vahşetleri elbette kendilerine dönecektir. Bu dünyada görecekleridir. Ahirette ise Allah-u Teâlâ bu yaptıklarının karşılığını fazlasıyla verecektir:

"O gün suçluları zincirlere vurulmuş olarak görürsün!

Gömlükleri katrandandır, yüzlerini ateş kaplar.

Bu, Allah'ın herkese kendi kazandığının karşılığını vermesi içindir. Doğrusu Allah hesabı çabuk görendir." (İbrahim: 49-51)

Ateş onları elbisenin bedeni sarışı gibi saracak, orada onlara cüsselerine göre üzerlerinde alev alev yanacak elbiseler giydirilecektir.

Arap Memleketleri:

Abdullah bin Mesud -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Bu ümmette dört (büyük) fitne olacaktır. Sonuncusunda kıyamet kopacaktır." (Ebu Dâvud: 4241)

•

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir diğer Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Muhakkak öyle bir fitne olacaktır ki, Arap'ın kökünü kazıyacaktır. Bunların maktulleri cehennemdedir. Dilin tesiri, bu fitne kılıçtan daha şiddetlidir." (Ebu Dâvud)

Müslümanların cezaları var, cezalarını çekiyorlar, sonra cezaları bitince onların cezası başlayacak.

•

Abdullah bin Amr -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Arapları kaplayan bir fitne olacaktır. Öldürülenleri cehennemdedir. O fitne dil, kılıç darbesinden daha şiddetlidir." (İbn-i Mâce: 3967)

Bir gün gelir; bazı Arap memleketlerinde, Suudi Arabistan'da hükümet kalkacak, birbirlerini yiyecekler. Sonra Hazret-i Mehdi çıkacak.

Bizden sonra Allah'u-âlem ortalık çok karışacak, karışınca halk bunalacak, herkes can ve gıda peşinde koşacak, gittikçe iş fesada gidecek, umumi harbe gidecek.

•

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Fitnelerden uzak durun! Şüphesiz ki fitnelerde dil (tesir bakımından) kılıç darbesi gibidir." (İbn-i Mâce: 3968)

Allah'ım fitne ve fesaddan ümmet-i Muhammed'i korusun.

•

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Kureyş'ten bazı insanlar (ileride) insanları (fitne ile) ölüme sürükleyecekler!" buyurdu.

Ashâb-ı kiram:

"Yâ Resulellah! Biz o zaman ne yapalım?" diye sordular.

"Keşke insanlar onlardan uzak bulunsalar!" cevabını verdi. (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 1469)

•

Zübeyr bin Adıyy -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre şöyle söylemiştir:

"Haccac'dan başımıza gelenler hakkında Enes bin Mâlik -radiyallahu anh-e şikayet ettik.

'Sabredin! Çünkü bundan sonra bu şimdikinden daha kötü bir zaman gelecektir, tâ ki Rabb'inize kavuşuncaya kadar. Bunu Peygamber'iniz -sallallahu aleyhi ve sellem-den böyle işittim.' dedi." (Buhârî - Tirmizî)

•

Abdurrahman bin Abd-i Rabbi'l-Kâbe -radiyallah anh- şöyle demiştir:

Bir gün Abdullah bin Amr bin el-Âs -radiyallahu anhümâ- Kâbe'nin gölgesinde oturmuş, başında da halk toplanmış iken ben onun yanına vardım. (Bu esnada) Abdullah'tan şunu işittim:

"Biz bir yolculukta Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in beraberinde idik. O, bir ara bir konakta konakladı. Bunun üzerine kimimiz kendi çadırını kuruyor, kimimiz ok atışı yapıyor ve kimimiz otlayan hayvanı ile meşgul oluyordu. Bu sırada Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in çağırıcısı: 'Haydin namaza!' diye çağırıda bulundu. Biz de hemen toplandık. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ayağa kalkarak bize şu hitabede bulundu:

'Benden önceki her peygamber üzerine kendi için hayır bildiği şeyleri ümmetine göstermesi ve şer bildiği şeylere karşı onları korkutması şüphesiz ki bir hak bir görev oldu. Sizin bu ümmetinizin âfiyeti (yani dine zarar veren şeylerden selâmette bulunması) evvelinde kılındı. Bu ümmetinizin son kısmının başına belâ ve hoşlanmayacağınız işler muhakkak gelecektir. Sonra öyle fitneler gelecek ki bazısı diğer bazısını hafifletecek (yani sonra gelen fitne bir önceki fitneden şiddetli olacağından öncekini hafif bırakacaktır). Artık mümin kul (bir fitne geldiğinde): 'İşte beni helâk eden fitne budur!' der. Bir süre sonra o fitne geçer, bunun arkasından başka bir fitne gelir ve mümin kul: 'İşte beni helâk edici fitne budur!' der. Sonra o fitne de açılıp gider. Artık kim cehennem ateşinden uzaklaştırılması ve cennete girdirilmesi kendisini sevindiriyorsa Allah'a ve ahiret gününe iman eder halde iken ölümü gelsin ve insanlara kendisine yapmalarını arzu ettiği şeyleri yapsın.

Kim bir devlet başkanına beyat edip ona elini vermiş (yani seçmiş) ve samimiyetle bağlanmış ise artık olanca gücü ile ona itaat etsin. Şayet bundan sonra başka bir devlet başkanı çıkıp gelir de birincisi ile nizaa kalkışırsa (yani isyan çıkarmak isterse) sonra gelenin boynunu vurunuz."

Abdurrahman bin Abd-i Rabbi'l Kâbe -radiyallahu anh- demiştir ki:

"Bunun üzerine ben başımı topluluktan ileri sokarak (yani Abdullah -radiyallahu anh-ın yakınına sokularak): 'Allah aşkına sana soruyorum, bu hadisi Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-den sen kendin işittin mi?' dedim. Abdullah -radiyallahu anh- eliyle kulaklarına işaret ederek: 'Bunu kulaklarım işitti, kalbim de belledi, iyice belledi.' dedi." (İbn-i Mâce: 3956)

Hadis-i şerif'te fitne ve fesadın çoğaldığı zamanlarda müslüman bir kimsenin dikkat edeceği mühim hususlar beyan edilmiştir.

•

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anh-der ki:

"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-in yanında idik. Fitnelerden söz etti, birçok fitneler anlattı. Hatta bir 'Ahlâs' fitnessine temas etti.

Dinleyenlerden biri:

'Yâ Resulellah! Bu Ahlâs fitnessi nedir?' diye sordu.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-:

'Ahlâs fitnessi; şiddetli düşmanlık yüzünden insanların birbirinden kaçması ve bir şey bırakmamak üzere mallarının yağma edilmesidir.' buyurdu ve devam etti:

'Sonra 'Serrâ' fitnessi vardır ki, bunun dumanı Ehl-i beyt'imden olan bir adamın ayakları altından tütecektir. Bu adam kendini benden sanacaktır, halbuki benden değildir. Çünkü benim velilerim

ancak takvâ sahibi olan kimselerdir. Sonra insanlar eğri, kaburga kemiği üzerine oturmuş gibi bir adama beyat etmek üzere anlaşacaklardır. (Yani devam etmeyen bir sulh yapacaklardır).

Bundan sonra 'Duheymâ' fitnesi vardır. Bu ümmetten kendisine şamar indirmediği bir tek kimse bırakmayacaktır. 'Hemen bitti, sona erdi!' denildiği vakit yine devam edecektir.

Bu fitne zamanında kişi sabah mümin akşam kâfir olacaktır.

O kadar ki insanlar iki kısma ayrılacaktır;

Kendisinde nifak olmayan iman grubu ile kendisinde iman olmayan nifak grubu.

Bu fitne meydana geldiği vakit, o gün yahut ertesi gün Deccal'i bekleyin.'" (Ebu Dâvud - Hâkim)

•

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz der ki:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:

"Bu ümmetin sonunda yere batma, kılık değiştirme ve taşlaşma belâları meydana gelecektir."

Ben:

"Yâ Resulellah! Aramızda sâlih kullar bulunduğu hâlde helâk olur muyuz?" diye sordum.

"Evet! Pislik meydana çıktığı vakit!" buyurdu. (Tirmizî: 1007)

•

İmran bin Husayn -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Bu ümmette yere batma, kılık değiştirme ve taşlaşma olacaktır."

Bunun üzerine müslümanlardan bir kimse:

"Yâ Resulellah! Bu ne zaman olacak?" diye sordu. Buyurdu ki:

"Şarkıcı kızlar ve çalgı âletleri türediği ve şaraplar içildiği vakit!" (Tirmizî: 2309)

Milletlerin Ölümü:

Devlet ve milletlerin de fertler gibi takdir edilmiş belli ömürleri vardır. Fertler doğduğu, büyüdüğü, ihtiyarladığı, sonunda da öldüğü gibi; devletler de kurulur, gelişir ve nihayet Allah-u Teâlâ'nın takdir

ettiği gün gelince yıkılıp tarihe karışır. Fertler gibi, bunların da bazıları uzun ömürlü, bazıları ise kısa ömürlü olur.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Biz hiçbir memleketi yok etmedik ki, onun mutlaka bilinen bir yazısı olmasın.

Hiçbir millet ne süresini geçebilir, ne de ondan geri kalır." (Hicr: 4-5)

Gerek arazisini yerin dibine geçirip batırmak, gerekse halkını yok etmek veya başka âfetlerle helâk edilen memleketlerin hiçbiri körü körüne, tesadüf olarak helâk edilmiş değildir. Her biri Allah-u Teâlâ'nın hikmeti gereğince takdir edilip, Levh-i mahfuz'da yazılmış şaşmaz yazısı gereğince helâk edilmişlerdir.

Binaenaleyh şimdiki küffar kavimler de kendileri için mukadder olan zaman gelince, bütün şevketlerine rağmen lâyıık oldukları âkıbete kavuşmuş olacaklardır.

İlâhi takdiri hiç kimse bozmaya kâdir değildir. O'nun her hükmü zamanında meydana gelir. Ceza zamanı geldiğinde ise hiçbir surette tehir edilmez.

İktidar Kuvvette Değil Ruhsattadır:

Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir gün yere bir çizgi çizerek **"Bu Allah yoludur."** buyurdular. Yine bu çizginin sağına ve soluna başka çizgiler daha çizdikten sonra **"Bunlar da yollardır, bu yolların her birisinde insanları o yola çağırın birer şeytan bulunur."** buyurdular ve:

"İşte bu benim dosdoğru yolumdur, siz ona uyunuz. Başkaca yollara gidip de onlar sizi Allah'ın yolundan ayırmasın." (Enâm: 153)

Âyet-i kerime'sini okudular. (Dârimî - Sünen)

Hazret-i Allah diğer bir Âyet-i kerime'de:

"Ve her yolun başına oturup ta tehdit ederek inananları yolundan alıkoymaya ve o Allah yolunu eğiltmeye çalışmayın." buyuruyor. (A'râf: 86)

Zan ilmi hiçbir zaman hakikate erişemez.

Mülk ve hüküm Hazret-i Allah'ındır, dilediğinden alır, dilediğine verir.

İktidar kuvvette değil, ruhsattadır. Hazret-i Allah kime ruhsat vermişse o iktidar olur, icraatıyla da imtihanını verir. Dilerse ruhsatı ondan alır, başkasına verir ki o da imtihan olsun. Şu halde telâşa lüzum yok...

Bu husus Kur'an-ı kerim'de açık bir şekilde şöyle beyan buyurulmaktadır:

"Resul'üm! De ki: Ey mülkün sahibi olan Allah! Sen mülkü kime dilersen ona verirsin, kimden dilersen ondan da çeker alırsın. Kime dilersen ona izzet verirsin yükseltirsin, kime dilersen ona

zillet verirsin alçaltırsın. Hayır yalnız senin elindedir. Muhakkak ki sen her şeye kâdirsin." (Âl-i imrân: 26)

"Bütün kuvvet ve kudret Allah'a âittir." (Bakara: 165)

"Eğer Allah size yardım ederse artık sizi yenip mağlup edecek yoktur. Eğer sizi yardımsız bırakırsa, O'ndan başka size yardım edecek kimdir? Müminler yalnız Allah'a güvensinler." (Âl-i imrân: 160)

O kime, hangi millete, hangi devlete ne kadar ruhsat verdiyse, ruhsat kadar kuvvetleri olur. Ruhsat alındığı anda bir adım atamazlar.

Milletler ve devletler arasında galibiyet ve mağlubiyet nöbetleşe deveren eder.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri Kelâm-ı kadim'inde bu hususta şöyle buyuruyor:

"Ey müminler! Gevşemeyin, üzülmeyin. Gerçekten inanıyorsanız, mutlaka en üstünsünüzdür.

Eğer size (Uhud'da) bir yara dokundu ise o kâfirler topluluğuna da (Bedir'de) benzeri bir yara dokunmuştu.

Biz o sevinçli ve kederli günleri insanlar arasında bazen lehe bazen aleyhe döndürür dururuz.

Bu da Allah'ın ihlâslı ve azimli müminleri ayırd etmesi, içinizden şehitler edinmesi, müminleri tertemiz yapıp arıtması ve kâfirleri mahvetmesi içindir. Allah zâlimleri sevmez.

Yoksa siz, Allah içinizden cihad edenlerle etmeyenleri, sebat edenlerle etmeyenleri belli etmeden cennete girivereceğinizi mi sanıyorsunuz?" (Âl-i imrân: 139-140-141-142)

Bir Hadis-i kudsî'de de şöyle buyuruluyor:

"Ben Allah'ım. Benden başka ilâh yoktur. Sizi idare edenlerin sahibi ve meliklerin melikiyim. Onların kalpleri benim kudret elimdedir.

Eğer kullar bana itaat ederlerse, ben de onları onlara rahmet kılarım, merhamet ve şefkatle muamele ederler.

Yok eğer kullar bana isyan ederlerse; ben de onları onlara belâ ederim, kalplerini kin ve gazapla onlara çeviririm, en kötü azap ile azap ederler.

Binaenaleyh sizi idare edenlere karşı sövmekle, bedduâ etmekle meşgul olmayınız. Fakat nefislerinizi beni zikretmekle, bana duâ ve tazarru ile meşgul ediniz. Böylece ben de onların hakkından gelirim, sizi onların şerrinden korurum." (Mişkât'ül-Mesâbih)

İman ve Cihad:

Allah-u Teâlâ Kur'an-ı kerim'indeki savaş emrinin hikmetini ve insanlığa olan büyük faydasını beyan ederek bir Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Eğer Allah, insanların bir kısmı ile diğerlerini savmasaydı, yeryüzünün düzeni bozulurdu."
(Bakara: 251)

Zira eğer savaş olmasaydı, yeryüzünde fesat çıkaran şer kuvvetler dünyaya hâkim olurlar, akla hayale gelmeyen zulümler işlerlerdi. Düzen bozulur, yeryüzünde insan nâmına bir şey kalmazdı.

"Fakat Allah bütün âlemler üzerine lütuf ve kerem sahibidir." (Bakara: 251)

Fakat Allah-u Teâlâ âlemler üzerindeki sonsuz lütuf ve keremi ile zaman zaman sâlih kullarına inayet ve nusret ihsan eder, onların vasıtası ile dünyayı fesat ehlinin şerrinden korur, birçok fesatların zuhurunu önler. Beşeriyete Hakk'ı bildirecek, hakikati duyuracak zâtlar yaratır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde: **"Allah'ın def'i, Allah'ın savması olmasaydı!"** mânâsına gelen: **"Ve lev lâ def'ullahi"** buyurmak suretiyle fesat ehlini defedip savma işini bizzat kendisine nispet etmiştir. Buradan da anlaşılıyor ki, mümin kullarını fesat ehlinin şerrinden ve zulmünden korumayı bizzat üzerine almış bulunmaktadır.

Nitekim bir Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurur:

"Onlarla savaşın ki Allah sizin ellerinizle onları azaplandırınsın, onları rüsvay etsin, size onlara karşı zafer versin, müminlerin gönüllerini ferahlandırınsın." (Tevbe: 14)

İşte bu sebeptir ki cihadı farz kılmıştır. Canı ile malı ile düşmana karşı Allah yolunda savaşmak müminlerin vazifesidir. Onlara yardım edip muvaffak olmalarını sağlamayı, düşmanlarını defedip tesirsiz bir hâle getirmeyi üzerine almıştır. Kuvvet ve kudret sahipleri üzerinde dilediği gibi tasarruf eder. Kâinattaki akıllara durgunluk veren muhteşem denge ve düzen O'nun adaletinin eseridir. Adaletli olan müminleri sever, mütecâvizleri durdurur ve cezalandırır.

Bütün bunlar O'nun değişmez kanunudur. İnsanlık âlemi için lütuf ve kereminden başka bir şey değildir. Tarihte görülen galibiyet ve mağlubiyetler de bunun açık bir delilidir.

Şüphesiz ki tâ Âdem Aleyhisselâm'dan beri hidayet ile dalâlet, nur ile zulmet, hayır ile şer... yürüyüşünde devamlı var olmuş, inananlarla inanmayanlar arasındaki mücadele sürüp gitmiştir. Bu hususta Kur'an-ı kerim'de birçok Âyet-i kerime'ler mevcuttur.

Allah-u Teâlâ cihadı takdir buyurmasa idi, dalâlet ehli sapıklıklarını sürdürürler, kendi zamanlarındaki muhtelif milletler üzerine saldırırlar, yurtlarını istilâ ederler, mâbedlerini harap edip dururlardı.

Allah-u Teâlâ inanan kullarına savaşız da yardım etmeye kâdirdir. Şu kadar var ki kulları ne derece kendisine itaat edecek diye denemek ister.

Nitekim bir Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurur:

"Eğer Allah dileseydi onlardan intikam alırdı, fakat sizi birbirinizle denemek ister." (Muhammed: 4)

Kim Allah'ın dinine sarılıp yardım ederse, Allah da elbette dalâlet ehline karşı onlara yardım eder. Müminler her zaman için ilâhî desteğe mazhardırlar.

Dikkat ederseniz dünya Rusya'dan korkuyordu. Çeçenler'le Afganlılar onu bitirdi. Ummadığı yerde. Bunları ne ile yıkacağını O bilir.

NATO yıkmadı, amma Afganistan'la Çeçenistan yıktı. Hiç ummadığı iki devlet. O öyle murad etmiş.

Mekke-i Mükerreme, Medine-i Münevvere:

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Bir zaman gelecek ki Medine hayrı ve güzelliği ile boş kalacak, kurtlar ve kuşlar işgal edecek.

İnsanoğlundan en son ölecek olan Müzeyne kabilesinden iki çobandır. Bunlar Medine'ye doğru koyunlarını sürüp gelirken onun perişanlığını görerek korkup, yüzüstü düşerek ölecekler."
(Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 885)

Medine-i münevvere'nin bu metrûk durumu kıyamet saatinin yaklaştığı âhir zamanda meydana gelecektir.

Avf bin Malik -radiyallahu anh- der ki:

"Bir kere Resulullah Aleyhisselâm Mescid-i saâdet'e girmişti. Sonra bizim yüzümüze bakıp şöyle buyurdu:

'Allah'a yemin ederim ki gelecek nesil bu Medine'yi kırk sene kadar zelil bir halde avâfiye bırakacaktır. Avâfiye nedir bilir misiniz? Bakınız ben size söyleyeyim: Kurtlar ve kuşlar!'"
(Buhârî, Tecrîd-i sarîh, C. 6, sh: 235)

•

Hafsa -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Bu beyte (Kâbe'ye) bir ordu gaza etmek için mutlaka kastedecektir. Fakat yerin bir çölüne vardıkları zaman ortada bulunanları batırılacak, ödekileri sondakilere haykıracaklar, sonra onlarla batırılacaklar. Ve onlardan haber veren serseriden başka kimse kalmayacaktır." (Müslim: 2883)

•

Abdullah bin Abbas -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Kapkara, ince bacaklı, koca ayaklı birinin Kâbe'yi taş taş yıktığını görüyorum sanki." (Buhârî. Tecrid-i sarîh: 790)

•

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Kâbe'yi Habeşliler'den incecik baldırlı biri harap edecektir." (Müslim: 2909)

•

Huzeyfe -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuştur:

"Şüphesiz ki bir ordu (son zamanlarda) şu Kâbe'yi yıkmaya kastedecektir. Nihayet o guruh Beydâ denilen yere geldikleri zaman onların orta tabakası yere batırılır ve önde gidenleri arkadakilere haykırıpta bulunur. Sonra onlar da yere batırılır. Artık kaçıp da kendilerinden haber verecek olandan başka hiç kimse kalmaz." (İbn-i Mâce: 4063)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz yere batırılacak ordudan bahsettiğinde Ümmü Seleme -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz:

"Yâ Resulellah! O ordunun içinde (kendilerine katılmaya) zorlanmış kimse olabilir (onun hâli ne olacak)?" diye sordu.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Onlar kıyamet günü niyetlerine göre diriltirler." buyurdu. (İbn-i Mâce: 4065)

Bu Hadis-i şerif zâlimlerden uzak durmanın, onlarla görüşmekten sakınmanın gerekliliğine delâlet eder. Bâtıl yolda olanların beraberinde bulunanlar iyi niyetli olsa bile felâkete uğrayabilirler.

•

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz buyururlar ki:

"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in uykuda vücudu titredi.

Biz: **"Yâ Resulellah! Uykun arasında bir şey yaptın ki, evvelce bunu yapmazdın!"** dedik.

Bunun üzerine:

"Şaşılacak şey! Ümmetimden bazı kimseler Kâbe'ye sığınmış olan Kureyşli bir adam yüzünden ona yöneliyorlar. Fakat çöle vardıklarında yere batırılacaklar!" buyurdu.

Biz: **"Yâ Resulellah! Şüphesiz ki, yol (çeşitli) insanları bir araya toplar!"** dedik.

Resulullah Aleyhisselâm:

'Evet! Onların arasında; işi iradesi ile kasıtlı yapan vardır, zorlanmış olan vardır, yolcu vardır. Hepsi aynı azaba düçar olurlar, fakat ayrı ayrı yerlerden çıkarlar. Allah onları niyetlerine göre (kıyamette) diriltir.' buyurdu." (Buhârî, Kitâbü'l-Buyû - Müslim: 2884)

Hadis-i şerif zâlimlerden uzak kalmanın lüzumuna işaret etmektedir. Tâ ki suçlulara verilen cezâ, suçsuzlara da isabet etmesin.

•

Muâz bin Cebel -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Beyt-i mukaddes'in mamur oluşu, Medine'nin harap oluşu demektir. Medine'nin harap oluşu, büyük savaşın çıkması demektir. Büyük savaşın çıkması, Kostantiniyye'nin fethi demektir. Kostantiniyye'nin fethi de Deccal'in çıkması demektir." buyurmuş, sonra eli ile kendisine bunu anlattığı zatın uyluğuna yahut omuzuna vurmuş, sonra da şöyle buyurmuştur:

"Bu, senin burada olduğun, yahut senin burada oturmakta olduğun gibi haktır." (Ebu Dâvûd)

•

Ebu Bekre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Medine'ye Deccal'in korkusu girmeyecektir. O gün onun yedi kapısında ikişer melek bekçilik edecektir." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 890)

•

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Medine'nin girecek yerlerinde melekler beklediğinden oraya tâun ve Deccal girmeyecektir." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 891)

•

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Muhakkak iman, yılanın deliğine toplandığı gibi Medine'ye akıp toplanacaktır." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 887)

Medine-i münevvere İslâm'ın intişar merkezi olduğundan ve Resulullah Aleyhisselâm'ın orada medfun olduğundan dolayı her müslümanın oraya karşı bir muhabbeti, kalbî teveccühü vardır. Bu teveccüh ve muhabbet Asr-ı saâdet'ten beri devam edegelmiştir.

•

Enes bin Mâlik -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Mekke ve Medine'den başka, Deccal'in ayak basmayacağı yer kalmayacaktır. Bunların giriş yerlerinde saf saf melekler bekleyecek; sonra Medine üç defa zelzele ile çalkalanacak ve ne kadar münafık ve kâfir varsa Allah onları Medine'den çıkaracaktır. (Deccal'in yanına gideceklerdir)." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 892 - Müslim: 2943)

•

Ebu Saîd-i Hudrî -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Deccal çıkacak; Medine'ye giremeyip bazı kumluğuna inecek, Medine'den insanların hayırlısı olan bir kahraman çıkarak Deccal'e:

'Ben şahitlik ederim ki, Allah'ın elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-in haber verdiği Deccal sensin!' diyecek.

Deccal halka:

'Ben bunu öldürüp diriltirsem, benim ilâh olduğumdan şüphe eder misiniz?' diyecek.

Halk: 'Şüphe etmeyiz.' diyecekler. Deccal, o kahraman insanı öldürüp diriltecek.

O kimse:

'Bugün daha iyi anladım. (Sen yalancısın, Deccal'sin).' diyecek.

Deccal:

'Onu yine öldürürüm!' diyecek fakat öldüremeyecek." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 893)"

HAZRET-İ ALLAH MUZAFFERİYETİ İSLÂM'A VERECEK; ZULÜMLE DOLAN YERYÜZÜ TEKRAR ADALETLE DOLACAK.

Bu büyük hadisatlardan sonra, ortalığın iyice karıştığı bir zamanda, kıyâmetin kopmasına çok az bir zaman kala Allah-u Teâlâ'nın ümmet-i Muhammed'in başına; âdil bir idareci, dirayetli bir önder, şecâatli bir kumandan olan Hazret-i Mehdi'yi gönderecektir. Allah-u Teâlâ onu muzaffer edecektir.

Hadis-i şerif'lerde ifade edildiğine göre İsa Aleyhisselâm ile Mehdi Aleyhisselâm aynı zamanda çıkacak ve Hazret-i İsa, Hazret-i Mehdi'ye yardımcı olacak, birlikte Deccâl'i öldüreceklerdir. Hatta Hadis-i şerif'lerde Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın Mehdi'nin arkasında namaz kılacağı rivayet olunmuştur.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Benden sonra halifeler bulunacaktır. Halifelikten sonra emirler, emirlerden sonra krallar, krallardan sonra da zâlim idareciler olacaktır.

Daha sonra Ehl-i Beyt'imden bir adam çıkacak, yeryüzü zulümle dolduğu gibi onu adaletle dolduracaktır." (Câmiu's-Sağîr: 4768)

"Dünyadan bir gece bile kalsa, Allah o geceyi uzatır ve Ehl-i Beyt'imden birisi gelerek dünyaya hâkim olur. Onun adı adıma, babasının adı babamın adına uyar. Daha önce yeryüzü nasıl zulümle doluyorsa, o onu adaletle doldurur. Malı seviye üzere taksim eder ve Allah bu ümmetin kalplerine zenginlik verir. Yedi veya dokuz sene kalır. Mehdi'den sonra, artık hayat yaşamakta, bir hayır yoktur." (İmam-ı Suyûtî)

"Kıyametin kopmasına bir gün bile kalsa, Allah-u Teâlâ o günü uzatarak benim soyumdan bir kişi gönderecektir. Adı adımın, babasının adı babamın adının aynısı olacak, zulüm ve zorbalık altında inleyen yeryüzünü huzur ve adaletle dolduracaktır." (Ebu Dâvud, Tirmizî)

"Mehdi bizden, Ehl-i Beyt'imizdendir. Allah onu bir gecede ıslah eder." (İbn-i Mâce: 4085)

Diğer birçok Hadis-i şerif'lerde hülâsâ olarak; **"Cihadı başlattığı zaman kırk yaşlarında olacağı, vasıfları, cennetle müjdelendiği, çıkışından ümitlerin kesildiği bir anda çıkacağı, zuhur şekli, o devirde İslâm'ın yeryüzüne tam mânâsı ile hâkim olacağı, benzeri görülmedik bir refah olacağı, insanlar tarafından çok sevileceği ve İsa Aleyhisselâm ile buluşacakları..."** beyan buyurulmaktadır.

Hadis-i şerifte:

"İnsanların üzerine belâ üzerine belâ yağdığı ve onun çıkışından ümit kesildiği bir sırada Mekke'de zuhur eder." buyuruluyor. (İmam-ı Suyuti)

Bütününüle ihsan-ı ilâhî'ye mazhar olup, kemâliyetini üzerinde toplamış olarak; sehm-i velâyete ve sehm-i nübüvvete de nâil olup onlara vâris olarak gelecek ve ümmet-i Muhammed'e bir hediye-i ilâhî olacaktır.

Yeryüzünü nuru ile doldurur. Bütününüle küfrü ve küfür âdetlerini, her türlü pislikleri ve bölücülüğü ortadan kaldırır.

İbn-i Mes'ud -radiyallahu anh- anlatıyor: **"Biz, Resulullah Aleyhisselâm'ın yanında iken Benî Hâşim'den bir grup genç geldi. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onları görünce, gözü doldu ve rengi değişti. Ben: Ey Allah'ın Resul'ü! Şimdiye kadar, mübarek yüzünüzde hoşumuza gitmeyen bir manzara hiç görmemiştik, (şimdi ne oldu da bizi üzen bir ifade ile karşılaşıyoruz?)"** dedim. Şu cevabı verdiler:

"Biz öyle bir Ehl-i Beyt'iz ki, Allah bizim için dünyaya mukabil ahireti tercih etmiştir. Benim Ehl-i Beyt'im benden sonra belâ, kaçırılma ve sürgüne maruz kalacak. Nihayet, doğu tarafından beraberlerinde Siyah Bayraklar olan bir kavim gelecek. Bunlar hayır (saltanat) isteyecekler, fakat istekleri yerine getirilmeyecek. Bunun üzerine onlar savaşacak. Allah onlara yardım edecek. Bundan sonra istedikleri (hükümdarlık) kendilerine verilecek. Ne var ki, onlar bunu kabul etmeyip emirliği Ehl-i Beyt'imden bir adama tevdi edecekler. Bu (Emîr) de, insanlar yeryüzünü daha önce zulüm ile doldurdukları gibi, yeryüzünü adaletle dolduracaktır. Artık sizden kim o güne yetişirse kar üstünde emeklemek suretiyle de olsa onlara varsın (katılsın)" (İbn-i Mâce: 4082)

Bu emr-i şerif de gösteriyor ki gerçek Mehdi Aleyhisselâm'a tâbi olmak şarttır. Öyleyse şimdiden Varaka bin Nevfel'in Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e Peygamberlik gelmeden evvel biat etmesi gibi, biz de ona biatımızı edelim ve ona tâbi olalım. Zira daha henüz gelmedi.

Hazret-i Mehdi Çıkışından Ümitlerin Kesildiği Bir Sırada Gelecek:

"İnsanların ümitsiz olduğu ve: 'Hiç Mehdi falan yokmuş!' dediği bir sırada Allah Mehdi'yi gönderir." (İmam-ı Süyûtî)

"İnsanların üzerine belâ üzerine belâ yağdığı ve onun çıkışından ümit kesildiği bir sırada Mekke'de zuhur eder." (İmam-ı Süyûtî)

"Mehdi ile müjdelenin. O Kureş'den ve Ehl-i Beyt'imden bir şahıstır. O insanların ihtilâf ve sarsıntılar içinde buldukları bir sırada çıkar." (İmam-ı Süyûtî)

"Açıkça Allah-u Teâlâ inkâr edilmedikçe Mehdi'ye biat edilmez." (İmam-ı Süyûtî)

"Çok acıklı durumlar ve elim, manzaralar görülür. Fitneler arka arkaya devam eder. Doğudan bir İlç (acem diyarındaki kâfirlerden kuvvetli birisi) çıkar ve Beni Abbas'ın mülkünü yok ederek geçtiği her şehri feth eder. Karşısında hiçbir bayrak barınamaz. Geçtiği her beldeyi yakıp yıkar, istediği her şeyi elde eder. Allah ondan ve ona tâbi olanlardan merhameti kaldırmıştır. Kendisine isyan edeni zulme uğratar. Bunlar ağlayana merhamet etmez, şikâyetçi olanlara da cevap vermez. Ana, baba, kız, erkek herkesi öldürür ve Acem, Irak beldelerini feth ederek ümmete acıklı azap tattırırlar. Bunların arasında fitne, şiddet, helâk ve kaçmalar olur. Ne zaman bitti denilir, yine de devam eder gider. Bu olaylar o denli şiddetlenir ki içine girmedikleri bir ev ve zararı dokunmadık bir müslüman kalmaz. Çok keskin kılıçların ve şiddetli ihtilâflarla umumi belâların gelmesi, bu olayların özelliklerindedir. (O zaman) Çürümüş kemiklere bile gıpta edilir." (İmam-ı Süyûtî)

"Türk size hücum ettiği zaman, malı toplayan halifeniz öldüğü zaman, o halifeden sonra iki yıl içinde de azledilecek olan zayıf bir adam başa geçtiği zaman, Şam'ın batısında batma olduğu zaman, Şam'dan üç kişi çıktığı zaman, Batı insanları da Mısır'a çıktığı zaman, bunlar Süfyani'nin alâmetleri olacaktır." (İmam-ı Süyûtî)

"Büyük şehirler, dün sanki yokmuş gibi helâk olur. Süfyani ile ordusu kalabalık beş kabileyi istilâ eder." (İmam-ı Süyûtî)

"Beyda'da ordunun yere batırılışı Mehdi'nin çıkış alâmetidir." (İmam-ı Suyûfî)

"Süfyani, Halid bin Yezid bin Ebusüfyan'ın evlâdındandır. Kafası oldukça büyüktür. Yüzünde kaşıntılı bir hastalıktan (çiçek bozuğu) eser vardır. Gözünde de beyaz bir nokta bulunur. Şam şehrinden çıkacaktır. Ona tâbi olanların çoğu Kelb'dendir. Kadınların karınlarını deşip çocuklarını öldürür, kendisine karşı toplanan Kays kabilesi'ni de iyice yok eder. (İşte o zaman) Ehl-i Beytim'den Harem'de bir Resul çıkar. Onun haberi Süfyani'ye ulaşınca, Süfyani ona karşı ordusundan bir ordu gönderir. Ancak Mehdi, bu orduyu hezimete uğratır ve bunun üzerine Süfyani yanındakilerden bir orduyu, ona karşı tekrar gönderir. Ancak bu ordu arzdan Beyda'ya vardıklarında yere batırılır ve kendilerinden haber getirecekler dışında kimse sağ kalmaz." (İmam-ı Suyûfî)

"Medine reisi, Mekke'deki Hâşimiler'e bir ordu gönderir, ancak Haşimiler bu orduyu hezimete uğratır. Bunun üzerine Şam'ın o günkü sahibi olan Süfyani, içinde altı yüz yabancı olan yeni bir orduyu tekrar Haşimi'lerin üzerine gönderir. Aydınlık bir gecede bu ordu çölde giderken, bir çoban farkederek: 'Vay Mekke'nin başına gelene!' şeklinde söylenirken, ordunun birden gözünün önünden kaybolduğunu görünce: 'Sübhanallah! Kısa zamanda nasıl da yok oldular?' diyerek onların battığı yere gelip ve yarısı yerde, yarısı yerin dışında kalmış bir yorganı yakalayarak çıkarmaya çalışır. Fakat çıkaramaz ve o zaman ordunun toprağa battığını anlar. Mekke reisine bunu müjdelemek için gider ve bunu duyan Mekke reisi 'Elhamdülillah, bize kendisinden haber verilen alâmet işte buydu!' der." (İmam-ı Suyûfî)

İslâm Yeryüzüne Tam Manasıyla Yerleşecek:

"O zât insanlar içerisinde Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-in sünneti ile amel eder. İslâm yeryüzüne tam mânâsı ile yerleşir. Yeryüzünde yedi sene kalır, sonra vefat eder ve müslümanlar onun üzerine namaz kılarlar." (Ebu Dâvud: 4286)

Bereketli Devirler Gelecek:

"Benim ümmetim o devirde öyle bir refah bulacak ki, o güne kadar onun benzerini kesinlikle bulmamıştır. Yer yemişini verecek ve insanlardan hiçbir şey saklamayacaktır. Mal da o gün çok birikmiş olacaktır. Adam kalkıp: 'Bana ver!' diyecek, Mehdi de: 'Al!' diyecek." (İbn-i Mâce: 4083)

"Onun hilâfetine yer ve gök ehli, yabani hayvanlar, kuşlar, hatta denizdeki balıklar bile sevinir. Zamanı bereketli olur, nehirler suyunu, yer verimini artırır, hazineler çıkarılıp Şam'a getirilir." (İmam-ı Süyûfî)

İsa Aleyhisselâm Yeryüzüne İnecek, Hazret-i Mehdi'ye Yardım Edecek:

Ebu Ümâme el-Bâhilî -radiyallahu anh-den şöyle rivayet edilmiştir:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bize hitap etti. Deccal'i anarak şöyle buyurdu:

"Sonra Medine şehri, sakinleriyle beraber üç defa sallanacak. Bunun üzerine Medine'de bulunan münâfık erkek ve kadınlardan hiç kimse kalmayıp hepsi de Deccal'in yanına gidecekler. Böylece demirci körüğünün demirin kirini pasını giderip attığı gibi Medine de içindeki pisliği dışına atacak ve o güne kurtuluş günü denilecektir."

Ümmü Şüreyk bint-i Ebi'l-Aker -radiyallahu anhâ-

"Yâ Resulellah! Peki o gün Araplar nerede olacak?" diye sordu.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:

"Araplar o gün az olurlar ve büyük çoğunluğu Beyt'ül-Makdis'te (Kudüs) bulunacaklardır. İmamları da sâlih bir insan (Mehdi) olacaktır. Sonra imamları öne geçip kendilerine sabah namazını kıldıracağı sırada Meryem oğlu İsa Aleyhisselâm sabah vaktinde inecektir. Bunun üzerine İsa Aleyhisselâm'ın öne geçip cemaate namaz kıldırması için imam (Mehdi) arka arkaya yürümeye başlayacak. Fakat İsa Aleyhisselâm elini onun omuzlarına koyacak ve ona:

'Geç öne namazı kıldır! Zira kamet senin için getirildi.' diyecektir.

Bunun üzerine imamları (Mehdi) onlara namazı kıldıracaktır." (İbn-i Mâce: 4077)

İsa Aleyhisselâm'ın inişini bildiren Hadis-i şerif'lere göre; İsa Aleyhisselâm bir sabah namazı zamanı Şam'a inecektir. Üzerinde açık sarı elbise bulunacak ve kendisini bir bulut getirecektir. Bulutun üzerinde İsa Aleyhisselâm iki melek arasında ve onların omuzlarından tutunmuş vaziyette bulunacaktır. Onun indiğini duyunca hemen yahudiler ve hıristiyanlar karşılamaya koşarak: *"Biz senin ümmetiniz!"* diyeceklerse de onlara: *"Yalan söylüyorsunuz!"* diyerek kendilerini paylayacak ve ashabının ancak müminler olduğunu söyleyerek onların halifesini arayacak ve onu namaz kıldırırken görünce geri çekilecektir.

Câbir bin Abdullah -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar:

"Ümmetinden bir taife, kıyamet gününe kadar hak için muzaffer bir şekilde mücadeleye devam edecektir."

O zaman Meryem oğlu İsa da iner. Müslümanların emiri 'Gel bize namaz kıldır!' der. Fakat o: 'Hayır! Allah-u Teâlâ'nın bu ümmete bir ikramı olarak siz birbirinize emirsiniz.' buyurur." (Müslim: 155)

Yani Allah-u Teâlâ'nın ona verdiği lütfu tebeyyün ediyor. *"Siz Allah-u Teâlâ'nın Resul'ünün nurunu taşıyorsunuz."* mânâsına gelir.

İsa Aleyhisselâm dahi onu kabul edecek ve Allah-u Teâlâ'nın tayini olduğu için öne geçmeyecek.

İsa Aleyhisselâm ki önüne geçmiyor, onun önüne kim geçebilir? Veya karşı gelebilir? Geçtiği zaman durumu ne olur?

Onun nurunu, onun vekâletini taşıdığı için ulül-azm bir peygamber dahi öne geçemiyor.

"Deccal, Beytül Makdis'de müminleri muhasara altına alır ve onlara (müminlere) öylesine şiddetli bir açlık icabet eder ki açlıktan yaylarının kirişini bile yemek zorunda kalırlar."

Onlar bu halde iken, âniden karanlığın içinden bir ses işitirler ve: 'Bu tok bir adamın sesidir!' derler. Bir de bakarlar ki o, İsa bin Meryem'dir. Namaza kalkarlar, müslümanların imamı Mehdi geri çekilir. Bunun üzerine İsa bin Meryem; 'Geç öne namaz senin için ikâme olundu!' der. Mehdi de onlara namaz kıldırır ve bundan sonra İsa Aleyhisselâm imam olur." (İmam-ı Suyûfî)

Yani Allah-u Teâlâ'nın ona verdiği lütfu tebeyyün ediyor. "Siz Allah-u Teâlâ'nın Resul'ünün nurunu taşıyorsunuz." mânâsına gelir.

İsa Aleyhisselâm dahi onu kabul edecek ve Allah-u Teâlâ'nın tayini olduğu için öne geçmeyecek.

İsa Aleyhisselâm ki önüne geçmiyor, onun önüne kim geçebilir? Veya karşı gelebilir? Geçtiği zaman durumu ne olur?

Onun nurunu, onun vekâletini taşıdığı için ulül-azm bir peygamber dahi öne geçemiyor.

Nitekim ikisi de Hazret-i Peygamber'imizin ümmeti olarak gelecek, vazife yapacaklar.

Hülasa-i kelâm İsa Aleyhisselâm ile Mehdi Aleyhisselâm beraberce İslâm dininin muzafferiyeti için çalışacaklar, kendilerine verilen vazifeyi bîhakk'ın yapacaklardır.

Hazret-i Mehdi'ye Rûhânî Yardım:

İsmail Hakkı -kuddise sırruh- Hazretleri "**Tuhfe-i Aliyye**" isimli eserinin "**Beklenen Mehdi Hakkında**" adlı bölümünde, Mehdi Hazretleri'nin Hazret-i Ali -kerremallahu vechehû- ve Hâtem-i velî'nin rûhâniyeti ile icraat yapacağını beyan buyurmaktadır:

"Her asırda istihlâf olunan (birisini kendi yerine geçirilen) halife elbette akli başında bir vezîre muhtaçtır, zîrâ Ganiyy-i Mutlak Allah-u Teâlâ'dır.

'Ey insanlar! Siz Allah'a muhtaçsınız." (Fâtır: 15)

Mûcibince insanlar O'na muhtaçtır ve ol bir Sultanlar Sultânı'dır ki nazîrden münezzehtir ve vezîrden müberrâdır.

Pes (şu hâlde) her sultân tahkîk-i ubûdiyyet (kulluğu gerçekleştirmek) için vezîre muhtaç olunca, beklenen Muhammed Mehdi dahi muhtaçtır ve onun yeryüzünde kalma süresi vezirlerinin sayısı kadardır. Velâkin vüzerâsında ihtilâf ettiler. Üstün olan görüşe göre vezirleri dokuz olup, yedisi cismânî ve ikisi rûhânî olmaktadır.

Cismânîden murâd Ashâb-ı KeHF ve rûhanîden kastedilen ise rûhâniyyet-i (Aliyyü'l-)Murtazâ -kerremallâhu vecheh-dır ve rûhâniyyet-i Hatm-i evliyâ'dır." ("Tuhfe-i Âliyye", s. 229)

İhlâs Sûre-i Şerif'i (17)

İHLÂS SÛRE-İ ŞERİF'İNİN BÂTİNÎ MANÂSÎ (12)

Kasım 2015
Hakikat Aylık İslâm Dergisi

İlm-i Billâh (2)

İlmin sonu Hazret-i Allah'a dayanır. Bu ilme "**İlm-i billâh**" denildiği gibi, "**Ledünî ilim**" de denilir.

Bu ilme mazhar olan Hakk'ı görür, Hakk'tan görür. Ve fakat Allah-u Teâlâ'nın tecelliyâtının sonu yoktur.

"Eğer yeryüzündeki bütün ağaçlar kalem, denizler de mürekkep olsa ve hatta buna yedi deniz daha eklense, yine de Allah'ın kelimeleri tükenmez. Şüphe yok ki Allah Azîz'dir, hikmet sahibidir." (Lokman: 27)

Kelimât-ı ilâhiye'nin sonu yoktur. Çünkü O'nun ilmine ve hikmetine sınır konulamaz, iradesini dilediği şekilde kullanır. Kayıt ve hudut tanımaksızın hükmünü icrâ etmektedir.

Hakk'ı gören ise Cenâb-ı Vâcib'ül-Vücut Hazretleri'nden başka hiçbir şey görmez. Yani Allah-u Teâlâ'yı gören, O'ndan başka bir şey görmez ve görmek de istemez. Zira her şey "**Lâ**"dan ibarettir. "**Lâ mevcûde illâllâh**" tevhidinin sırrına vâkıf ettirdiği kimseler hem görür, hem söyler, hem de o hâl ile yaşarlar. Her hâl ve kâllerinde hikmet-i ilâhî mevcuttur. Birer numunedirler, birer Hakk adamı, Hakk dostudurlar. Onlar O'nun himayesinde, tasarruf-u ilâhiyesindedirler. O'nun gözetimi altında iş ve icraat yaparlar.

İmâm-ı Gazâlî -kuddise sırruh- Hazretleri buyururlar ki: "**Ayrıca Allah-u Teâlâ ile karşılaşmanın, O'nun cemâl-i bâkemâline bakmanın ve O'na mânen yakınlaşmanın ne demek olduğunu da anlar.**" (İhyâ-u Ulûmid-din)

Çok iyi anlar. Çünkü Allah-u Teâlâ öyle buyuruyor. Öyle tecelli ediyor, öyle husule getiriyor ki, oradan anlıyor. Bu, mahlûkun Hâlik'ına yaklaşması değildir. Hakk'ın mahlûkuna tecelliyatıdır. Hâlik tecelli edecek ki, o vâkıf olacak. Mahlûkun yeri değil orası. Oysa O'na her şey kolay.

İlimlerin Özü:

Bu hakikatler kemiğin iliği mesabesindedir. Hakikatin özüdür, sözü değildir. Kemiğe kadar herkes iner, iliğe inemez. Kemik ayrı şey ilik ayrı şey.

İmâm-ı Rabbânî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Mektubat**" adlı eserinde Hâtem-i velî'ye verilen ilim hakkında buyurur ki:

"Bu mârifet ve ilimler, ulemânın ilimleri, evliyânın da mârifeti ötesindedir. Hatta onların ilimleri, bu ilimlere nispetle kabuk kalır. Bu mârifet dahi o kabuğun özüdür." (317. Mektup)

Allah-u Teâlâ'nın göstermesi ile fakir bunu gözü ile görür, görür de öyle söyler. Hiçbir ilim olmadığına göre, eğer Allah-u Teâlâ öğretmese bunu bilmek mümkün değildir. O bana bu ilimleri satır satır, nokta nokta öğretir ve gösterir.

Evliyâullah'ın "**Has ilmullah**" diye tarif buyurduğu ilim işte budur. Zât'ına mahsus bir ilimdir. Bu ilim bugün indi. Hakk'al-yakîn ilmin özü de budur. Görünen ve bilinen bir ilim değildir. Diğer ilimler bunun yanında sözüdür. Oraya inemediği için sözde kalmış. Yani kemikte kalmış, iliğe inememiş.

Buradan da anlaşılıyor ki ilmin özü Hâtem-i velî'ye verilmiş. Öz nedir? Hazret-i Allah. O özü biliyor, diğeri kabuğu biliyor. Öz ayrı, kabuk ayrıdır.

"Biz ona tarafımızdan has bir ilim öğrettik." (Kehf: 65)

Âyet-i kerime'sinde beyan buyurulan ilim işte budur, Allah-u Teâlâ ancak dilediği kadar duyuruyor.

Nitekim Şeyhü'l-Ekber Muhyiddin İbnü'l-Arabî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Fusûsü'l-Hikem**" adlı eserinde şöyle buyurmuşlardır:

"Bu ilim ilm-i billâhın âlâsıdır. Bu ilim, ancak peygamberlerin ve velilerin sonuncusuna verilmiştir." (sh: 43)

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

HAZRET-İ MUHAMMED **Aleyhisselâm**

-Hicretin Altıncı Yılı-

Seferden Geri Kalanlar

Ebu Cendel -Radyallahu Anh-:

Sühey'l'in oğlu Ebu Cendel -radyallahu anh-, evvelce müslümanlığı kabul ettiği için babası tarafından zincire vurularak Mekke'de hapsedilmişti. Muahede yazılırken hapisten kurtulmuş, zincirini sürüye sürüye, bin bir güçlük içinde, müslümanlara can atabilmişti. Kureyş'in baş temsilcisi Sühey'l, oğlunun geri verilmesini istedi. *"Bu muahedeye göre sizden ilk isteyeceğim adam budur."* dedi. Aksi halde barışın bozulacağını belirtti. Resulullah Aleyhisselâm, sulhü kurtarmak için Ebu Cendel -radyallahu anh-i velisine teslimine râzı oldu. Ebu Cendel -radyallahu anh- son derece üzüntüye kapıldı. Acıklı hâlini müslümanlara bildirmek istedi. O zaman Resulullah Aleyhisselâm:

"Ey Ebu Cendel! Sabret! Allah'tan ümidini kesme. Allah-u Teâlâ yakında sana da, senin gibi olanlara da kurtuluş yolu gösterecektir." diyerek kendisini teselli etti.

Ancak durum nazik ve sınırlar çok gergindi. Ebu Cendel -radyallahu anh-in uğradığı felâket, müslümanları galeyana getirmişti. Feryadına dayanamayarak ağlamaya başladılar. Hatta Hazret-i Ömer -radyallahu anh- dayanamadı, Resulullah Aleyhisselâm'ın huzuruna çıktı: **"Sen Allah'ın peygamberi değil misin, dinimiz hak değil mi? Bu alçaklığı neden kabul ediyoruz?"** diye söylendi. Resulullah Aleyhisselâm: **"Muhakkak ben Allah'ın peygamberiyim, Allah'a isyan etmiş de değilim."** cevabını verdi. Hazret-i Ömer -radyallahu anh-: **"Sen bize Kâbe'yi tavaf edecegiz demedin mi?"** deyince Resulullah Aleyhisselâm:

"Evet söyledim. Fakat bu sene demedim. Yine tekrar ederim ki Mekke'ye girecek, Kâbe'yi ziyaret edeceksiniz!" buyurdu.

Antlaşmanın bütün şartları görünüşte müslümanların aleyhinde gibi idi. Fakat Resulullah Aleyhisselâm çeşitli sebepler yüzünden harbetmek istemiyordu. Medine'den savaş için çıkılmamıştı. Müslümanların silâhları bile birer kılıçtan ibaretti. Ancak aralarında kuvvetli bir birlik vardı. Bu birlik sayesinde, Kureyş'e karşı harbi kazanmak ihtimali çoktu. Fakat kan dökerek Mekke'ye girilirse Harem-i şerif'e hürmetsizlik olacaktı. Mekke'de müslümanlığını gizli tutanlar da vardı. Bunlar da savaş arasında ayak altında kalacaklardı. Bundan başka sulh sayesinde Mekke'nin ileri gelenlerinden birçoklarının İslâm'a girmesi, müslümanlığın bunlar sayesinde kuvvet bulması ihtimali de vardı.

Barışın neticesi sanıldığı gibi zararlı olmadı. Bilâkis müslümanlara pek çok faydalar sağladı. Hudeybiye barış antlaşması'ndan Mekke'nin fethine kadar geçen iki yıl içinde müslüman olanların sayısı, İslâm'ın doğuşundan Hudeybiye'ye kadar olan on dokuz yıl içinde İslâm'a girenlerin sayısından birkaç misli fazlaydı.

İhrâmdan Çıkış:

Resulullah Aleyhisselâm muahedenin imzasından sonra Ashâb'ına:

"Haydi kurbanınızı kesiniz, başlarınızı tıraş ediniz!" buyurdu.

Fakat Ashâb'dan hiçbiri yerinden bile kıyılamadı. Resulullah Aleyhisselâm emrini üç defa tekrarladı. Ashâb'ın bu kırıngınlığına sebep görünüşte sulh şartlarının ağır olması idi. Resulullah Aleyhisselâm Ashâb-ı kiram'ın bu hâlimden çok üzüldü, zevcesi Ümmü Seleme -radyallahu anhâ-nın çadırına girdi. Teessürünü ona bildirdiğinde: **"Yâ Resulellah! Siz çıkınız, kurbanımızı kesiniz, tıraşınızı olunuz. Ashâb da size uyacaktır."** diyerek Resulullah Aleyhisselâm'ı teselli etti. Resulullah Aleyhisselâm

dışarı çıkarak kurbanlık develerini kesti. Berberini çağırarak tıraş oldu. O'nun bu hareketlerini gören Ashâb-ı kiram da birer birer kurbanlarını kestiler, tıraşlarını oldular.

Dönüş:

On dokuz veya yirmi gün kalındıktan sonra Resulullah Aleyhisselâm Hudeybiye'den ayrıldı. Önce Merruzzahran'a, sonra Usfan'a kondu. Sonra Gamim'e gelindi. Zilhicce'nin başında Medine-i münevvere'ye dönüldü. Ashâb-ı kiram Kâbe'yi ziyaret edemedikleri için üzüntü içinde bulunuyorlardı.

Fetih Sûre-i Şerif'i:

Müslümanlar daha Mekke ile Medine arasında bulunurken "Fetih Sûre-i şerif"i nâzil oldu. Bu Sûre-i şerif Hudeybiye sulhünün, birçok fetihlere başlangıç olacak bir "**Feth-i mübin**" olduğunu bildirdi.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- der ki:

"Ben Hudeybiye seferinden Resulullah Aleyhisselâm ile dönerken geceleyin ona bir şey sordum. Cevap vermediğinden soruyu iki defa daha tekrar ettimse de karşılık alamadım. Kendi kendime: 'Ömer, yazıklar olsun sana! Resulullah Aleyhisselâm'ı tâciz ettin, cevap alamadın!' diyerek devamı sürdürdüm. Herkesin önüne geçtim. Hakkımda âyet gelmesinden endişe edip düşünüyordum. Aradan çok geçmedi, birinin beni çağırdığını duydum ve hemen Resulullah Aleyhisselâm'ın yanına gittim: 'Bu gece bana bir sûre indi ki, o bana güneş ışığının değdiği her şeyden sevgilidir!' buyurarak: 'Sana çok açık, büyük fetihler verdik.' diye başlayan 'İnnâ Fetahnâleke' sûresini sonuna kadar okudu."

Bu Sûre-i şerif indiği zaman Cebrâil Aleyhisselâm: "**Tebrik ederiz seni yâ Resulellah!**" demiş, Cebrâil Aleyhisselâm tebrik edince müslümanlar da tebrik etmişlerdi. Hudeybiye barışı ile müslümanlara bir fetih ve zafer kapısı açıldı. Hayber gibi, Mekke-i mükerreme'nin fethi gibi bir takım zaferler Hudeybiye'yi süratle takip etti. Resulullah Aleyhisselâm'ın vefatında ise müslümanlık bütün Arap yarımadası'na yayılmış bulunuyordu. İslâmiyet'ten kime söz açılrsa, biraz düşünmekte ve hemen ona girmekte idi. Müşriklerin harpte ve şirkte en ileri gelenlerinden Amr bin Âs ile Halid bin Velid müslüman olmuşlardı.

Müşriklerin Uhud'da ve Hendek'te kökünü kazımak istedikleri İslâm devleti ilk defa olarak Hudeybiye antlaşması ile ister istemez tanınmış oluyordu.

Bu antlaşma üzerine müslümanlar müşriklerle bir araya gelmeye, onlara Kur'an-ı kerim dinletmeye, İslâmiyet üzerinde onlarla açıktan açığa ve korkusuzca konuşmaya, müslümanlıklarını gizleyenler de onu açığa vurmaya başlamışlardı. Halbuki daha önce her iki taraf da birbirine karışamıyordu. Antlaşmadan sonra ise müşrikler Medine'ye serbestçe geliyorlar, müslümanlar da Mekke'ye serbestçe gidiyorlar, orada yakınları, dostları ve başkaları ile oturup kalkıyorlardı.

Artık Resulullah Aleyhisselâm'ın hâl ve ahvâli, mucizeleri, ahlâkı ve yolunun güzelliği hakkında müslümanların verdikleri bilgiler ve öğütler dinlenir olmuş, müşriklerin kalpleri yumuşayıp, İslâmiyet'e meyletmeye başlamıştı.

Bâdiyelerde oturan Araplar da müslüman olmak için Kureyşliler'in müslüman olmalarını bekliyorlardı.

Seferden Geri Kalanlar:

Resulullah Aleyhisselâm Umre için Mekke-i mükerreme'ye gitmek istediği zaman Medine çevresindeki Müzeyne, Cüheyne gibi kabilelere haber göndermişti. Fakat onlar bu çok şerefli sefere katılmamışlar ve silâhsız olarak Mekke'ye gidenlerin Kureyş kabilesi tarafından imha edileceklerini sanmak suretiyle Resulullah Aleyhisselâm'ı kötü zan altında tutmuşlardı. Henüz iman kalplerine yerleşmemiş olduğu için: *"Muhammed ve Ashâb'ı bu seferden geri dönmez!"* dediler.

Allah-u Teâlâ onların bu sözlerini ve edecekleri itirazı Resul'üne, henüz kendilerine ulaşmasından önce bildirmişti. Resulullah Aleyhisselâm'ı ve Ashâb'ının sağ salim döndüklerini görünce de dil ucu ile özür beyan etmişlerdi. Allah-u Teâlâ inzâl buyurduğu Âyet-i kerime'leri ile onları rezil etti:

"Bedeviler'den geri kalmış olanlar yakında sana gelip: 'Mallarımız ve âilelerimiz bizi alıkoymdu (da gelemedik). Allah'tan bizim için bağışlanmamızı dile!' diyecekler. Onlar kalplerinde olmayanı dilleri ile söylerler. Resul'üm! De ki:

Allah size bir zarar gelmesini isterse veya bir fayda elde etmenizi isterse, O'na karşı sizin için kim ne yapabilir? Hayır! Allah yaptıklarınızdan haberdardır." (Fetih: 11)

Daha sonra Allah-u Teâlâ onların geri kalmalarının asıl sebebini beyan etmek, mazeret olarak ileri sürdükleri hususun geri kalmalarına sebep olmadığını açıklamak üzere şöyle buyurdu:

"Aslında siz Peygamber'in ve müminlerin âilelerine bir daha aslâ dönmeyeceklerini sanmıştınız.

Bu sizin gönüllerinize güzel göründü de siz kötü zanda bulundunuz ve helâke mahkûm bir kavim oldunuz." (Fetih: 12)

Allah'ın azabına ve gazabına müstehak oldunuz, her türlü iyiliklerden mahrum oldunuz.

"Siz ganimetleri almak için gittiğinizde seferden geri bırakılanlar: 'Bırakın, biz de sizinle gelelim.' diyeceklerdir. Onlar Allah'ın kelâmını değiştirmek isterler. De ki: 'Siz bizim arkamıza aslâ düşemezsiniz. Allah daha önce sizin için böyle buyurmuştur.' Size: 'Hayır! Bizi çekemiyorsunuz!' diyeceklerdir. Aksine onlar pek az anlayan kimselerdir." (Fetih: 15)

Ganimetler yalnız Hudeybiye'de bulunmuş olan müslümanların hakkıdır. Çünkü Allah-u Teâlâ bu ganimetleri onlara vaad etmişti.

"Bedeviler'den (seferden) geri bırakılanlara de ki: Siz yakında güçlü kuvvetli bir kavme karşı savaşmaya çağırılacaksınız. Onlarla savaşacaksınız veya onlar müslüman olurlar. Eğer itaat ederseniz, Allah size güzel bir mükâfat verir. Amma daha önce döndüğünüz gibi yine dönerseniz, size acıklı bir azap ile azap eder." (Fetih: 16)

Dünyada zillete, ahirette ise cehennem azabına düşmüş olursunuz.

•

Allah-u Teâlâ daha sonra gelen Âyet-i kerime'de, cihadı terketme hususunda özürlü sayılanları anlatmak üzere şöyle buyurdu:

"Gözü kör olana vebal yoktur, topala da vebal yoktur, hastaya da vebal yoktur." (Fetih: 17)

Görülen bu özürlerden dolayı cihada gidemeyenler mesul değildirler, onlara ruhsat verilmiştir.

Bununla beraber yasaklanmış da değildir. Kendi arzuları ile gidebildikleri takdirde kendilerine mâni olunamaz. Nitekim Abdullah bin Ümmü Mektum -radiyallahu anh-in gözleri görmediği halde Kadisiyye savaşları'nın bazısında bulunmuş ve bayrak tutmuştu.

[| Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sirruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler ve Hatıralar (61)

Kasım 2015
Hakikat Aylık İslâm Dergisi

İhlâs Tertemiz Bir Pınar Gibidir:

"Kişinin bütün sa'y-ü gayreti ihlâsa dayanır, işler ihlâs ile yapılırsa Allah-u Teâlâ muhabbet verir, kişi işlerini ve ibadetlerini ihlâsla yapar ve Mevlâ da ondan râzı olur.

Bu, şu demektir ki; çok çalışırsak Allah-u Teâlâ bizi çok yükseklere çıkarır. O makamlar hep çalışanlara verilmiştir. Fakat aslâ makam sevdâsında bulunulmayacaktır. Bu makamların hepsi varlıktır, nefis bu makamları taşıyamaz, erir. Onun için size her zaman tavsiye ediyoruz ki, sadece Hakk'ın rızâsını gözetin. O var, sen varlığını yok et. Hakiki Var'a kul olmak için Habib'inin yoluna gir. Onun yolunu bozma, onun yoluna kalıbını bas."

•

"Allah'ımız cümlemizi iyi hallerle hallendirdiği kullarından eylesin. Güzel hâl ancak Mevlâ'mızdan gelir. Güzel hâl Allah-u Teâlâ'nın kuluna merhamet etmesinden husule gelir. Merhamet ihlâstan, ihlâs da iman nurundan meydana gelir. Böylece o kimsede güzel işler husule gelir. Güzel işler ölçüyle meydana gelir. Buradaki ölçüden murad Kur'an-ı kerim ve Sünnet-i seniyye ölçüsüdür. Ölçüsü Kur'an ve Sünnet olan dünya ve ahiret saâdetini elde etmiş olur.

Hepimiz geldik göçücüyüz. Hepimiz göçerken dayandığımız şeyle göçeceğiz. Dayandığımız şey Hazret-i Allah ile olursa O'nda göçeriz. Hazret-i Allah'a dayanmayan herkes nedâmetle göçer, helâk olmaya mahkûmdur.

Dünyada herkes icraatını yapar, imtihanını verir, göçer gider. Yalnız Hakk rızâsını icraat olarak kabul edenler kazanır bu imtihanı. Gerisi hep boştur.

Nefsine dayanarak iş yapanlar aldanmışlardır. Onların hâli altınla yaldızlanmış âdi madene benzer. Dışarıdan güzel görünür, ancak biraz karıştırırsanız hemen foyası meydana çıkar.

İhlâs tertemiz pınar gibidir. Hazret-i Allah ve Resul'ünden ve zamanın kutbundan aldığı feyizle kalp coşar-taşar.

O feyiz ve nurdan mahrum olanlar nefisle icraatını yürütürler. Onların gidişleri nefisle olduğu için âkıbetleri helâk olur."

•

"Selim bir kalbe sahip olmak için helâl lokma yemek şarttır. Helâl yenmezse ihlâs olmaz, ihlâs olmayınca muhabbet olmaz.

İbrahim Ethem -kuddise sırruh- Hazretleri buyururlar ki:

"Bir gün Beyt-i Mukaddes'te yatıyordum. Gece yarısı oldu, kapı açıldı bir pir içeri girdi. Mihraba geçerek iki rekât namaz kıldı. Sonra arkasından kırklar geldiler.

Birisi; 'Burada bir kişi yatıyor, tanımadığımız biri var!' dedi. Pir gülümseyip; 'Bu Ethem oğlu İbrahim'dir. Kırk gündür kıldığı namazdan zevk alamaz, huzurunu bulamaz!' deyince, selâm verip yanlarına gittim. Bunun sebebinin ne olduğunu suâl ettim.

'Şu gün, hurma alırken bir hurma tanesi yere düştü. Sen o hurmayı kendi hakkın zannederek aldığın hurmaların içine koydun ve onu yediğin için kırk gündür ibadetlerinden tad alamıyorsun!' dedi.

Ertesi gün hurmayı aldığım zâtın yanına gittim ve kendisinden helâllik istedim. O da hakkını helâl etti!"

Yolumuzun Esası:

"Soyunuzun Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e nispet edildiğini duyduk." diyen bir tanıdığına sözleri:

"Efendim, doğrudur. Şu kadar var ki, bu durum hiçbir zaman bir tefahür vesilesi olamaz.

Çünkü Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyuruyorlar:

"Ameli kendisini geri bırakan kimsenin nesebi, onu süratlendirmez." (Müslim)

"Bir kimseyi ameli geri bırakmışsa, nesebi, soyu onu kurtaramaz, yükseltemez, ilerletemez." (İbn-i Mâce)

Bu sebeple yolumuzun esası Kur'an-ı kerim'in ahkâmına ve Sünnet-i seniyye'ye tâbi olmaktır. Ancak bu çok zor bir iş olduğu için yolumuza girmeye herkes cesaret edemiyor veya herkes bu yolda tutunamıyor."

Süzülmedikçe, Tekâmül Edilmez:

"Size kestirme bir yol tarif edeyim:

Sabır denilince; Eyyub Aleyhisselâm'ı tefekkür etmek lâzım.

Seyahat; İsa Aleyhisselâm'ı,

Esaret; Zekeriyâ Aleyhisselâm'ı,

Sehavet; İbrahim Aleyhisselâm'ı,

Fakirlik; Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem-i temsil eder.

Her peygamberin hâlâtı ehl-i kemâlde tecellî etmezse, o insan süzülüp geçemez. Hepsinden ayrı ayrı süzülmedikçe bir insanın tekâmül etmesine imkân ve ihtimal olmuyor.

Meselâ insanın başına birçok ibtilâlar geldi, geldi de Eyyub Aleyhisselâm kadar mı geldi?

Sehavet yapıyorsun, İbrahim Aleyhisselâm kadar mı sehavetlisin? Kişi böylece nefesine hiçbir zaman pâye vermeyecek."

•

"Cenâb-ı Hakk insana Hakk'a ulaşabilmek için ayrı ayrı sebepler verir. Bazısına ibtilâ, bazısına muhabbet, bazısına zikir, bazısına da ibadet sermayesi verir, bunlarla ulaşılır."

•

"Allah'ım beni muhafaza et!" diye niyaz etmeliyiz. Çünkü alnımızda neler yazılı olduğunu bilmiyoruz.

Hiçbir zaman hiçbir insan nefesine itimat etmemelidir. Zerresinden Cenâb-ı Allah'a sığınmamız lâzımdır.

"Allah'ım! Bunun hile-i desiselerinden, şerlerinden sana sığınırım!" diye.

Çünkü nefse suret-i katiyede itimat edilmez.

•

"Tecelliyât-ı ilâhi'ye mazhar olan bir kalpte kötülük kalmaz. Bunların kalbi bal ile doludur, kırsalar da sevseler de bal doludur.

Mâzaallah bir de insanın kalbi kötülük dolarsa herkesi kötü görür. Onu okşasan da kırsan da sirke gibidir.

'Câhil ile etme sohbeti,

Ya elinden ya dilinden çekersin!"

•

"Şükür nimetin garantisidir. Bir kimse Allah-u Teâlâ'nın verdiklerini benimserse hem yalancılık, hem de riyâkârlık yapmış olur. Yalancılık imanın sevabını, riyâ ise imanı götürür."

•

"İhvan erken yatmalı, erken kalkmalı, teheccüde kalkmaya alışmalı."

•

"Ehil çekildikçe yerini nâehil işgal ediyor."

•

"Bu zamanda sılâ-i rahim çok zor. Dâvete icabet vâcip. Haram-helâl gözetilmezse gitmek vâcip, yemek değildir."

•

"Hanımlarınızla güzel konuşun, istişare yapın ki, çocuklarınız örnek alsınlar. Bu zamanda çocuklar dışarıya çok çıktıkları için, dışarıdaki kötü huyları kapıyorlar, kendilerine mâlediyorlar, sonra da saygı ve hürmet, edep kalmıyor."

•

"Baba iyi, evlât haylaz ve âsi.

"Ölüden diriye çıkarır, diriden de ölüyü çıkarırsın." (Âl-i imrân: 27)

Allah-u Teâlâ: **"Ölüden diri, diriden de ölü!"** çıkaracağını beyan buyuruyor.

Bazı babalar diridir, evlâtlar ölüdür, bazı evlâtlar diridir, babalar ölüdür. Fakat terk edemezsin. Çünkü insanlar yalnız nefislerinden değil iyâlından, evlâtlarından da sorulacaklardır.

Kudretine sınır çizilemeyen Allah-u Teâlâ câhilden âlim, âlimden câhil; müminden kâfir, kâfirden mümin; tavuktan yumurta, yumurtadan tavuk; tohumdan bitki, bitkiden tohum çıkarır."

EVLİYÂ-İ KİRÂM **-Kaddesallahu Esrârehüm- HAZERÂTI'NIN** **"HÂTEMÜ'L-EVLİYÂ" HAKKINDAKİ** **BEYAN ve İFŞAATLARI (184)**

Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî
-kuddise sirruh- (32)

Kasım 2015
Hakikat Aylık İslâm Dergisi

"ANKÂ-İ MUĞRİB FÎ MA'RİFETİ HATMÜ'L-EVLİYÂ ve ŞEMSÜ'L-MAĞRİB" KİTABI

Bir Fasil:

İnsanların toplanacağı ve hükümdârın biriyle âhidleşip sözleşmede bulunacağı söylendiği vakit; kimde bu alâmet tespit edilebiliyorsa, imamlık onun için de sahihtir.

İşte bu İmam'a Rûkn ile Makam arasında biatta bulunulduğu zaman, atanmak için onun ötesinde atanacak yoktur.

Sonuç:

Dostluk ile Rûkn makâmı arasında duruş meydana geldiği vakit, dostluğun sınırının kendisine izâfe edilmesiyle atanan kimse işte böyledir ki, O -sallallahu aleyhi ve sellem- onun hakkında, sahîh bir Haber'de şöyle buyurmuştur:

"Allah kardeşim Lût'a rahmet etsin! Nitekim o Rûkn'e sığınmıştı da, bütün insanlara şiddetli bir biçimde; 'Arş'ın sâhibi'nin katında, metâların yeri diye vafedilen (yer) işte burasıdır!' diye hitap etmişti."

Sonra iyi bir güven uyandırır ve ilâhî bir kaynak olan Harem'de ve yüce Beyt'te, tâyiniyle ilgili olarak kendisine biat sözü verilir.

Bir Fasil:

Kendisine hazırlanan şehri fethetmiş olduğu zaman ise, sıfatı şöyle olur:

[50b] Tekbîr ve tehlîl ile, Cebrâil de askere öncülük eder. Nitekim Allah doğu tarafındaki beldeleri ona bağışlar. Rahat olan batı onun sâyesinde, artık rahat yüzü görmez olur. Onunla, fetih müjdeleri artık alışılabir hâle gelir. Melekler onun etrâfını sarıp çevrelerler, ülfet edip ona ilgi gösterirler ve kendilerine imam olarak onu seçerler.

Sonuç:

Ârif de mücâhade, ilâhî yardım ve çaba ile büyük şehri fethedince, artık Resul'ün şehrine yükselerek, onu da tehlîl ile fetheder. Bu da gözünün ordularıyla, onun kalbinin üzerine, Rabb'i tarafından Rûhu'l-Emîn'in ve onun önündeki ve arkasındaki gözcü meleklerin indirilmesiyle gerçekleşir. [70] İşte o an, [51a] sevinç ve sürûr içinde, gerisingeri geldiği yöne ve terkettiği Nûr beldelerine döner; (onunla) tahakkuk eder, ahlâklanır ve Allah'ın tevfikine erer.

Bir Fasil:

Sana, bu göçün içinde tutulunca; fitratın Sâhibi'nin seni genişle çıkaracağı niçin söylendi?

Ey dost! O'nunla beraberliğin sırrı; senin yanında herhangi bir mal kuvveti ve senin için iyâlini taşıyacak bir tâkat bulunmazken, taşımaya güç yetirebileceğin malı sana kazandırmaları için az veya çok kişinin seninle beraber olmasıyla, seni "İmam"ın kaynağına ulaştıran sırdır. İşte onun, cihetini açığa çıkaracak olan âlâmetinin, zirvesinin uç noktasının ve yumuşaklıkla sertlik arasındaki bir mülkteki sîretinin benzetmesi budur.

Düşünülmesi gerekeni ortaya koyup hıfzettirecek olan bu terkîbi iyi benimseyip; onu, kendisinden sonra hayır kalmayana, hayır ancak kendisinin önünde ve akdinde bulunana getir!..

Sonuç:

Ârif'in "Kudsî ruh" indirilince nefsinin şehirlerini fethetmesi ve O'nun Üns'ünün hazinesine rücû etmesi de tıpkı bunun gibidir.

Onun daha ötesine rücû etmeleri âzâları da gerekli kılar. Onlar artık onun ilkâsına gereksinim duyarlar ve onun istimdâdına muhtaç olurlar.

Böylelikle onun kendilerine tecâvüzünü de önlemiş olurlar.

Bir Fasil:

Bu devletlerin yok oluşundan sonra deccâl çıkar ve bir şahıs nüzûl eder, Allah'ın izniyle fitne ortadan kalkar, (yeryüzündeki) ölü şeyler dirilir, Allah ona bir yağmur gönderir, ondan bitkiler çıkarır. Ona mallar gelir; inanmış, seçkin, sabırlı ve Cizre haşhaşından yiyen kimse dışında, mal edinmek isteyen ona bağlanır. Tâ ki, harbinde kanlar akan, hapsedildikleri surları aşan, çok ve kuvvetli sayılarıyla bir seddin arkasından çıkan şiddetli düşmanların bölmesiyle, tekrar onu ortadan kaldıracak te'kid edici bir emir gelinceye dek... İşte bu ümmetler, artık İsâ bin Meryem -salâvatullâhi aleyh-i de dâvet ederler. Onlar yeryüzünde diyar bırakmadıktan sonra, gökyüzündekileri de öldürmek için onların üzerine düğümlü oklar gönderirler; kana boyanmış bir hâlde geriye döner. Nihâyet Allah-u Teâlâ onlara, bir gecede boyunlarının içini kemirmeye ehil olan (kurtçuklar) musallat eder. [51b] Sonuncularına varıncaya kadar, bir gece içinde ölürler. Yeryüzü tekrar bereketlenir, ziraat çoğalır, meyveler büyür, çoğu ağaç yığını boşta kalır. Şeriat-ı Muhammediyye ihyâ olur; malûm nihâyete ve sona erdirmeye gücüne ulaştıran Ehâdî hakikat [71] zuhûr eder. Dâbbe ortaya çıkar, güneş doğar ve buna göre de artık herhangi bir nefsin imanı kabul olmaz.

Allah bizi fitne gâilelerinden arındırsın, bataklığın yönünü bizden çevirsin!..

Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sirruh- Hazretleri'nin

Ankâ-i Muğrib kitabında âhir zamanda zuhûr edecek imamla ilgili esrâr-ı İllâhî'ye ve onun fethedeceği şehrin tasvirine yer verdiği varaklar.

Süleymâniye Ktp. Şehid Ali Paşa, nr.: 1287, vr. 50b-51a.

[| Hakikat'te Bu Av](#) | [| Diğer Sayılar](#) | [| Ana Sayfa](#) |

Allah-u Teâlâ'nın Sevgilileri'nin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (117)

Müeyyedüddîn Mahmûd el-Cendî -kuddise sirruh- (10)

Velâyet-i Hâssa-i Muhamediyye ve Hâtemü'l-Velâyet Mertebesi (3)

Müeyyedüddîn Mahmûd el-Cendî -kuddise sirruh- Hazretleri beyanlarında **peygamberlerden olan kâmillerin ruhlarının, kendi asırlarında ve kendilerinden sonrakilerin asırlarında, kendilerine vâris olan velilerin ruhlarına istimdâd edeceklerini; Şit Aleyhisselâm'ın Hatmü'l-enbiyâ'nın ve Hatmü'l-evliyâ'nın rûhunun bundan müstesnâ olduğunu beyan** buyurmaktadır.

Allah-u Teâlâ hangi peygambere o ruhu ve ruhların dağılması için emir buyurmuşsa, o peygamber onun hazinesidir, o ruhların dağılmasına vesiledir.

Dikkat edilirse iki hâtemin hariç olduğunu söylüyor. Bu ikisinin herşeyi Allah'tan gelir, peygamberden ve kâmilden gelmez. Allah-u Teâlâ o hazineyi ona vermiştir, o hazineden veriyordur, amma bunlara erişmesi mümkün değildir.

•

Abdülgânî en-Nablusî -kuddise sirruh- Hazretleri: "Cevâhirü'n-Nusûs fî Hall-i Kelimâtü'l-Fusûs" isimli eserinde;

"Âdem henüz su ile toprak arasında iken ben peygamber idim."

Meâlindeki Hadis-i şerif'inin tefsir ve izâhını yaparken, mevzûnun bir noktasında, "Hâtemü'l-velâye" mevzusu ile ilgili en gizli sıklardan birisine temas ederek şöyle buyurmuştur:

"Bahsettiğimiz türlerden üçüncüsü olan Hâtemü'l-evliyâ da veli iken, Âdem henüz su ile toprak arasında idi. Çünkü o Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-in kademi üzerindedir. Zira o, kendisine kayıtlanmış herhangi bir hâlin ve velilerin tümünün kuşatabildiği herhangi bir makâmın değil, hepsini tümüyle kendisinde toplayan bu 'Küllî Nûr'un bir şûlesidir.

Nitekim Allah-u Teâlâ;

'Ey Yesrib ehli! Size duracak bir makam yok, dönün!' buyruğuyla ona işaret etmiştir. (Ahzâb: 13)

Yani bütün hakikatlerin çıkarılmasına sebep olan toplayıcı hakîkatinize (dönün) ki; bu, hakikatlerin kendisinde toplandığı, Vâhidî hazîrenin de fevkindeki 'Ehadiyyet' hazîresidir.

Hâtemü'l-evliyâ'nın dışındaki veliler ise, ilmî ve ameli mücâhede ile, zâhirdeki ve bâtındaki velâyet şartlarını tahsil ettikten sonra veli olmuşlardır." ("Cevâhirü'n-Nusûs fî Hall-i Kelimâtü'l-Fusûs"; Hâlet Efendi, no.: 264, 49^a yaprağı)

Peygamber Aleyhimüsselâm Efendilerimiz doğrudan doğruya Allah-u Teâlâ'nın vergisi ile desteği ile peygamber olmuşlardır. Veliler ise tekâmül ile Allah-u Teâlâ'ya yaklaşmak suretiyle sonradan veli oldular.

Yani peygambere verilenin Hâtem-i veli'ye de verildiğini kapalı olarak ifşâ etmiş oluyor. Onunkisi vergi ve destektir. Bu Allah-u Teâlâ ile ilgili bir vergidir. Zât-ı akdes'ine âit vergiyi kime vermişse o vergi onundur. Bu beyanlarından bunu başkasına vermediği anlaşılıyor.

Âdem Aleyhisselâm'ın henüz su ile toprak arasında iken Hâtemü'l-evliyâ'nın da veli olması hususuna gelince;

Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz tüm ruhlar için ebul-ervah olduğu gibi; Allah-u Teâlâ Hatemü'l-veli'ye de ayrı bir paye vermiştir. Bu öyle bir pâyeye ki, herhangi bir veliye verilen pâyeye gibi değildir. Çünkü velilere verilen pâyeye çalışmakla, onunkisi ise doğrudan doğruya Allah-u Teâlâ'nın vermesi ile. O Resulullah Aleyhisselâm'ın velâyetine vâris olduğu gibi, bizzat Allah-u Teâlâ tarafından yürütülen bir kuldur.

Resulullah Aleyhisselâm'ı daha evvel yarattığı gibi, onu da Âdem Aleyhisselâm'ı yaratmazdan evvel yaratmış, ne koyduysa o zaman koymuş.

Meselâ güneşin yanında başka bir güneş yok. O güneş ziya veriyor. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e ayrı bir nur vermiş, ona da ayrı bir nur vermiş ve o nurdan velilere nur saçmış.

•

Hazret Hâtemü'l-evliyâ'nın resuller, nebiler ve velilerle olan kıyas ve mukâyesesini ise, Hâtemü'l-enbiyâ Aleyhisselâm'a nispetle yaptığı şu değerlendirme ile beyan etmiştir:

"Takdim ettiğimiz gibi; gerek umûmî, gerekse has mânâsıyla risâlet velâyeti velisi olduğu velâyeti yönünden, Hâtemü'r-rusul'ün resullerden olan velilerin tümüne nisbeti; nebilerin ve resullerin -aleyhimüsselâm- kendisine olan nisbetinin bir timsâli olan, onların üzerlerindeki de ziyadesi kendisine verilen Hâtemü'l-velâye'nin, bütün velilere ve resullere olan nisbeti gibidir." ("Cevâhirü'n-Nusûs fî Hall-i Kelimâti'l-Fusûs"; Hâlet Efendi, no.: 264, 49^b yaprağı)

Allah-u Teâlâ velilere velâyet vermiş, ona da velâyet vermiş, fakat onun velâyeti onlarınkinden üstündür.

Doğrudan doğruya Resulullah Aleyhisselâm'ın vazifesinin intikali olduğu için, diğer peygamberlerde ve velilerde de bulunmadığı için, o hassa oradan geliyor. Herhangi bir velinin velâyetinden almış değil.

Allah-u Teâlâ bu lütfu bahşetmeseydi, bu vazifenin yapılması mümkün değildi. Bu nurun yayılması ve zulmânâtın dağılması, O'nun izni ve iradesi ile oluyor. O O'nun rahmetinin merhametinin içindedir, kimseye muhtaç değildir.

•

Şeyh Afifüddîn et-Tlîmsânî -kuddise sirruh- Hazretleri **"Şerh-i Fusûsu'l-Hikem li'l-Afifüddîn et-Tlîmsânî"** isimli eserinde Hâtemü'r-rusul için hâsıl olan "Hâtemü'l-velâye" mertebesinin, aynı şekilde Hâtemü'l-evliyâ'ya da ihsan buyurulacağına işaret ederek; kendisine has farklı bir tecelliyâtla risâlet, nübüvvet ve **"Hâtemü'l-velâye"** mertebeleri arasındaki farkı haber vermiştir:

"Hâtemü'r-rusul nasılsa; onun ümmetinden ondan sonra, Hâtemü'l-evliyâ'lık mertebesinin ona hâsıl kılındığı şeye göre gelecek bir kimse olan 'Hâtemü'l-evliyâ' da aynıdır. (İkisi de) tek bir mertebede bulununca, sayılanlar içinde nihayeti bulunmayan şahıslar da bulunursa; şahısların sayısında herhangi bir noksanlık meydana getirmeksizin, o da aynı şekilde 'Hâtemü'l-evliyâ' olur.

Söyleyiciler şöyle bir şiir söylerler:

'Milyonları saymış da olsalar,

Sayılmayan tek bir taneyi sayarlar.'

Hâtemü'l-evliyâ, hatmiyyet hususundaki mertebesinde ancak zaman yönünden öne geçmiş olur; benim bildirdiğimin dışında ona yol bulamaz. Onun velâyet mertebesi nübüvvet mertebesinin fevkinde, nübüvvet mertebesi de risâlet mertebesinin fevkindedir. Bunların üçü de, tıpkı Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'de birleştiği gibi, tek bir kimsede birleşince; artık o hem bir Veli, hem bir Nebi, hem de bir Resul olur.

Ancak; 'Benim öyle bir vaktim olur ki, onda Rabb'imden başkası bulunmaz!'

Buyruğuna göre hamledilmiş bir velâyet olduğu için; onun velâyeti nübüvvetinin fevkinde, nübüvveti de risâletinin fevkindedir.

O (kendi velâyet mertebesinde) Hakk ile buluşur ve Hakk Teâlâ'dan, arada herhangi bir melek vâsita olmaksızın alır. Nübüvvet mertebesinde ise Hakk'tan, ancak bir melek vasıtasıyla alır. Zira nübüvvet, birtakım haberlerin muhkem kılınmasıdır ki; bu haberler ancak Cebrâil Aleyhisselâm vasıtasıyla alınır. Lâkin nübüvvet, O'nun sözünü Cebrâil Aleyhisselâm'ın ona söylemesi olduğu için, onun nübüvveti risâletinin daha da fevkindedir. Şu kadar var ki, risâlet de O'nun sözünü beşere söylemek demektir. Dolayısıyla nübüvvetin (ondan) daha yüksek olduğu pek de gizli bir şey değildir.

Nitekim Şeyh(ü'l-ekber) bu mânâyı 'Beyt şiiri'nde şöyle zikretmiştir:

'Nübüvvet makâmı berzahlar içindedir,

Velinin kavrayışı Resul'ün fevkindedir.'

Dolayısıyla;

'Resuller bile onu görmek istedikleri vakit, ancak Hâtemü'l-evliyâ mişkâtından görürler.'

Sözüyle de, bizim bahsettiğimiz şey murad edilmiştir. Resuller de hem kendilerinin, hem de velâyetin, zikri geçen mişkâtından ibaret olan Hâtemü'l-evliyâ mertebesi altında gönderildikleri için; onunla ilgili iş, bizim zikrettiğimiz şeye göre artık kolaylaşmış demektir." ("Şerhü'l-Fusûs li'l-Affüddîn et-Tlîmsânî"; Şehid Ali Paşa, nr.: 1248, 25^a-25^b yaprağı.)

Bu zât-ı muhterem'in burada anlatmak istediği şu ki; Hâtem-i veli'de hem Resulullah Aleyhisselâm'ın velâyeti var, hem nübüvveti, hem de risâleti var. Niçin? O kandile intikal ettiği için. Nübüvvetin vazifesini de risâletin vazifesini de o görüyor. O bu durumu açık olarak ilân ediyor. **"Bunların üçü onda toplanmış."** diyor; **"Bu vazife ile muvazziftir."** diyor. Hâtem-i veli hakkında ifşaatta bulunan zevât-ı kiram'ın ayrı ayrı beyanlarının özünü bu zât bir noktada toplamış oluyor. **"İki bedende tek bir ruh"** sözünün mânâsı da budur. Bu kandilde tecellî ettiği için bu kandil o işleri görüyor. Tecelliyât-ı ilâhiye Allah'tandır, Resulullah Aleyhisselâm'ın o kandile teşrifi, emânetlerle beraber intikal etmesi, o işi görür, o vazifeyi ona gördürür.

Meselâ İmam-ı Rabbânî -kuddise sirruh- Hazretleri buraya temas ederek buyurur ki:

"Bu zât, geçmiş ümmetlerdeki ulü'l-azm peygamberlerin işini görür." (234. Mektup)

O nübüvvetten almış, öyle ki Allah-u Teâlâ dilediğini ona bildiriyor. O bildirilen şeyi ister kendinde bırakır, isterse ilân eder. Velâyet ise zaten doğrudan doğruya ilâhî bir ilhamdır. **"Aynı hâl onda da var, bu üçü de onda var, ona bunları lütfetmiş, ikramda ihsanda bulunmuş."** diyor.

Bu öyle bir sır ki, orada kişi dahi bulunmaz. Değil bir peygamber, değil bir melek; kişi dahi orada bulunmaz. Çünkü Allah-u Teâlâ'nın o anda nasıl tecellî edeceğini kişi dahi bilmez, onu kimse bilmez. Nerede ve nasıl tecellî edeceğini ancak O bilir. Bunu ifşâ etmemiştim. Çünkü yok olacak ki, O husule gelsin.

"Onun velâyeti nübüvvetinin fevkinde, nübüvveti de risâletinin fevkindedir." beyanına gelince;

Fakir bunu otuz sene evvel söylemişti. Şöyle ki: *"Bazı veliler vardır ki irşada mezun değildir, fakat belki irşad memurundan daha üstündür."* demiştik. Çünkü kime nasıl tecellî edeceğini yalnız O bilir. Amma bazısına hem onu, hem onu, hem onu vermiştir. O da ayrı. Oradan öz geliyor. Niçin öz geliyor? Allah'tan geldiği için öz geliyor.

Nübüvvet Allah-u Teâlâ'nın tecelliyâtıdır, fakat perdeler içindedir. O ise doğrudan doğruya hitâbât-ı ilâhîye mazhar olduğu, için ondan ona yakın olduğu için perdeye lüzum kalmıyor. O'ndan ona yakın olan ona hitap ediyor, gelen ona perdesiz geliyor. Risaletle vazifeli olmadığı için de o tecelliyât kendinde kalıyor.

"Resuller bile onu görmek istedikleri vakit, ancak Hâtemü'l-evliyâ mişkâtından görürler."

Sözünün mânâsı ise; Hâtem-i veli onlardan evvel yaratılmıştır, onun nuru evvelden konmuştur. Ondaki sonra onlar geldiği için ona muhtaçtırlar. Niçin? Rabbül-âlemîn oraya koyduğu için. Zamanında o kandile tecellî ettiği için o kandilden görüyorlar, o kandilden alıyorlar.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ

En Ağır Mesuliyet (2)

Kasım 2015
Hakikat Aylık İslâm Dergisi

Kıyas:

Allah-u Teâlâ kendi lütfundan kime sermaye koymuşsa, o kimse hizmeti minnet bilir. Fakat kime ki o sermayeyi vermemişse, o kimse mihnetle hizmet eder.

Hizmeti minnet bilenler Rahman'ın yolundadır, mihnetle hizmet edenler şeytanın yolundadır. Birisi Hakk'a hizmet ediyor, diğeri şeytana hizmet ediyor. Görünüşte ikisi de Hakk yolunda.

Hizmeti minnet bilenler Allah-u Teâlâ'nın rızâ-i Bari'sini kazanır, mihnetle hizmet edenler gadabını kazanır.

Birisi: "Yolunda hizmet ettiren Sahib'ime şükürler olsun." diye şükürünü ortaya koyuyor, diğeri ise: "Hizmet ediyorum." demekle eneliğini ortaya koyuyor. Yaptıklarını nefisine malediyor, karşılığını da behemehal bekliyor.

Hakk yolunda hizmet edenler, bütün lütuf ve ikramların Allah-u Teâlâ'ya ait olduğunu, kendisinin ise hükümsüz ve değersiz bir mahlûkçuk olduğunu hem görüyor, hem biliyor.

•

Hakiki mürşidlerle sahte mürşidlerin temsili:

Bal arısı hep bal yapar. Can tehlikesi olmadıkça iğnesini sokmaz. Bir de eşek arısı vardır, o hep sokar. Kendisini sıksan bir damla balı yoktur.

Kamış da iki çeşittir. Birisi şeker kamışı, diğeri süpürge kamışı. Birinden hep tad akar, diğeri ne kadar sıkılsa hiçbir şey akmaz.

Şeyh Halil Fevzi -kuddise sırruh- Hazretleri, kendilerini mürşid olarak tanıyan ve tanıtan mukallidlerin şu şekilde misalini vermişlerdir:

Sarmaşık ilkbaharda kavağa çıkar ve: "Benim de senin kadar boyum var!" der. Kavak ise: "Sonbaharda görüşürüz." cevabını verir.

Bunlar halk tarafından büyütülmüş, kabartılmış kişilerdir ve şişirilmiş balon gibidirler. Onları halk şişirdiği için, kendilerini büyük zannederler. Patladıği zaman kendisi de havası da berhava olur.

Büyükük odur ki, Hakk'ta fânî olmuş, Hakk onu kudret elinde tutmuş. Onu O büyütmüş. Fakat onu da kimse istemez, ötekisini ister. Bilemez ki istesin. Ne bilir ne de ister. Hakk ehli de diğeri bilmek istemez. Hakk ehliyle halk ehli arasında bu kadar büyük fark vardır.

Mürşid Üç Kısımdır:

"Mükemmel"; bilir, amel eder, Allah-u Teâlâ'nın emriyle vazife görür, kâmilleri de yetiştirir.

Allah yolunun memurlarını Allah kendisi tayin eder. Bunlar Allah-u Teâlâ'nın kölesidir. Bütün işleri fisebiillâhtır, yalnız Allah için çalışır, kimseden bir şey beklemez, nam ve şöreti sevmez. Onlar Hakk iledir. Onlar Allah-u Teâlâ'nın has kullarıdır. Hükümsüz olduklarını, bütün hükmün yalnız ve yalnız Allah ve Resul'ünde olduğunu görürler. Allah ve Resul'ü namına çalışırlar, Allah ve Resul'üne dâvet ederler.

Mükemmel mürşid Allah-u Teâlâ'nın kendisine bahşettiği tasarruf ile hareket eder. O bir muallim gibidir. Öğretir, bildirir, tehlikeleri haber verir, yürütür, indirir, çıkarır, Allah-u Teâlâ'nın izniyle istediği şekilde müridine tasarruf eder. Mürid o merdivene dayanır ve yükselir.

"Kemâl"; bilir, hududu nispetinde yetiştirmeye çalışır, gayriye tecavüz etmez.

Mükemmel ile Kemâl arasındaki fark kıyas bile edilemez. Birisi Allah-u Teâlâ'nın izniyle bir müridi alır götürür, bütün vartalardan geçirir. Çünkü onun içinde Hazret-i Allah var, o Allah namına iş görüyor. Diğeri o kuvvete sahip değildir. Yolu öğrenmiştir, kendisine tâbi olanlara yolu tarif eder, "*Bu yoldan git!*" der, müridi götürmeye muktedir değildir. Yani âlimle talebe arasındaki fark gibidir. Bir talebe öğretmez, yalnız öğrendiğini tarif eder. Fakat bir âlim, öğrendiği kadar öğretir. Mürşid-i kâmil'in de muallimi Allah-u Teâlâ'dır, O'nun kendisine öğrettiği kadar öğretir.

Mürşid meyveli ağaçtır, meyvesinden istifade edilir, fakat ağaç yetiştiremez. Mürşid-i kâmil ise meyveli ağaçların bulunduğu bahçedir, ağaçları da o yetiştirir.

Mürşid pazarda kendi malını satar, Mürşid-i kâmil ise Hazret-i Allah'ın malını satar.

Bir de "**Mukallid**"ler vardır ki, hemen hemen sahanın çoğunu işte bunlar istilâ etmişlerdir. Zanlarıyla hareket ederler ve zan ile amel etmeyi öğretirler, zanla konuşurlar. Dayandıkları nefis putudur. Şeyh şeytanı tabir edilen yol kesiciler işte bunlardır. Şeytanın yapamayacağını şeyhlik maskesi altında yaparlar. Gidişatları hiçbir esasa dayanmaz. Kendilerini yaktıkları gibi etraflarını da yakarlar, mânevi hayatlarını katletmiş olurlar. Bu bir mânevi hayat katli olduğu için, katlettikleri kimselerin başları mahşer gününde torbalarından çıkacak, mesuliyetlerini de yüklenecekler. Her yaptıkları iş, canlı-kanlı yanlarında olacak. Onlar bunu bilmezler, hatta büyük bir mârifet yaptıklarını zannederler. Vaktaki hesap gününde bütün sırlar meydana çıkar, büyük nedamet, fakat hiç faydası yok.

Mükemmel mürşid Allah-u Teâlâ'nın bahşettiği tasarrufla hareket eder. Makam ve rütbe ile ilgisi yoktur. Hedefi rızâ ve mahviyettir. Mahviyet içinde niyaz, niyaz yolu ile rızâdır. Allah-u Teâlâ bu lütfunu ancak dilediğine bahşetmiştir. Diğerlerinde bu hal olmadığı için vaad ve varlık ile müridanı yürütmeye çalışırlar. Hakikat ehli, aslandan kaçır gibi varlıktan kaçtığı halde, onlar ise varlıktan gıda alıyorlar.

Makam, rütbe peşinde koşmak birer hedeftir. Bu hedefi önde tutanlar Hakk'ı bulamazlar. Değil bu hedef peşinde koşmak, insan kendi vücut hedefini zerresi kalmayınca kadar kaybetmedikçe, hakiki Var husule gelmez. Birisi en büyük zevk ve gıdayı varlıktan alıyor; diğeri ise gaye, maksat ve hedeften geçtiği gibi en büyük engeli vücut biliyor, onu mahvetmek için hayat boyunca çalışıyor.

Bunlar ancak Allah-u Teâlâ'nın ihsanı ile olur. Kime verilirse o bilir, kim yürütülürse o yürür. "Yapıyorum biliyorum." demekle olmaz.

Hakikat ehli, hakiki keşif ve keramete dahi kıymet vermez. Çünkü gaye bu değildir.

Bunun içindir ki, hakikati aramak ve bulmak çok mühim ve lüzumludur. Ebedî bir hayat bahis mevzuudur.

Bunlar yol kesicidirler. Niçin yol kesicidirler?

Bir kimse, Allah-u Teâlâ'nın tayin ettiğine ulaşmak istiyorsa, bir mukallid "*Ben oyum*" dediğinden hem onun yolunu kesmiştir, hem de oraya dahil olanları kendi ahırına bağlamıştır.

Zira Allah-u Teâlâ'nın vermediğini kimse veremez, O'nun verdiği kimse alamaz.

Ölçüler:

Mukallidle mükemmeli ayırt etmek için ölçüler vardır.

Şöyle ki:

O yaptıkları işte maksat, menfaat, gaye varsa; o yol, yol değildir. Allah yolunda yalnız rızâ vardır. Maksat, menfaat olmadığı gibi, rütbe ve makam da yoktur.

Lokması helâl mi? Çalışıp mı yiyor, el sırtından mı geçiniyor?

O toplulukta riyâ hâli mi var, ihlâs hâli mi galip? Eğer ihlâs varsa rahmet melekleri o meclisin üzerindedir, rahmet-i ilâhî'yi saçarlar. Riyâkârlık varsa şeytanlar mevcuttur.

İçindekiler kendini mi methediyor, yoksa kendi âcizliğini mi ortaya koyuyor? Bu ölçülere hep dikkat etmek gerekmektedir.

Daha doğrusu "Kâl", "Hâl", "Fiil" ahkâma uygun olacak.

Eğer birisi noksan olursa, Kur'an-ı kerim'den zerre kadar ayrılırsa; o yol, yol değildir. O yol hemen o yetmiş iki yolun içerisine girer ve kaybolur.

Yâni gökte uçtuğunu dahi görseniz, ahkâmdan bir lâhza ayrıldığını gördüğünüz zaman, kim olursa olsun, olduğu yerde bırakın. İsim bahis mevzuu değildir.

Bugün sahanın çoğunu onlar istilâ etmişlerdir, ortalığı kasıp kavuruyorlar.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

İSLÂM İLMİHALİ

HACC (14)

Kasım 2015
Hakikat Aylık İslâm Dergisi

HACC ve UMRE İLE İLGİLİ YASAK FİİLER ve CEZALARI (2)

b. İhram Yasaklarına Uymamakla İlgili Olanlar:

•Bir defada ve aynı yerde olmak üzere vücudun veya bir uzvun tamamına güzel koku sürmek.

Değişik uzuvlara değişik zamanlarda veya ayrı ayrı yerlerde koku sürülürse, her biri için ayrı ceza gerekir. Bir uzvun tamamına değil de, sadece bir kısmına koku sürülürse sadaka vermek gerekir.

Güzel koku ihrama sürülürse, sürülen yerin eni ve boyu birer karıştan çok olup, etkisi bir gündüz veya gece boyunca devam ederse koyun veya keçi kesmek; sürüldüğü yer bir karıştan az veya kokusu bir gündüz yahut gece süresinden az devam ederse sadaka vermek gerekir.

Cezâ ödedikten sonra koku yıkanıp giderilmez de devam ederse, yeniden cezâ gerekir.

•Uzuvlardan birine yağ sürmek veya süs için kına gibi bir şeyle boyamak.

Saç veya sakal gibi bir uzvunu süslemek için yağlamak (biryantin sürmek) veya kına gibi bir şeyle boyamak cezâyı gerektirir. Tedâvi için sürülen merhem veya kokusuz yağlar için cezâ gerekmez.

•Bir gündüz veya bir gece süresince dikişli elbise, çorap veya topukları kapalı ayakkabı giymek, başı ve yüzü örtmek.

Eğer bunlar bir gündüz veya gece süresinden daha az bir zaman giyilir veya örtülürse, sadece sadaka vermek yeterlidir.

•Saçını, sakalını veya vücudundan başka bir uzvunu tıraş etmek.

Saçın, sakalın veya başka bir uzvun dörtte birinden azının tıraş edilmesi sadaka vermeyi gerektirir.

•Bir defada ve aynı yerde olmak şartı ile bütün tırnakları veya bir el yahut bir ayağın tırnaklarının tamamını kesmek.

El ve ayaklardan her birinin tırnakları değişik zamanlarda veya ayrı ayrı yerde kesilirse, her bir kesiş için ayrı cezâ gerekir.

Kendiliğinden kopan ve kırılan tırnaklar için bir şey gerekmez.

•İlk tehallülden yani tıraş olduktan sonra, fakat henüz ziyaret tavafını yapmadan cinsi temasta bulunmak. (Elle boşalma da aynı hükümdedir.)

•İhramlı iken eşini şehvetle öpmek, tutmak, okşamak... gibi cinsi temasa yol açabilecek davranışlarda bulunmak.

Şehvetle bakmak veya düşünmekle, inzal bile olsa bir ceza gerekmez.

Not:

1. Kıran haccında ihram yasakları ile ilgili cinayetlerden dolayı; biri Umre'nin biri de Hacc'ın ihramı olmak üzere, iki ihramın hürmetini korumak için iki kurban gerekir.

Umre tavafının abdestsiz yapılması gibi sadece Umre'yi; yahut remy-i cimâr veya vedâ tavafının terk edilmesi gibi sadece Hacc'ı ilgilendiren vâciplerden birinin terkiyle ilgili cinâyetler sebebiyle ise tek cezâ ödenir.

2. İhram yasaklarına uymamakla ilgili cinâyetler, bir zaruret ve mâzeret sebebiyle de işlenmiş olsalar, bunların cezâları düşmez. Ancak kasdi olmayan, zaruret veya hastalık sebebiyle bu yasaklardan birini yapan kişi muhayerdir.

Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"Sizden her kim hasta olursa yahut başından gelen bir rahatsızlığı varsa, oruç veya sadaka veya kurban olmak üzere fidyeye vermesi gerekir." (Bakara: 196)

Kâb bin Ucre -radiyallahu anh- buyurur ki: *Hudeybiye gazasında umre niyeti ile ihrama girdik. Başım böceklendi. Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- bunu görünce:*

'Bunlar sana sıkıntı veriyor, değil mi?' dedi.

Ben 'Evet' deyince Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem-:

'Hemen başını tıraş et. Üç gün kefaret orucu tut, üç sa' hurma veya hububatı fakire taksim et. Kolayına giderse kurban kes.' *buyurdu.* (Buhâri. Tecrid-i sarîh: 861)

Bu durumda olan bir kişi;

Ya harem bölgesinde dilediği zaman bir dem (koyun veya keçi) kurban keser veya istediği yerde peş peşe yahut aralıklı olmak üzere üç gün oruç tutar,

Ya da altı fakiri sabahlı akşamlı bir gün veya bir fakiri altı gün doyurur. Yahut da altı fakire birer fitır sadakası miktarı bağışta bulunur. Mekke fakiri efdaldir.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

ASHÂB-I KİRÂM -Radiyallahu anhüm- HAZERÂTI'NIN HAYATI

"Ashâbım Yıldızlar Gibidir. Hangisine Uyarsanız Hidayeti Bulmuş Olursunuz."
(Beyhâkî)

HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDÎK -Radiyallahu Anh- (30)

Kasım 2015
Hakikat Aylık İslâm Dergisi

Resulullah Aleyhisselâm ile Birlikte İken Nâzil Olan Âyet-i Kerime:

Kıyamet koştuktan sonra insanlar mahşerde toplanırlar ve amel defterlerinde belirtilen sevap ve günahları ölçtürmek için mizana gelirler. Mizan; amellerin tartılması, iyilerinin kötülerinin belirlenmesi için Allah-u Teâlâ'nın mahşer meydanında ortaya koyacağı terazidir. Orada her şeyin kıymeti, her işin

değeri, her sevabın ağırlığı ve her günahın derecesi ölçülür. Her şahıs kendi sevap ve günahının miktarına, mahiyetine vâkif olur.

"O gün insanlar, yaptıklarının kendilerine gösterilmesi için gruplar halinde (ilâhi divana) çıkarlar." (Zilzâl: 6)

Herkes ameline göre bölük bölük olur. İman ehli ayrı gruplar, küfür ehli ayrı gruplar hâlinde sevk edilirler, muhasebeye tabi tutulurlar.

Kimisi yüz aklıyla, kimisi yüz karasıyla, kimisi binitli, kimisi yaya, kimisi sevinç, kimisi korku ve dehşet içinde, kimisi mesud, kimisi bedbaht...

Mizan gözle görülen iki gözlü bir terazi olup, bir zerre ile ağır basacak kadar hassastır. Sevapların konacağı sağ kefe pırl pırl ve nurludur. Günahların konacağı sol kefe karanlıktır.

Müminin terazi kefesinde öncelikle imanının ağırlığı olacak, bunun yanı sıra sâlih ameller de ağırlık yapacaktır. Kâfirlerin hiçbir iyiliği kötülük kefesini kaldırmayacaktır. Çünkü küfür, kötülük kefesini ağır bastırarak kadar büyük bir kötülüktür.

Allah-u Teâlâ'nın adaleti tecellî edecek, ihsan ve ikram ettiği nimetlerin hesabını zerresine varıncaya kadar soracak, herkes bu ilâhî adaletin icabı olarak ya mükâfat veya mucâzat görecekler.

"Kim zerre kadar iyilik yapmışsa onun mükâfatını görür." (Zilzâl: 7)

Orada herkes yaptığı büyük ve küçük her türlü iyiliğin karşılığını kat kat görecekler.

Zerre kadar bile olsa gerek her küçük iyiliğin, gerekse her küçük kötülüğün bir ağırlığı ve değeri vardır. Onun içindir ki insan küçük büyük demeyip hiçbir iyiliği terketmemeli, küçük ve büyük her kötülükten şiddetle kaçmalıdır.

"Kim de zerre kadar kötülük yapmışsa onun cezasını görür." (Zilzâl: 8)

Yaptığı zerre kadar bir şeyden bile soracak. Kişi inkâra kalktığı anda ise ağzına mühür vuracak, bütün organları yaptığına bir bir şahitlik edecekler. Aynı zamanda Kirâmen Kâtibin melekleri ağızdan çıkan her sözü, işlenen iyi ve kötü her ameli yazıyorlar, her yapılanın fotoğrafı çekiliyor. Bu yazılan defterler canlı kanlı çıkarak konuşacaklar, kıyamet gününde sahiplerine teslim edilecekler.

Bir mümin bir iyilik yapmışsa onun mükâfatını görecekler. Kötülük yapmışsa ondan da haberdar edilecekler. İyilikleri kötülüklerinden çok ise ilâhî bir lütuf olarak o kötülükleri affa uğrayabilir veya onun cezasını dünyada iken görmüş bulunur.

Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh- bir defasında Resulullah Aleyhisselâm'la yemek yiyorlardı. O esnâda bu Âyet-i kerime nâzil oldu. Yemekten hemen el çekti ve:

"Yâ Resulallah! Ben, benden sâdir olan zerre kadar kötülüğün de karşılığını görecek miyim?" diye sordu.

Resulullah Aleyhisselâm şöyle buyurdu:

"Ey Ebu Bekir! Dünyada hoşunuza gitmeyen hadiselerle karşı karşıya geliyorsunuz. Onlar senden sâdir olan küçük kötülüklerdir. Sizin zerre kadar iyiliğiniz ahirete saklanır." (Taberânî)

Bir kâfir ise iyilik yaparsa, o iyiliği iman dahilinde olmadığı için Allah katında makbul değildir, ona ahirette hiçbir mükâfat verilmeyecektir. Kendisini hiçbir zaman azaptan kurtaramaz. O iyiliğin mükâfatını dünyada görmüş olur. Kâfir olduğu halde ahirete giden her kişi ebedî olarak cehennem azabına uğrayıp duracaktır.

Allah-u Teâlâ'nın her şeyi bildiğini, her şeyi gördüğünü, O'nunla olduğunu, O'nunla kâim olduğunu, O'nunla var olduğunu, O'nun her şeyden haberdar olduğunu o zaman herkes anlayacak ve fakat o zamanki anlayış hiçbir fayda vermeyecek.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Büyük Devletler Tepişiyor, Türkiye Milli Menfaatlerini Korumaya Çalışıyor!

Uğur Kara – Kasım 2015
Gündem - Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s.42

***Büyük devletler birbiri ile çekişirken ve büyük bir savaşa hazırlanırken,
Türkiye Kuzey Irak ve Suriye'ye yerleşen, yerleştirilen terör tehdidine karşı
kendisini korumaya çalışıyor.
Türkiye bu tehlide karşı hem Amerika'dan hem de Rusya'dan köstek görüyor.***

Rusya'nın Suriye denklemine bizzat müdahale etmesi hem bölgesel hem de küresel gelişmelerin seyrini ve boyutunu ciddi bir şekilde değiştirdi.

Karadeniz'de, Kuzey Buz Denizi'nde, Akdeniz'de, Doğu Avrupa'da yaşanan Amerika-Rusya gerilimi Kırım'ın Rusya tarafından ilhakı ile taçlanmış, yaz başında NATO yetkililerinin ağzından "*Muhtemelen bu yaz savaşta olacağız. Eğer şansımız varsa, bu bir nükleer savaş olmaz*" gibi haberler ortalıkta dolanmaya başlamıştı.

Böyle bir ortamda Rus hava gücünün Suriye savaşına bizzat müdahale etmesi İsrail ve Amerika'yı ziyadesiyle rahatsız etti. Ancak Rusya'nın birkaç aydır yaptığı yığınak bu gelişmenin işareti verdiği için Amerika kendisini bu duruma hazırlamaya çalıştı. Rusya ile karşı karşıya gelmemek için "Ateşkes" tabir edilebilecek bazı anlaşmalar yapmaya çalıştı. Çatışmanın önüne geçmek için ikili görüşmeler yaptılar. Koordinasyonlu hareket etmeye çalıştılar. İsrail başbakanı Netanyahu da Genelkurmay Başkanı'nı ve Askeri İstihbarat Şefi'ni yanına alarak Rusya'ya gitti. Netanyahu, İsrail ve Rusya'nın Suriye'deki askeri faaliyetlerini koordineli bir şekilde yürüteceğini, böylece iki ülke güçlerinin yanlışlıkla birbirini hedef almasının önleneyeceğini söyledi.

Suriye'deki karışıklıktan memnuniyet duyan, etrafındaki devletlerin birer birer yıkılmasını keyifle seyreden İsrail, Rusya ile komşu oldu. Rusya'nın Esed ve İran'a desteğinin dolaylı da olsa Lübnan Hizbullah'ına destek anlamı taşıdığı düşünüldüğünde İsrail'in ziyadesiyle tedirgin ve rahatsız olduğunu tahmin edebiliriz.

Bazıları bu devletlerin çatışmadan kaçınmasından, çatışma ortamı oluşturmamak için askerî faaliyetleri koordineli bir şekilde yapmanın yollarını aramasından yola çıkarak Rusya-Amerika gerilimini

bir mizansen olarak yorumluyor ve dünyayı paylaşmak için sun'i bir gündem ve gerilim oluşturulduğunu, yeni bir soğuk savaşın dizayn edildiğini iddia ediyorlar.

Suriye'de Amerika'nın Rusya'nın müdahalesine çok ses çıkartmamış olması bizi aldatmasın.

Şu bir gerçek ki, Rusya hem Ukrayna, hem de Suriye'deki operasyonlarını ABD ve Batı ile askerî çatışmayı göze alarak yapıyor.

Hatırlarsanız Amerika "Turuncu devrim"lerle Rusya'nın peyki konumundaki ülkelerin iktidarlarını devşirip, NATO şemsiyesi altına almaya başlamış, küresel sermaye de "Küresel ekonomi" adı altında bütün dünyayı ekonomik sömürü çarkına entegre etme hayallarını icraata dökmenin keyfini sürmeye başlamıştı. Rusya nüfuz ve para mücadelesinde Amerikanvari yöntemlerle neticeler almaya çalıştı. Ukrayna'da iktidarı tekrar ele geçirdi. Ancak bu iktidar halk hareketi görüntüsü altında yıkılınca Rusya Gürcistan'da olduğu gibi Ukrayna'da da ordusunu sahaya sürerek "*Heyt ulan!*" dedi. Kendisi için lâzım olan pasta dilimini koparttı. Amerika ve Batı çatışmayı göze alamadıkları için seyretmek zorunda kaldı.

Diğer bir gerilim noktası da İran olmuştu. Amerika ile İran arasında savaş ha çıktı ha çıkacak diye beklerken İsrail ve Amerika'nın İran'a müdahalesine karşı çıkan yine Rusya olmuştu. Aynı şekilde Suriye hususunda da Rusya dışını göstermekten çekinmedi ve nihayetinde bizzat kendisi askerî operasyonlara başladı. Amerika Rusya'nın Irak'a da uzanmasını önlemek için bu ülkedeki operasyonlarını artırdı.

Amerika ve Batı Rusya'yı ziyadesiyle kaşıldılar. Rusya da kendince gereken cevabı verdi. Bunun üzerine Amerika Rusya'ya ekonomik operasyon yaptı. Arabistan'ı kullanarak petrol fiyatlarını düşürdü. Rusya'ya ekonomik yaptırım uyguladı.

Diğer taraftan hem Asya-Pasifik hattında, hem de Kuzey Buz Denizi'nde yaşanan gerilimler var. Meselâ Rus Savunma Bakanı Sergey Şoygu, Kuzey Kutbu'nda bir dizi askerî üs inşa edeceklerini açıkladı. Novosibirsk Adaları'nda "Sovyet döneminde olmadığı kadar büyük bir askerî üs" yaptıklarını söyledi. Bize uzak oldukları için pek gündemimize gelmiyor, ancak Uzak Doğu'da ve Kuzey Kutbu'nda da hem Çin, hem de Rusya ile Amerika arasında ciddi çekişmeler yaşanıyor. Rusya ve Çin'in ortaklığı Amerika'nın tecrit politikalarını sekteye uğratiyor.

Rusya ve Amerika arasında yakın tarihte yaşanan bu gerilim kronolojisi düşünüldüğünde danişıklı bir dövüşten ziyade 3. Dünya Harbi'ne doğru giden bir gerilimden bahsetmek daha gerçekçi bir tesbit olacaktır.

Bu gerilimi çatışmaya dönüştürecek kibritin Ortadoğu'dan yanacağını tahmin edebiliriz. Çünkü dünyanın bam teli Ortadoğu'da. Zira burada petrol var, İsrail var, İran var, Amerika var, Rusya var, Suriye var, Arabistan var, Katar var, İngiltere var, Fransa var, Almanya var, Yunanistan var, Hizbullah var, Esed var, PKK var, İŞİD var, Barzani var, Mısır var, Filistin var, Kudüs var. Biz varız.

Herkesin bir derdi var. Kimilerinin ihtirası, kimilerinin saltanat sevdası, kimilerinin devrilme korkusu, kimi ülkelerin mevcudu muhafaza korkusu var. Kimileri teröre, kimileri de bu şeytani küresel güçlere arkasını dayayarak devlet kurma sevdasında.

İsrail'in "Küresel Kraliyet" ve "Vadedilmiş Topraklar" ihtirası var. Ortalığın karışması yahudinin çok işine geldiği için sesi çıkmıyordu. Ancak rahat duramadı. Baktı ki herkes kendi derdiyle meşgul, Filistinlilere yeniden zulmetmeye, Kudüs'ü karıştırmaya başladı. En son Netenyahu "*Hitler'e soykırım aklını Kudüs Müftüsü vermişti.*" diye konuştu.

İsrail İran'ı bir tehdit görüyor ve vurmak istiyor, diğer taraftan Lübnan Hizbullah'ının ve İran'ın Suriye ile meşgul olması, İsrail'e karşı tehdit olmaktan çıkmış Esed iktidarının ömrünün uzaması işine geliyor. Fakat aynı zamanda İran'dan Lübnan Hizbullah'ına ulaşan bir şii koridorunun Suriye üzerinden hayata geçmiş olması ziyadesiyle uykusunu kaçırtıyor.

Diğer taraftan Irak'taki şii çoğunluğun iktidara gelmesi, Suriye yönetiminin Hizbullah ve İran askerleri sayesinde ayakta duruyor olması İran'ın bölgesel ihtiraslarını kamçılımış görünüyor. İran Yemen'de ve

Körfez ülkelerinde nüfuzunu genişletmeye çalışıyor. Yerel çatışmalara, şii ayrılıkçılara destek veriyor. Arabistan, Katar, Birleşik Arap Emirlikleri gibi körfez ülkeleri İran'dan çok rahatsız. Türkiye'den destek bulmaya çalışıyorlar. İran da Türkiye'yi kendisine rakip görüyor. Karışan ortam bu rekabet duygusunu kamçulamış durumda. Türkiye'nin hava operasyonları ile PKK'yı dümdüz etmesi dikkat ederseniz İran'ın beklenenden fazla tepki vermesine yol açtı.

Gerçi Türkiye'yi potansiyel bir rakip gören her ülke aynı tepkiyi verdi. "Bu kadar da vurulmaz ki" dedi. Allah-u alem Türk ordusunun sınır ötesi hava operasyonu perde arkasında büyük bir şayiaya sebep oldu. Çünkü Amerika bile Afganistan'da, Suriye'nin düz ovalarında yıllardır netice alamazken; Türkiye yalçın geçitlerin, sarp yükseltilerin bulunduğu, kara operasyonu ile bile netice almanın zor olduğu bir coğrafyada bir-iki ayda hem de hava operasyonu ile kesin bir netice aldı. Tespit ettiği hedefleri alınının ortasından vurarak yok etti. Şehir içlerinde, meskun mahallerde bir cerrahın hassas ellerle ameliyat yapması gibi, tereyağından kıl çeker gibi operasyonlar yaptı, yapıyor. Bu büyük başarı dostlarımızı sevindirirken bizi rakip görenlerin gözünü korkuttu. Türk ordusu şanına şan kattı. (Bugünler için yılmadan çalışan, hazırlanan, bu çalışmalarını bu planlamalarını yapan her vatan evladından Allah razı olsun.)

NATO'su, Amerika'sı *"İyi ama, orantılı vur, böyle vurma"* diye kıvrandı. Ankara'daki canlı bomba teröründen bir gün sonra NATO Genel Sekreteri Stoltenberg, *"Türkiye birden çok terör saldırısına şahit oldu. Kendilerini savunma hakları var ama ben Türkiye'nin cevap verme tarzı açısından tabii ki ölçülü olmasını bekliyorum"* dedi. Eğer bu bir tehdit ise demek ki Ankara'daki terörün arkasında NATO var dememiz gerekiyor. Almanya hop oturup hop kalktı, İran son zamanlardaki en sert eleştirileri yaptı, Rusya geldi hava sahamızı ihlal etti, PYD ile görüşenler kervanına onlar da katıldı.

Küfür tek millet.

Ancak bu küffar birbirini yiyecek.

Şimdi şu soru akla geliyor:

Türkiye güney sınırlarındaki milli çıkarlarını Amerika'ya karşı korumaya çalışıyordu, şimdi bir de Rusya mı çıktı? PKK için Türkiye'ye karşı birlikte mi hareket ediyorlar?

Rusya ve İran cephesinden bakınca füze savunma radarlarından sonra Türkiye'nin üslerini Amerikan uçaklarına açması Türkiye'yi Amerika ile benzer bir konuma sokuyor. Öteden beri yazılarımızda Amerika ile iş tutmanın zararlarını, bölgesel yalnızlığımızın en büyük sebebinin bu olduğunu ortaya koymaya çalışıyoruz. Dikkat ederseniz Amerika Türk kara gücünü ne Irak'ta ne de Suriye'de görmek istemiyor. Türkiye'nin buralara girmemesi için elinden geleni yapıyor.

Rusya da görülüyor ki, çürük Esed rejiminin ve PKK'nın ayakta kalmasını Türkiye ile arasının bozulma riskini göze alma pahasına destekliyor.

Amerika "Ulusal çıkarlarım" diyor, ta dünyanın öbür ucundan geliyor, PYD-PKK ile iş tutuyor, Rusya "Ulusal çıkarlarım" diyor, binlerce kilometre uzaktan gelip Esed'le, PYD-PKK ile iş tutmaya çalışıyor.

Türkiye'nin millî çıkarları küresel güçlerle uyuşmuyor, çatışıyor. (Avrupa da Türkiye'yi yıkmak için gayretliydi. Ancak göçmen krizi ile gördü ki, dağınık ve karışık bir Türkiye kendi huzurunu daha çok kaçırarak. Merkel Türkiye'ye geldi, *"Ortak çıkarlarımız var. Almanya her şeyden önce istikrarlı bir Türkiye'nin oluşmasını istiyor. İstikrarsızlık istemiyoruz."* diye konuştu. Avrupa'nın göçmen korkusu Türkiye politikasını bir anda değiştirdi.)

Karşımızda Amerika var diyorduk, bir de Rusya çıktı. Bakalım gün geldiğinde bize karşı çıkan hangisi ya da hangileri olacak?

Türkiye'ye düşen Kuzey Irak ve Suriye'deki milli çıkarlarını koruma kararlılığı ile tarafsızlık konumunu pekiştirme siyasetini harmanlamaya çalışmaktadır. Zira buradaki çıkarlarını koruyamayan Türkiye kendi bütünlüğünü ve gücünü de koruyamaz. Yine büyük bir savaşta Amerika ya da Rusya'dan taraf olmak büyük bir risktir.

TARİHTEN SAYFALAR

Orhan Gâzî'nin Oğulları ve 749/1348 Târihli Beratı Üzerine Yeni Tespitler (2)

Hakan Yılmaz - Kasım 2015
Tarihden Sayfalar - Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s.46

Mülk-nâme Hakkında Ortaya Atılan İddiâlar:

Orhan Gâzî'nin 749 Rebî'u'l-âhir/ Temmuz 1348 tarihli mülk-nâmesinin Topkapı Sarayı Arşiv Kataloğu'nda yayınladıktan kısa bir süre sonra ilim âleminin dikkatini celbettiğini belirtmiştik. Nitekim mülk-nâmenin içeriği ve sıhhatine yönelik ilk yorumların Paul Wittek tarafından yapıldığı görülmektedir. Belgeyi Arşiv kataloğundaki fotoğrafı üzerinden inceleyen Wittek'e göre mülk-nâme "*beklenmedik türden oldukça eski bir belge*"dir ve yalnız bu belgenin değil, Orhan Gâzî'ye atfedilen bu türden tüm belgelerin sıhhatinin toplu hâlde incelenmesi gerekmektedir. Berattaki şahid adlarının nişâncı tarafından altına yazılmasının kuşku uyandırıcı bir durum olduğunu düşünen Wittek, belgenin sahte olmasa bile en azından bir kopya olduğunu ve mevcut şekliyle XV. yüzyılın sonlarında, eski Osmanlı vesîkalarını açığa çıkarmaya yönelik romantik bir yaklaşımın ürünü olduğunu iddiâ etmiştir⁷.

Wittek ile aynı tarihlerde beratın Arşiv kılavuzundaki fotoğrafını farkedenden ikinci isim Helmuth Scheel olmuş, o da belgenin sahteliği konusunda Wittek'le hemfikir olmakla birlikte, orijinal olmadığını ispatlamaya çalışırken daha farklı görüşler ortaya koymuştur. Scheel, yayınladığı makâlelerde belgenin üzerinde bulunan tuğra ile metnin yazılış tarzının birbiriyle uyuşmadığını, son kısmının belgenin bir kopya olduğunu kanıtladığını, bu nedenle mülk-nâmenin arşiv inceleme metodlarına uygun olarak incelenmesi gerektiğini öne sürerek "sahte" olduğunu savunmuştur⁸.

Scheel'le hemen aynı tarihlerde mülk-nâme üzerindeki en titiz ve önemli çalışmaya imzasını atmış olan İ. Hakkı Uzunçarşılı, Hüseyin Hüsameddîn'in *Türk Târih Encümeni Mecmû'ası*'nda neşrettiği Orhan Gâzî'nin 761/1360 tarihli vakfiyesinde ilk Osmanlı vezirleri hakkında yaptığı değerlendirmeden⁹ yola çıkarak, Orhan Gâzî döneminden kalma en eski belgelerden biri olan bu beratın, dönemin benzer diğer örnekleriyle eşdeğer olduğunun altını çizerek, onu Kuruluş devri Osmanlı tarihini aydınlatmadaki önemi açısından ayrıntılı olarak değerlendirmiştir¹⁰.

Uzunçarşılı, Hüseyin Hüsameddîn'in eski vakfiye ve mülknâmelere dayanarak çıkardığı vezirîâzamlar çizelgesine, bu yeni belgeye dayanarak Ahmed bin Mahmûd'la Sinânü'd-dîn Yûsuf Paşa arasında Hacı Paşa'nın da bulunduğu bilgisini eklemekle kalmamış, belgeyi bilimsel açıdan geniş bir biçimde analiz etmiştir. Ona göre mülk-nâme, sadece vezirler hakkında yeni bir bilgi vermekle kalmaz; üzerinde yer alan Orhan Gâzî tuğrası, oğullarının adları, hakkında "*Hüdâvendigâr*" unvânının kullanılması, şâhidler kısmında devrin önemli ricâlinin isimlerinin sıralanmış olması, vakfedilen arâzî hudutlarının tavsif tarzı, vezirlere başıslanan eşyanın evsâfı... gibi konularda da kroniklerdeki bilgilerle büyük ölçüde uyuşan önemli tarihî malûmâtı içerir¹¹.

Konu ile ilgili makâlesini yazdığı sırada, Scheel ve Wittek'in yorumlarından habersiz olan Uzunçarşılı, her iki tarihçinin de belgenin sahte olduğuna yönelik yukarıdaki iddialarını sonradan haber almış ve bunlardan, hakkında ayrıntılı bilgi sahibi olduğu ve kendi makâlesine yönelik birtakım eleştirilerin de bulunduğu Scheel'in makalesindeki iddiâları, Orhan Gâzî'nin 1324 tarihli mülk-nâmesi vesilesiyle yazdığı yeni makalede¹² titizlikle cevaplandırmıştır. Ortaya çıkan daha eski tarihli bu yeni ve benzeri belgelerin, ortaya atılan bu gibi iddiâları yavaş yavaş silmeye başladığını makalesinin başında özellikle belirten Uzunçarşılı, öncelikle Scheel'in tuğrayı yazan hatla metni yazan hattın ayrı olması yönündeki şüphesini, tarihî teamüllere göre ikisinin aynı kişi tarafından yazılmasının zaten şart olmadığını, bu belgeye benzer tarzda hattın ve tuğranın farklı olduğu başka belgeler de bulunduğunu söyleyip, buna ilişkin örnekleri sıralamak sûretiyle tamâmen ortadan kaldırmıştır. Beratın bir sûret olduğu yönündeki iddialara da eğilen müellif, sûretin üzerine eski hükümdar adına tuğra çekmek gibi bir uygulamanın Osmanlı inşâ literatüründe hiçbir zaman yer almadığını, çıkarılan eski belgelerdeki tuğraların yerine "*mahall-i nişân-ı şerif*" ifâdesi yazıldığını ya da yerinin boş bırakıldığını, yeni padişahların ibkâ ettikleri yerlere ait belgelerde dâimâ kendi alâmetlerini kullandıklarını önemli birer delil olarak açığa çıkarmıştır¹³.

Uzunçarşılı ile Scheel arasındaki tartışmaya ve bu arada Wittek'in iddialarına ilk önemli müdâhale S. Adnan Erzi'den gelmiştir. Tıpkı Uzunçarşılı gibi, beratın orijinalliğinde şüphe olmadığını savunan ve bu konuda oldukça çarpıcı kanıtlar ortaya koyan Erzi, bu döneme ait yeni bazı belgeleri neşrettiği makalesinde¹⁴, Orhan Gâzî'ye ait bir *Münşe'ât Mecmû'ası*'nda rastladığı yeni bir mülk-nâme vesilesiyle 1348 tarihli mülk-nâme ile ilgili tartışmalara da değinmiştir. Erzi, Uzunçarşılı'nın ortaya koyduğu bilimsel delilleri takviye edecek yeni bir tespitte bulunarak, müellifin yayınladığı her iki belgedeki tuğraların birbirine aşırı derecede benzemesinin, iki belgenin de orijinalliğine kesin bir delil teşkil ettiğini belirtmiş; ayrıca tuğraların basit şekilde çizilmiş olmasının da tuğra metinlerinin orijinalliğini ispatladığına, belgeler kopya edilmiş olsa bile aslî belgelerdeki mizanpajın korunduğuna dikkati çekmiştir¹⁵.

Adanan Erzi'den iki yıl sonra berat hakkında görüşlerini izhar eden diğer bir isim G. Elezovic olmuş; Sırp tarihçi, Orhan Gâzî'nin oğlu Süleyman Paşa adına düzenletmiş olması gerektiğini düşündüğü belgeyi yazan kâtibin imlâ konusunda pek çok hatalar ve yanlışlıklar yaptığını öne sürerek, burada "*Hundkâr*" diye sözü edilenin Orhan Gâzî olarak anlaşıldığını söylemiştir¹⁶.

Mülk-nâmenin sıhhatinde şüphe etmeyen Uzunçarşılı ve Erzi, tarihî önemini büyük bir ustalıkla vurguladıkları belge ile, kuruluş devri araştırmalarına farklı bir veçhe kazandırmışlardır. Ancak belgenin sahte olduğu iddiasının savunan tarafın uzun süren sessizliğinin ardından, âdetâ sudan bahânelerle çürütülmesi yönündeki asıl önemli iddiâlar, bu makâlelerden çok sonraki bir tarihte İrene Beldecieanu Steinherr tarafından ortaya atılmıştır. Osman Gâzî, Orhan Gâzî ve I. Murad dönemi vakfiye ve mülk-nâmelerini şeklî açıdan ve içeriği bakımından toplu hâlde tetkik amacıyla bir eser yazmış olan¹⁷ Steinherr, kendisinden önce bu konuda ortaya atılmış tüm iddiâları geniş bir çerçevede ele alarak, belgenin ana şablonu itivâriyle 3 bölümden oluştuğunu doğru olarak dile getirmiştir. Bununla birlikte o, belgede mülk bağıışı ile ilgili ilk bölümün Sultan Orhan'ın ağzından kaleme alınmışken, ikinci kısmın farklı bir şahsın ifadelerini içerir tarzda yazılmış olmasını ve üçüncü kısımda bir hüccet gibi şâhid adlarının alt alta sıralanmasını çelişkili bir durum olarak görür. Ayrıca belgede

Orhan'ın diğer oğullarıyla birlikte Sultan ve Kâsım adlı oğullarının adlarının yer almayışını şüphe uyandırıcı bir durum olarak nitelendirerek, at ve elbise verilmesine ilişkin ikinci kısmın belgeyi anlaşılabilir hâle getirdiğini, burada mülkün vakfedilişine karşılık verilmiş bir hediye mi, yoksa takas durumunun mu söz konusu olduğunun anlaşılamadığını söyleyerek, sahteliği yönündeki kanaati zımnen de olsa sürdürür. Hattâ değerlendirmenin sonunda bu düşünceyi açıkça belli edecek şekilde, Orhan Gâzî zamânında nişancılık kurumunun mevcut olmadığını öne sürerek, mülk-nâmenin I. Murad döneminde tuğra çekilerek hazırlanmış basit bir kopya olduğunu iddiâ eder¹⁸.

(Devam edecek)

7. P. Wittek, "Les Archives de Turquie", *Byzantion*, XIII (1938), p. 667.

8. H. Scheel, "Compte rendu de Topkapı Sarayı Arşiv Kılavuzu, fasc. 1 (İstanbul 1938)", *Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft*, 93/2-3 (1939), p. 410.

9. Krř. Hüseyin Hüsâmeddîn, "Orhân Beg'iñ Vakfiyesi", *TTEM*, XVI/17 (94), Eylül 1926, s. 292-298.

10. Krş. İ. H. Uzunçarşılı, a.g.m. (1939), s. 99-102.

11. Krş. Uzunçarşılı, a.g.m. (1939), s. 103-106.

12. İ. H. Uzunçarşılı, "Gazi Orhan Bey Vakfiyesi", *TTK Belleten*, V/19 (Temmuz 1941), s. 277-288.

13. Krş. Uzunçarşılı, a.g.m. (1941), s. 277-279.

14. S. Adnan Erzi, "Türkiye Kütüphanelerinden Notlar ve Vesikalar I.", *TTK Belleten*, XIV/53 (Ocak 1950), s. 85-105.

15. Krş. A. Erzi, a.g.m., s. 101-105.

16. G. Elezovic, *Turski Spamenici*, Beograd 1952, I/1, pp. 1107-1110; I/2, pp. 218-220.

17. Irene B. Steinherr, *Recherches sur les Actes des régnes des Sultans Osman, Orkhan et Murad I*, München 1967.

18. I. Steinherr, a.g.e., s. 106-110.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

YA ZAFER, YA BOZGUN!

Müslüman gençler uyanık olmalı. Teknolojiyi kullanan ve ona bağımlı olan değil, teknolojiyi üreten gençlik olmak için çalışmalıdırlar.

"Ölmek istemiyoruuuuummm!" diye bağırdı. Telâşla yanına gelen annesi onu internet oyununun başında buldu. Ekranda kocaman bir şekilde "BOZGUN" yazısı duruyordu. Etrafa sözel ve fiziksel saldırılarda bulunmaya başladı. Ve hemen bir "ZAFER" kazanabilme ümidi ile tekrar oynamaya başladı.

Bu kısır döngü onu sorumluluklarından alıkoymaya ve hayattan koparıp sağlığını bozmaya başladı. Gençliği elinden uçup gidiyordu.

Sahte-sanal Bozgunlar ve Zaferler ile ya kahroldu, ya da kahkahalar ile mutlu oldu. Fakat şunu düşünemedi: Boşa geçen bir ömrün sonu "GERÇEK BOZGUN"la son bulabilir. O zaman, Azrail Aleyhisselâm kapıyı çaldığında "Ölmek istemiyoruuuuummm!" dediği zaman kimse onu duymadığı gibi, artık geri dönüş de yok. Elde kalan sadece bir "Eyvah!...".

Merhaba Anneler ve Babalar,

İnternet ve oyun bağımlılığı çağımızın büyük tehlikelerinden birisi. Bazı oyunlar bu tehlikenin boyutunu çok daha büyütüyor. Meselâ kısaca "Lol" denilen bir oyunu dünyada her ay 70 milyondan daha fazla genç ve çocuk oynamakta. Hastalık derecesinde bağımlılık yapan bu oyunlar, tıpkı bir uyuşturucu gibi gençleri bağımlı yapabilmek için bilinçli bir şekilde, sistematik olarak hazırlanmış oyunlardır. Kısacası şeytanlaşmış insanların "Zaferidir". İlk önce ailedeki muhabbeti bilinçli bir şekilde parçalıyor. Oyuncuyu ailenin kapsama alanından çıkartıp kendi kapsama alanına sokuyor.

Abartığımızı mı düşünüyorsunuz?

Buyurun Oyungezer isimli derginin özel sayısına.

"Oyuna odaklanın.

Etrafınızdaki dikkat dağıtıcı etmenleri uzaklaştırın. ... kalabalık bir ortamdan uzak durun vs. Oyun devam ederken de dikkatinizin dağılmasına izin vermeyin. Sohbet ile kafayı bozmayın, ikinci ekrandan film izlemeyin, yanınızdaki ile konuşmayın." (s. 25)

(Hipnoz aşamaları)

"Dereceli bir maç yaparken rahatsız edilenler olursa, kendinizi "maması önünden alınan bir buldog" gibi hissetmenizi tavsiye edebilirim." (s. 25)

(Hissiyatlar da kontrol altına alınmak ve hayvansal bir tepki aşılacak istenilmekte)

"Özetle oyunu ciddiye alın. Heyecan, korku ve endişe taşımanız daha iyi bir performans göstermenize yardımcı olabilir."

(Özellikle ergenlerin taşıdığı oldukları duygular sanal performans yolu ile tatmin edilmeye çalışılıyor.)

"Merhaba Sihirdarlar!"

"Sihirdar Büyüleri"

"Cümleten başımız sağ olsun Dirilt sihirdar büyüü oyundan kaldırıldı. Tabii bu talihsiz olaya gözyaşı döken çok kişi olduğunu biliyoruz."

(Böylece dinimizin yasakları çocuklarımızın kelime hazinesine eğlence ve oyun ile giriyor.)

"Çağın Spor e-Spor."

(İnternet ve oyun bağımlılığına spor diyerek cazip göstermeye çalışıyorlar. Halbuki sporda hareket ve ter atmak esastır. Beden sağlığı için her müslüman genç öncelikle okçuluk, güreş, yüzme ve at biniciliği gibi bir spor dalı ile ilgilenmelidir. Uzun süre oturmak ise kanın pıhtılaşmasına ve ölümlere sebep olmaktadır.)

"Lol müzikleri oynarken dinlenecek müziklerin yapımında esas alınan şampiyonu oyuncuda içselleştirmek ile alakalı yani. ... İlham aldığımız müzikler heavy metal, elektronik müzik ve..."

(Sapkınlığı teşvik eden müziklerle gençleri yönlendirme taktiği burada da karşımıza çıkıyor.)

Oyun karakterlerinin şeytanî suretleri, dişi kahramanların kılık kıyafet ve duruşları da tam bir fecaat.

Bu oyunun bağımlılığı artıran özelliği şudur: Futbol ligi gibi sanal ligde oyuncular becerilerine göre kademe atlıyor. "Profesyonel oyuncu" denilen 20'li 30'lu yaşlardaki gençlerden kurulu takımlar dünya çapındaki organizasyonlara katılıyor. Bu organizasyonlar büyük bir şaşa ile gençleri özendirerek şekilde yapılıyor.

Nitekim derginin ortalarında tam sayfa resmi ile "Gogoing" ismi takılan bir Çinli gencin okulunu asması, ailesini dinlememesi ve sonunda dünya çapında(!) bir oyuncu olması ballandıra ballandıra anlatılmakta ve bu zavallı Çinli genç ciddi ciddi gençlere bir idol olarak olarak takdim edilmektedir:

"Birçok oyuncu için ibret alınması gereken bu başarı hikâyesinin herkese ilham vereceğini düşünüyoruz.

En büyük hobisi okuldan kaçmaktır. Okuldan kaçtığı dönemlerde soluğu internet keşerlerde alır, bilgisayar oyunlarına merak sarar. Ve kendisine oyunlarda mutlu eden bir dünya yaratıyor... oradan da bir e-spor takımı kendisine oyuncu olma teklifi sunuyor ve maaş, özlük hakları ve ekipmanları yanı sıra, kalacak yer, aşçı, havuz, sauna ve masa tenisi oynama imkanı bulunan profesyonel bir ortam sunuyor. ... Siz de e-Spor kariyerinizi başlatın. Alt tarafı bir oyun oynuyorsunuz ne kadar zor olabilir ki?... ciddi gelir kaynağınız olabilir."

Devletin görevi insanımızı ve gençlerimizi korumaktır. Bu tür zehirli yayınların denetlenmesi, gerekli tedbirlerin alınması gerekmez mi?

Çok ilginç, 10 TL'ye satılan 113 sayfalık bir dergide sadece bir reklam var. Bir içecek reklamı. Her kapağında 20 oyun puanı. Boş yok. İçeceğin adını mı merak ettiniz? Coca-Cola.

Müslüman gençler uyanık olmalı. Dünyada her şeyin bir amacı ve gayesi vardır, bunu asla unutmamalıdır. Çağımızda ise tuzak çok.

Bu nedenle gençlerimiz teknolojiyi kullanan ve ona bağımlı olan değil, teknolojiyi üreten gençlik olmak için çalışmalıdırlar.

"Ya Rabb'i! Gençlerimizi sanal tuzaklardan SEN koru." Amin.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |